ΤΕΥΧΟΣ 5

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ Κ. Κ. ΚΥΠΡΟΥ

ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ «ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗ» ΕΙΝΑΙ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ.

ΜΑΡΤΗΣ 1977

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΘΕΩΡΗΤΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ
ΤΟΥ Κ.Κ. ΚΥΠΡΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ὑπεύθυνος γιὰ τὴν ἐκτύπωση
Κ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ
Διεύθυνσης Βυζαντίου, 6Β – ΣΤΡΟΒΟΛΟΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ
ΤΗΛ. 46308
ΛΕΜΕΣΟΣ ΤΗΛ. 54277

ΤΙΜΗ 250 Μίλς

Σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος δημοσιεύονται: Σελίς

ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ
ΕΝΑΣ ΑΜΕΣΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Σήμερα βρισκόμαστε μπροστὰ σ' ἕνα ἄμεσο καὶ σοβαρὸ κίνδυνο. Ἀπειλούμαστε ὅλοι, Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι, μὲ τὴ διχοτόμηση τοῦ νησιοῦ μας.

Στὴ λύση αὐτὴ μᾶς ὁδηγᾶ ἡ ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη τοῦ τόπου, μὲ τὴν συμβιβαστική της πορεία. Ἡ δικοινοτικὴ Ὁμοσπονδία, ποὺ συζητᾶ, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ διαμελισμὸς τοῦ τόπου μας.

Τὴ λύση αὐτὴ μαγειρεύουν οἱ ἰμπεριαλιστὲς ὅλου τοῦ κόσμου. Ἀμερικάνοι, Ρῶσσοι, Εὐρωπαῖοι, πασκίζουν μὲ ὅλα τὰ μέσα νὰ ἐπισημοποιήσουν καὶ νομιμοποιήσουν αὐτὸ τὸν διαμελισμό. Πασκίζουν νὰ πετύχουν τὴν διχοτόμηση γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ συμφέροντά τους στὸν χῶρο μας.

Ὅλοι μιλοῦν γιὰ δυὸ χωριστὲς κοινότητες, μὲ χωριστὰ δικαιώματα ποὺ πρέπει νὰ βροῦν τὴν λύση τους. Ὅλοι μιλοῦν γιὰ ἑνιαία, ἀνεξάρτητη Κύπρο. Κανένας ὅμως δὲν μιλᾶ γιὰ εἰσβολὴ καὶ κατάχτηση, γιὰ ἀφανισμὸ καὶ γενοχτονία. Κανένας δὲν καταδικάζει αὐτὴ τὴν εἰσβολὴ καὶ κατάχτηση. Κανένας δὲν καταδικάζει τὴν Τουρκία σὰν εἰσβολέα. Παρασιωποῦν ὅλοι, πὼς πίσω ἀπ' τὴν κεφαλαιοκρατικὴ τουρκοκυπριακὴ μερίδα βρίσκονται τὰ Τούρκικα στρατεύματα, σὰν ἀπειλὴ γιὰ τὸν λαὸ καὶ τὸν τόπο, κι ὅτι εἶναι «τὸ δίκιο» αὐτῶν τῶν στρατευμάτων, ποὺ θὰ ἐπιβληθεῖ. Παρασιωποῦν ὅλοι, πὼς τόσο στὴν Ἑλληνικὴ ὅσο καὶ τὴν Τουρκικὴ κοινότητα, βρίσκεται ἐπικεφαλῆς ἡ ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη. Κι εἶναι αὐτῆς τῆς τάξης, ποὺ θὰ ἐξυπηρετηθοῦν τὰ συμφέροντα μὲ τὴ διχοτόμηση, ὄχι τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, Ἑλλήνων καὶ Τούρκων.

Ἀμερικάνοι, Ρῶσσοι καὶ Εὐρωπαῖοι ἰμπεριαλιστές, πραγματοποιοῦν σήμερα συμβιβασμοὺς στὸ χῶρο μας, γιὰ νὰ πάρει ὁ καθένας τὸ δικό του μερτικὸ καὶ νὰ βάλουν τὸ ποδάρι τους στὸ νησί μας, μὲ τὴ μέθοδο τῆς παρουσίας τους σὰν ἐγγυητές.

Ἡ λύση ποὺ μαγειρεύεται εἶναι ἡ διχοτόμηση. Ἡ διχοτόμηση συμφέρει σὲ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς τοῦ τόπου. Οἱ συνομιλίες τῆς Βιέννης θὰ ἀνοίξουν αὐτὸν τὸν δρόμο γιὰ τὴν ἐπιβολὴ αὐτῆς τῆς λύσης.

Ὁ τόπος μας ἀπειλεῖται. Ὁ κίνδυνος εἶναι ἄμεσος. Ὁ Κυπριακὸς λαός, Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι, πρέπει νὰ συνειδητοποιήσει αὐτὸν τὸν κίνδυνο. Πρέπει νὰ συνειδητοποιήσει ποῦ τὸν ὁδηγοῦν οἱ ἐχθροί του.

Νὰ μὴν τοὺς δώσουμε καμιὰ ἐμπιστοσύνη. Ποτὲ νὰ μὴν ὑπογράψουμε οἱ ἴδιοι τὴν θανατική μας καταδίκη. Νὰ ὑψώσουμε, σὰν μιὰ ἑνιαία, ἀτσαλένια δύναμη τὴν φωνὴ καὶ τὴν γροθιά μας. Ποτὲ νὰ μὴν δεχτοῦμε τὸ ξεπούλημα τοῦ τόπου μας, τὴν ἐξόντωση τοῦ λαοῦ μας. Νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ νὰ ἀνακόψουμε τὸ κακό. Νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ μιὰ Κύπρο Λεύτερη, χωρὶς ξένες βάσεις καὶ στρατεύματα, χωρὶς κατασκοπευτικοὺς σταθμοὺς καὶ ραντάρ. Γιὰ μιὰ Κύπρο πραγματικὰ ἀνεξάρτητη καὶ αὐτοτελή, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ κάθε ξένη ἐπιρροὴ καὶ ἐξάρτηση.

— ΝΑ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ ΠΟΥ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ.

— ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΚΟΨΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΚΟ.

— ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΜΝΟΥΜΕΝ ΑΓΩΝΕΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ, ΟΧΙ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗΣ.

— ΝΑ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΟΧΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΑΣ.

— ΟΧΙ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΣΤΟ ΒΙΟΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

Τρία, σχεδόν, χρόνια ὁ λαός μας πληρώνει ἀκριβὰ μὲ τὸν κόπο καὶ τὸν ἱδρώτα του, γιὰ τὸ ξεπέρασμα τῆς οἰκονομικῆς κρίσης. Ἀντίθετα οἱ κεφαλαιοκράτες δίνουν μονάχα ψίχουλα κι ἂς βοηθήθηκαν γενναιόδωρα μὲ κάθε τρόπο, γιὰ νὰ ξαναστήσουν τὶς ἐπιχειρήσεις καὶ τὶς βιομηχανίες τους. Τὸ ἐκκλησιαστικὸ κεφάλαιο, διατηρώντας ἀκόμα τὰ θεσμικά του προνόμια καὶ ἀπαλλαγμένο ἀπὸ κάθε φορολογία δὲν ἔδωσε, μέχρι σήμερα, τίποτε γιὰ τὴν ἀνακούφιση τοῦ λαοῦ μας.

Παρ᾽ ὅλα αὐτὰ ἡ ἄρχουσα τάξη τοῦ τόπου ἐπιμένει νὰ στριμώχνει ἀκόμα περισσότερο τὸν λαό μας. Ἔτσι μὲ μιὰ σειρὰ ἀντιλαϊκοὺς νόμους προκαλεῖ καινούργιες αὐξήσεις πάνω στὶς τιμὲς βασικῶν γιὰ τὸν λαό μας εἰδῶν καὶ δηλώνει ἀδιάφορα, πὼς στόχος της εἶναι νὰ συγκεντρώνονται κάθε χρόνο 6 ἑκατομμύρια λίρες, γιὰ νὰ καλυφθεῖ τὸ ἔλλειμμα ποὺ προκάλεσε ὁ τερματισμὸς τῆς προσφυγικῆς ἐπιβάρυνσης. Μὲ λίγα λόγια εἶναι σὰν νὰ μᾶς λένε, πὼς σταμάτησαν νὰ μᾶς παίρνουν ἀπὸ τὴ μιὰ τζέπη καὶ μᾶς τὰ παίρνουν ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Ποιοὶ ὅμως θὰ πληρώσουν γιὰ τὴν συγκέντρωση τοῦ τεράστιου αὐτοῦ ποσοῦ; Ἀσφαλῶς ὄχι οἱ κεφαλαιοκράτες, μὰ οἱ φτωχοὶ μεροκαματιάρηδες, οἱ ἐργαζόμενοι, οἱ πρόσφυγες κι οἱ ἀγρότες. Τί ἄλλο εἶναι αὐτὸ παρὰ μιὰ καινούργια πληγὴ γιὰ τὸν λαό μας, τὴ στιγμὴ ποὺ τὸ μεροκάματο μένει κουτσουρεμένο καὶ ἀκολουθᾶ τὴν κατηφόρα καὶ ποτὲ τὴν αὔξηση;

Στὴ Βουλὴ ὑπάρχουν καὶ ἄλλα νομοσχέδια, ποὺ σίγουρα θὰ ἐγκριθοῦν ὅπως καὶ τὰ προηγούμενα καὶ τὰ ὁποῖα θὰ χειροτερέψουν ἀκόμα περισσότερο τὴ θέση τῶν ἐργαζομένων.

Τεράστια εἶναι ἡ εὐθύνη τῶν Κομμάτων καὶ τῶν συνδικαλιστικῶν μας ὀργανώσεων, γι᾽ αὐτὴ τὴν ἀδικία. Αὐτὸ γιατὶ εἶναι τὰ κόμματα, ποὺ συμμετέχουν στὴ Βουλή, ποὺ ψήφισαν αὐτοὺς τοὺς νόμους.

Ὅλα αὐτὰ ἀποδείχνουν, περίτρανα, πὼς ἡ Κυβέρνηση καὶ ἡ Βουλὴ ἐφαρμόζουν στὸν τόπο μας μονάχα τὸ «δίκαιο» τῆς κεφαλαιοκρατίας. Ἀντίθετα παραμένουν ἀπαθεῖς μπροστὰ στὴ σκληρὴ δοκιμασία τοῦ λαοῦ μας καὶ ἐννοοῦν νὰ στηρίζουν τὴν ἀνάκαμψη τοῦ πλούτου τῆς κεφαλαιοκρατίας, ἀκριβῶς, πάνω στὸ μόχτο καὶ τὸν ἱδρώτα τοῦ λαοῦ μας.

Τεράστια εἶναι ἡ ἀπογοήτευση κι ἡ ἀγανάχτηση τοῦ λαοῦ μας. Πρέπει ὅμως ὅλα αὐτὰ τὰ αἰσθήματά του, νὰ γίνουν πράξη καὶ ὀργανωμένη πάλη, ἀγώνας γιὰ τὴ διεκδίκηση τοῦ δίκιου. Ἕνας μαχητικός, ἕνας ὀργανωμένος λαὸς μπορεῖ νὰ πετύχει πολλά. Ἀντίθετα ἕνας λαὸς ποὺ δέχεται μοιρολατρικὰ τὴν ἀδικία καὶ τὴν ἐκμετάλλευση καταστρέφεται.

Τὸ Κ.Κ. Κύπρου καταδικάζει ἀνεπιφύλαχτα τὶς καινούργιες αὐτὲς αὐξήσεις τῶν τιμῶν. Φτάνει πιὰ ἡ ἀφαίμαξη τοῦ λαοῦ μας. Φτάνει πιὰ ἡ παράφορη ἀδικία καὶ ἐκμετάλλευση. Νὰ πληρώσουν καὶ οἱ κεφαλαιοκράτες. Ἤδη ἔχουν γίνει ξανὰ πανίσχυροι οἰκονομικά.

– ΜΗΝ ΑΝΕΧΤΕΙΤΕ ΑΛΛΟ ΤΗΝ ΑΔΙΚΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ.
– ΑΠΑΙΤΕΙΣΤΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΣΑΣ ΝΑ ΣΤΑΘΟΥΝ ΕΜΠΟΔΙΟ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Κ. Κ. Κ.

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ὕστερα ἀπὸ τὸ ναυάγιο τῶν ἐνδοκυπριακῶν συνομιλιῶν στὴν Βιέννη, τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα πέρασε μιὰ περίοδο, ποὺ τὴν χαρακτήριζε ἡ ἀδυναμία ἐξεύρεσης προσέγγισης ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρές, ἐξ αἰτίας τῶν διαφορῶν, ποὺ εἶχαν στὰ οὐσιαστικώτερα σημεῖα (ἐδαφικό, ἐπιστροφὴ τῶν προσφύγων, ἐλεύθερη διακίνηση, δικαίωμα ἰδιοχτησίας, ἐξουσίες τῆς Κεντρικῆς Κυβέρνησης κλπ.). Ὅλοι μιλοῦσαν γιὰ ἀποτελμάτωση, γιὰ ἀδιέξοδο. Ἡ Τουρκοκυπριακὴ πλευρὰ φαινόταν ἀδιάλλαχτη σ' ὅλα τὰ σημεῖα, ἐνῶ ἡ Ἑλληνοκυπριακὴ πλευρὰ ἀντιπαράθετε στὴν ἀδιαλλαξία τὸν «μακροχρόνιο ἀγώνα» σταθεροποιώντας τὴν θέση της μὲ τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ Κληρίδη ἀπὸ τὴ θέση τοῦ διαπραγματευτῆ καὶ μὲ τὶς Βουλευτικὲς ἐκλογές.

Σήμερα, ἐντελῶς ξαφνικά, ἀρχίζει ἡ ἀντίστροφη μέτρηση. Εἶναι παντοῦ διάχυτη ἡ ἐντύπωση, πὼς οἱ δυὸ πλευρὲς δείχνουν, τώρα, «καλὴ διάθεση» γιὰ τὴ λύση τοῦ προβλήματος. Αὐτὴ ἡ στροφὴ ἐπισφραγίστηκε μὲ τὸν πιὸ ἐπίσημο τρόπο, μὲ τὶς δυὸ πρόσφατες συναντήσεις Μακάριου — Ντεχτάς.

Εἶναι ὁλοφάνερο, πὼς οἱ τελευταῖες πολιτικὲς ἐξελίξεις στὸ τόπο μας καὶ αὐτές, ποὺ θ' ἀκολουθήσουν σύντομα, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς νέας ἐξόρμησης τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, ποὺ μὲ τὴ μάσκα τῆς γελαστῆς, ἠθικῆς, δίκαιης καὶ δημοτικῆς Ἀμερικῆς προσπαθεῖ νὰ ξεγελάσει τοὺς λαούς.

Γιὰ νὰ κατανοηθεῖ σωστὰ αὐτὴ ἡ τροπὴ τῶν πραγμάτων, γιὰ νὰ ἐχτιμηθεῖ ἡ ἐξέλιξη αὐτῆς τῆς τροπῆς καὶ νὰ δοῦμε ποὺ ὁδηγούμαστε, ὀφείλουμε νὰ ἐξετάσουμε τὸν χαραχτήρα καὶ τοὺς ἀντικειμενικοὺς στόχους τῆς νέας ἐξόρμησης τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Δὲν εἶναι τυχαῖο τὸ γεγονός, ὅτι αὐτὴ ἡ καινούργια τροπὴ τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος, ἀκολούθησε τὴν ἀλλαγή, ποὺ πραγματοποιήθηκε στὶς Ε.Π.Α., μὲ τὴν νίκη τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος.

Ἡ ἐγκαθίδρυση τοῦ Κάρτερ, σὰν προέδρου τῶν Ε.Π.Α., προετοιμάστηκε μὲ ἐντυπωσιακὸ τρόπο, σὰν μιὰ στροφὴ τῆς ἀμερικάνικης πολιτικῆς, γιὰ μιὰ πολιτικὴ ἠθικῆς καὶ δικαίου, στὴν ὁποία οἱ «πολίτες» καὶ οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου νὰ στηρίζουν βάσιμες ἐλπίδες γιὰ δίκαιη λύση τῶν προβλημάτων τους. Ἔτσι ἀνακοινώθηκαν ἀποφάσεις πάνω σὲ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ προβλήματα γιὰ νὰ τονιστεῖ αὐτὴ ἡ στροφή. Στὸ ἐσωτερικὸ ἀμνηστεύθηκαν οἱ κατάδικοι καὶ οἱ λιποτάχτες τοῦ Βιετναμικοῦ πολέμου, ἀναγγέλθηκαν προγράμματα δραστηριοποίησης τῆς οἰκονομίας καὶ γιὰ τὴ λύση τοῦ ἀνεργειακοῦ προβλήματος, τονίστηκε πρόθεση τῆς Κυβέρνησης νὰ χτυπήσει τὰ παράνομα κέρδη τῶν πολυεθνικῶν ἑταιρειῶν, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὶς δωροδοκίες καὶ ἀπὸ ἄλλες ἀνήθικες καὶ βρώμικες ἐνέργειες. Διορίστηκε, γιὰ πρώτη φορά, μαῦρος ἀντιπρόσωπος στὰ Ἑνωμένα Ἔθνη. Ἀναγνωρίστηκε ἡ ἀνάγκη νὰ μποῦν κάτω ἀπὸ αὐστηρὸ ἔλεγχο οἱ δραστηριότητες τῆς ΣΙΑ στὸ ἐσωτερικὸ καὶ τὸ ἐξωτερικό.

Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ ὀργανώθηκε μιὰ πλατειὰ ἐκστρατεία ἀπὸ ἀντιπροσωπεῖες, ποὺ

κάλυψαν ὅλους τούς χώρους ὅπου παρουσιάζονται σοβαρά καί κρίσιμα προβλήματα. Ὁ Μαντέηλ, ἐπικεφαλῆς ἀντιπροσωπείας εἰδικῶν, ἐπισκέφτηκε ἀμέσως τήν Εὐρώπη, τήν Ἰαπωνία καί τόν Καναδά, καλύπτοντας ἔτσι τά κυριώτερα κέντρα ἀνταγωνισμοῦ στόν καπταλιστικό κόσμο. Ὁ Βάλντχαϊμ ἄνοιξε τόν δρόμο γιά τήν κάθοδο τοῦ Σάϋρους Βάνς στή Μέση Ἀνατολή. Ὁ μαῦρος ἀντιπρόσωπος περιοδεύει στήν κοχλάζουσα Μαύρη Ἀφρική, γιά νά μεταφέρει τήν «ἐπιθυμία» τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμερικῆς» γιά τή μεταβίβαση τῆς ἐξουσίας στή μαύρη πλειοψηφία καί τό ξεπέρασμα τῶν φυλετικῶν διαφορῶν. Ὁ Κλίφφορντ, συνεχίζοντας τήν ἐκστρατεία τοῦ Μαντέηλ, ἦλθε καί πάλι στήν Εὐρώπη, μέ εἰδική ἀποστολή γιά τή λύση τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν διαφορῶν καί τή λύση τοῦ Κυπριακοῦ. Τέλος ὁ ἴδιος ὁ Κάρτερ συναντιέται μέ διάφορους προέδρους καί πρωθυπουργούς.

Ἔτσι βρισκόμαστε, σήμερα, μπροστά σέ μιά πλήρη καί ἄμεση κινητοποίηση ὅλων τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, μέ παντιέρα τό χαμόγελο καί τήν ἠθική. Μέ ὅλα αὐτά ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός προσπαθεῖ νά παρουσιάσει μιά ἀλλαγή.

ΠΟΙΟΣ Ο ΧΑΡΑΧΤΗΡΑΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Ὅλοι ξέρουμε, καί οἱ ἴδιοι οἱ ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστές δέν τό ἀρνοῦνται, ὅτι θεωροῦν καί θέλουν τή χώρα τους, σάν τήν πρώτη ὑπερδύναμη. Ἔτσι ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός ἐπιμένει νά καθιερώνει τόν ἑαυτό του, σάν προστάτη καί ὑπερασπιστή τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καί τῶν λαῶν.

Αὐτό σημαίνει, πώς ἡ ἐπέμβαση στίς ἐσωτερικές ὑποθέσεις τῶν ἄλλων χωρῶν θά ἐξακολουθήσει καί θά ἐνταθεῖ σάν βασική ἀρχή τῆς πολιτικῆς τῆς νέας κυβέρνησης. Αὐτό ἐπιβεβαιώνεται καί ἀπό τό γεγονός, ὅτι γιά πρώτη φορά πρόεδρος τῶν ΕΠΑ ἀπευθύνθηκε στούς «πολίτες» τοῦ κόσμου, πρᾶγμα πού φανερώνει συμπεριφορά ὑπερπροέδρου τῶν λαῶν τοῦ κόσμου.

Μέσα σ' αὐτό τό πνεῦμα φυλάσσεται καί δυναμώνει ἡ τάση καί ἡ πραχτική τῆς παγκόσμιας ἐξάρτησης καί κυριαρχίας πάνω στούς λαούς.

Ἀπ' ὅλες τίς δηλώσεις καί τήν πραχτική τῆς πρώτης ἐξόρμησης τοῦ νέου ἡγετικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, φαίνεται καθαρά, ὅτι ὁ χαραχτήρας τῆς ἀλλαγῆς, πού ἐπιδιώκεται εἶναι ἡ ἄμβλυνση τῆς ταχτικῆς τῆς ἀνοιχτῆς βίας καί ἡ ἐγκαθίδρυση κατά τό δυνατό τῆς ἐξαπάτησης τῶν λαῶν μέ τήν καμουφλαρισμένη ταχτική τῆς εἰρηνικῆς λύσης τῶν προβλημάτων. Εἶναι ὁλοφάνερο, ὅτι στήν οὐσία ἡ γραμμή τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ παραμένει ἡ ἴδια.

ΠΟΙΟΣ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Ὁ στρατηγικός στόχος τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, σήμερα, εἶναι νά ἀπαγκιστρωθεῖ ἀπό τήν κατρακύλα στήν ὁποία τραβᾶ ἡ ἴδια του ἡ φύση.

Ὁ μονοπωλιακός καπιταλισμός, βίαιος στή φύση του, ἀμέσως μετά τόν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ἐφάρμοσε τόν οἰκονομικό ἐκβιασμό καί τήν ἀνοιχτή βία στήν ἐσωτερική καί ἐξωτερική του πολιτική, μέ στόχο νά κρατήσει καί νά ἀναπτύξει τήν ἐξάρτηση τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν καί τῆς καπιταλιστικῆς ἀνάπτυξης, νά ἐμποδίσει τήν ἀνάπτυξη τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκονομίας καί νά τήν ὁδηγήσει στήν χρεοκοπία, γιά νά μείνει μόνος κυρίαρχος τοῦ κόσμου.

Ἔτσι ἀμέσως μετά τόν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, μέ τό σχέδιο δανεισμοῦ καί ἐκμίσθωσης μέ τό δόγμα Τρούμαν καί τό σχέδιο Μάρσιαλ, στραγγάλιζε τήν ἀνεξαρτησία καί τήν αὐτοτέλεια τῶν λαῶν, ἀνάτρεπε τήν κυριαρχία τῶν παλιῶν ἀποικιακῶν δυνάμεων σέ ὁλόκλη-

ρες περιοχὲς (Ν. Α. Εὐρώπη: Ἑλλάδα, Τουρκία, Νότια Ἀμερική, Ἀσία, Μέση ,Ανατολή κ.ἄ.), ἐφάρμοσε ἕνα τρομερὸ οἰκονομικὸ καὶ πολιτικοστρατιωτικὸ ἀποκλεισμὸ στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ στὸ σοσιαλιστικὸ μπλόκ, μὲ τὸν ψυχρὸ πόλεμο καὶ τὸ «σιδηροῦν παραπέτασμα», κα ἰαργότερα στὴ νεαρὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Κίνας.

Ἀκόμα, σὰν διεθνὴς χωροφύλακας, ἀνάλαβε τὸ χτύπημα τῶν λαϊκῶν ἀπελευθερωτικῶν καὶ ἐπαναστατικῶν κινημάτων (Ἑλλάδα, Κορέα, Βιετνάμ, Ἰνδονησία, Κούβα, Περσία, Αἴγυπτος, Κύπρος, Ἀφρική, Δυτικὴ Εὐρώπη). Μιὰ πολιτικὴ ἐκβιασμοῦ, βίας, αὐθαιρεσίας ἐπεμβατισμοῦ γιὰ 30 ὁλόκληρα χρόνια, ὄχι μόνο δὲν κατάφερε νὰ πραγματοποιήσει τοὺς στόχους του, μὰ ἔφερε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο ἀποτέλεσμα.

Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἀντρωθήκαγε δυὸ τεράστιες ἀνταγὠνιστικὲς οἰκονομίες: ἡ ἰμπεριαλιστικὴ Εὐρώπη μὲ τὴν ΕΟΚ καὶ ἡ σοσιαλιμπεριαλιστικὴ ὑπερδύναμη μὲ τὴν ΚΟΜΕΚΟΝ. Πέρα ἀπ' αὐτὲς ἡ Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Κίνας, ἡ Κορέα καὶ οἱ χῶρες τῆς Ἰνδοκίνας ἀποτελοῦν σήμερα μιὰ ἀνεξάρτητη καὶ αὐτοτελῆ οἰκονομία, ποὺ ἂν καὶ δὲν εἶναι ἀνταγωνιστικὲς στὸν ἰμπεριαλισμό, ἐντούτοις ἐστέρησαν ἀπ' αὐτὸν μιὰ ἀπὸ τὶς σημαντικώτερες ἀγορὲς καὶ πηγὲς πρώτων ὑλῶν. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς ἀνάτρεψε τὴν οἰκονομικὴ κυριαρχία τῶν ἀμερικάνικων μονοπωλίων, μειώνοντας τὸ μερτικὸ τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ στὴν παγκόσμια ἀγορά, ἀπὸ 53% ποὺ ἦταν στὴν πρώτη μεταπολεμικὴ δεκαετία σὲ 30% στὴν πενταετία 1970—75.

Στὸ ἴδιο διάστημα τὰ ἀπελευθερωτικὰ κινήματα, μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴ τάξη, μέσα στὴ φωτιὰ τῆς ἀντιϊμπεριαλιστικῆς πάλης ἀντρώθηκαν, κατάφεραν βαριὰ χτυπήματα καὶ κουρέλιασαν τὶς δυνάμεις τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, σὰν διεθνοῦς χωροφύλακα, ὑποχρεώνοντας τον σὲ μιὰ σειρὰ ἧττες (Κορέα, Βιετνάμ, Λάος, Καμποτία, Κούβα, Μοζαμβίκη, Ἀγκόλα κλπ.).

Ἡ πολιτικὴ τοῦ ἐκβιασμοῦ, τῆς βίας καὶ τῆς ἐξάρτησης εἶχε ἀκόμα σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἀντίδραση τῶν ἴδιων τῶν ὑποταχτικῶν τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ σὲ μιὰ σειρὰ καπιταλιστικὰ «ἀναπτυσσόμενες» χῶρες ἐνάντια στὴν μονοπωλιακὴ ἐκμετάλλευση τῶν πρώτων ὑλῶν, στὴν ἐξαγωγὴ τῆς κρίσης καὶ τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ προκάλεσε τὴ συνένωσή τους στὸν ἀγώνα γιὰ περισσότερο μερτικὸ στὸ κέρδος (ΟΠΕΚ).

Ἡ πολιτικὴ αὐτή, ἀκόμα, ξεσκέπασε καὶ ἀπομόνωσε τὶς ξενόδουλες κεφαλαιοκρατικὲς τάξεις καὶ κυβερνήσεις ἀπὸ τὶς μᾶζες, σὰν ὄργανα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, σὲ τρόπο, ποὺ τὰ μικροαστικὰ καὶ μεσαῖα στρώματα νὰ πλησιάζουν τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα, νὰ δέχονται τὴν ἡγεσία τῆς ἐργατικῆς τάξης, σὰν τὴν μόνη συνεπῆ ἀπελευθερωτικὴ δύναμη, σὲ ἐπικίνδυνο βαθμό. Ἤδη κάτω ἀπὸ τὸ βάρος αὐτῆς τῆς πραγματικότητας μιὰ σειρὰ δικτατορίες, ποὺ ἔστησε ἢ στήριξε ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς κατάρρευσαν. (Ἑλλάδα, Κούβα, Πορτογαλλία, Ἱσπανία κλπ).
Σὰν γενικὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς πολιτικῆς ἦταν ἡ κατάρρευση τοῦ μύθου τῆς ἀμερικάνικης δημοκρατίας καὶ τοῦ ἐλεύθερου κόσμου. Τὸ ἀντιϊμπεριαλιστικὸ ἀντιαμερικάνικο αἴσθημα πλάτυνε καὶ ἔγινε καθολικὸ λαϊκὸ αἴσθημα. Τὸ ΝΑΤΟ, σὰν ἡ ἰσχυρώτερη στρατιωτικὴ ὀργάνωση καὶ τὸ ρόπαλο τῶν ἀμερικανῶν στὸν Εὐρωπαϊκὸ χῶρο, κλονίστηκε συνθέμελα.

Ὅλα αὐτὰ συγκροτοῦν μιὰ πραγματικότητα μὲ κύριο χαρακτηριστικὸ τὸν ἀντιαμερικανισμὸ τῶν μαζῶν, πραγματικότητα ποὺ μέσα ἀπὸ τὶς συνεχεῖς ἀποτυχίες τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, ἀπὸ τὴ μιὰ δυναμώνει τὴ θέση τῆς ἄλλης ἀνταγωνιστικῆς ὑπερδύναμης, τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης, χρεοκοπεῖ τὴν ἀμερικανόδουλη κεφαλαιοκρατία στὶς λεγόμενες «ἀναπτυσσόμενες» χῶρες καὶ ἀτσαλώνει τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα, ὑψώνοντας τὴν ἐργατικὴ τάξη στὴν ἡγεσία τῆς ἀπελευθερωτικῆς πάλης.

Οἱ καθοδηγητικοὶ ἐγκέφαλοι τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, σήμερα, καταλαμβαίνουν ὅτι συνέχιση αὐτῆς τῆς πολιτικῆς θὰ σημαίνει τὴν κατακόρυφη

χρεοκοπία, θὰ ὀξύνει τὶς ἀντιθέσεις μὲ τοὺς λαοὺς καὶ τὰ λαϊκὰ κινήματα καὶ θὰ τὸν ὁδηγήσουν σὲ μιὰ ὁλοκληρωτικὴ ἀναμέτρηση μὲ τὴν ἄλλη ὑπερδύναμη, ποὺ κάτω ἀπὸ τὶς συνθῆκες τῆς ἀπομόνωσης θὰ σήμαινε μιὰ βέβαιη καὶ ὁλοκληρωτικὴ ἧττα. Εἶναι γι' αὐτό, ποὺ σήμερα κατανοεῖται ἀπόλες τὶς πλευρὲς τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ ἡ ἀνάγκη μιᾶς ἀλλαγῆς. Ὄχι βέβαια τῶν στόχων; ἀλλὰ ἀλλαγὴ στὴν ταχτικὴ γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν στόχων. Οἱ δημοκρατικοὶ τοῦ Κάρτερ ἀναλαμβάνουν, σήμερα, νὰ ἀποδείξουν πῶς εἶναι καλύτεροι ὑπηρέτες τῶν μονοπωλίων καὶ τῶν πολυεθνικῶν ἑταιρειῶν, ἱκανώτεροι μάστοροι στὴν ἀντιμετώπιση τῶν λαϊκῶν κινημάτων καὶ τῶν ἀνταγωνιστικῶν δυνάμεων.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Εἶναι στὴ φύση τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ νὰ ἐπαναστατικοποιεῖ τὰ μέσα παραγωγῆς, τὶς παραγωγικὲς δυνάμεις καὶ τὶς παραγωγικὲς σχέσεις, σὰν προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἀνάπτυξή του. Ὁ ἰμπεριαλισμὸς πρέπει νὰ ἀναπτύσσεται συνεχῶς, γιατὶ στασιμότητα σημαίνει θάνατος.

Κάτω ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀπαράβατους νόμους, ἦταν φυσικό, μετὰ τὶς κρίσεις, ποὺ ὁδήγησαν στὸν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, νὰ ἀνοίξει τὸ νδρόμο γιὰ τὴ διείσδυση καὶ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος, σ' ὅλα τὰ πλάτη τῆς γῆς.

Ἔπρεπε νέες συνεχῶς μᾶζες ἀνθρώπων νὰ ἀπαλλοτριωθοῦν ἀπὸ τὰ μέσα παραγωγῆς, νὰ μεταβληθοῦν σὲ μεροκαματιάρηδες, νὰ κινήσουν βιομηχανίες ἐξόρηξης πρώτων ὑλῶν καὶ καυσίμων, ἔπρεπε νὰ κινήσουν βιομηχανίες παραγωγῆς ἐμπορευμάτων. Νὰ στήσουν τέτοιες βιομηχανίες σὲ νέες περιοχὲς τοῦ κόσμου, ἔτσι, ποὺ ἡ πραγματοποιούμενη παραγωγικὴ κινητοποίηση καπιταλιστικῆς μορφῆς, νὰ μεταβληθεῖ σὲ κέρδος γιὰ τὰ ἰμπεριαλιστικὰ μονοπώλια καὶ τὶς πολυεθνικὲς ἑταιρεῖες.

Ἔτσι μιὰ σειρὰ καθυστερημένες ἀγροτικὲς χῶρες καὶ περιοχές, μπῆκαν στὸν καπιταλιστικὸ δρόμο ἀνάπτυξης, ὀνομάστηκεν «ἀναπτυσσόμενες» καὶ μπῆκαν στὴν ἐγκαθίδρυση καὶ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος, ὄχι σὰν ἀνεξάρτητες καὶ αὐτοτελεῖς οἰκονομίες, μὰ κάτω ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ καὶ τεχνικὴ ἐξάρτηση τῶν ἰμπεριαλιστῶν, σὰν μέρος προέχτασης καὶ ἀνάπτυξης τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ συνεπῶς κάτω ἀπὸ τὴν πολιτικοστρατιωτική του ἐξάρτηση.

Σ' αὐτὸ τὸ ρόλο, καὶ μέσα στὸν ἀνταγωνισμὸ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος σὲ παγκόσμια κλίμακα, μπῆκε καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση, ὕστερα ἀπὸ τὴν παλινόρθωση τοῦ καπιταλισμοῦ σ' αὐτήν, μεταβαλλόμενη ἔτσι σὲ μιὰ νέα ἰμπεριαλιστικὴ δύναμη, ἐμφανιζόμενη μὲ τὴ σοσιαλιστικὴ μάσκα, γιὰ νὰ στήσει ἕνα νέο κέντρο ἡγεμόνευσης, γιὰ τὴν ἐκμετάλλευση καὶ ἐξάρτηση τῶν λαῶν, στ' ὄνομα τάχα τῆς βοήθειας τῶν «ἀναπτυσσόμεωνων» χωρῶν, στὴν πραγματικότητα ὅμως, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος κάτω ἀπὸ τὴν ἰμπεριαλιστική της ἐξάρτηση.

Αὐτὴ ἡ τριαντάχρονη πορεία τῆς καπιταλιστικῆς ἐξέλιξης στὶς χῶρες τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, ἀνάπτυξη ποὺ γίνεται στὰ μέτρα τῶν γενικώτερων σχεδίων ἀνάπτυξης τῶν ἰμπεριαλιστικῶν ἡγεμονίστικων κέντρων, τῶν ὑπερδυνάμεων, ἦταν φυσικό, τόσο ἀπὸ τὴ φύση τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος, ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν θανάσιμη ἀντίθεση τῶν δυὸ ὑπερδυνάμεων γιὰ παγκόσμια κυριαρχία, νὰ δημιουργηθοῦν τεράστια προβλήματα.

Αὐτὰ τὰ προβλήματα, ποὺ ἐμφανίζονται σὰν προβλήματα τοπικῶν ἢ περιφερειακῶν συγκρούσεων ἐθνικοῦ χαραχτήρα, ὅπως εἶναι ἡ ἀνταγωνιστικὴ θέση Ἰσραὴλ—Αἰγύπτου γιὰ τὴ διώρυγα τοῦ Σουέζ, γιὰ τὴν ἐπιρροὴ καὶ τὴν ἐκμετάλλευση πάνω στοὺς Ἄραβες, ἡ ἀντίθεση τῆς ἀστικῆς τάξης τῶν Ἰνδιῶν μὲ τὸ Πακιστὰν γιὰ τὸ Κασμὶρ καὶ τὴν Πάγκλα Ντές, ἡ ἀντίθεση Ἑλλάδας—Τουρκίας γιὰ τὸ Αἰγαῖο, ἡ ἀντίθεση Τουρκοκυπριακῆς καὶ Ἑλληνοκυπριακῆς ἀστικῆς τάξης, ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στοὺς λευκοὺς καὶ τοὺς μαύρους καπιταλιστὲς τῆς Ἀφρικῆς, στὴν πραγματικότητα εἶναι προβλήματα ἀνά-

πτυξης τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος καὶ πηγάζουν ἀπὸ τὰ γενικὰ προβλήματα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ τὸν σκληρὸ ἀνταγωνισμὸ ἀνάμεσα στὶς διάφορες ἰμπεριαλιστικὲς ὁμάδες (ΕΠΑ, Σοβιετικὴ Ἕνωση, Δυτικὴ Εὐρώπη) καὶ ἀνάμεσα στὶς ἰμπεριαλιστικὲς μητροπόλεις καὶ τὴν περιφέρεια ἢ πιὸ συγκεκριμένα, τὴν κεφαλαιοκρατικὴ τάξη τῶν νεοκαπιταλιστικῶν χωρῶν ποὺ ἔχουν τὴν ἀξίωση νὰ ρυθμίζεται τὸ μερτικό τους, ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν λαῶν, μὲ δικαιώτερο τρόπο.

Αὐτὰ τὰ προβλήματα εἶναι ἐκεῖνα ποὺ ἀφοροῦν τὴ σχέση ἀνάμεσα στὴν ἐξόρυξη τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων, ποὺ ρίχνονται στὴν κατανάλωση. Δηλ., ὁ ἰμπεριαλισμός, μὲ τὴν δύναμη τῶν μονοπωλίων καὶ τὴν βαριὰ βιομηχανία στὰ χέρια του, καταφέρνει νὰ ληστεύει τὶς πρῶτες ὕλες ἀπὸ τὶς νεοκαπιταλιστικὲς χῶρες, πληρώνοντας ἐξευτελιστικὲς τιμές, ἐνῶ ἐπιβάλλει τὰ βιομηχανοποιημένα προϊόντα του σ' αὐτὲς τὶς χῶρες, σὲ δυσανάλογες τιμές.

Ἡ σχέση ἀνάμεσα στὴν βιομηχανία, ποὺ ἀπόχτησαν οἱ νεοκαπιταλιστικὲς χῶρες καὶ τὴ βιομηχανία παραγωγῆς μηχανημάτων καὶ βιομηχανοποιημένων πρώτων ὑλῶν, ποὺ τὴν κατέχουν οἱ ἰμπεριαλιστὲς καὶ μὲ τὴν ὁποία ἐξαρτοῦν τὴν ἀνάπτυξη αὐτῶν τῶν χωρῶν. Ἡ σχέση ἀνάμεσα στὴν παραγωγή, στὴν βιομηχανοποίηση καὶ στὴν κατανάλωση τῆς ἐνεργειακῆς δύναμης. Ἡ σχέση ἐκπαιδευτικῆς ἀνάπτυξης ἀνάμεσα στὶς ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες καὶ τὶς ἐξαρτημένες, σ' αὐτές, χῶρες. Ἡ ἄμεση κατανομὴ τῆς οἰκονομικῆς κρίσης, ποὺ δέρνει τὸν ἰμπεριαλισμό, ἀνάμεσα στὶς μητροπόλεις καὶ στὶς χῶρες τῆς περιφέρειας, ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα, τόσο τὰ γενικὰ ὅσο καὶ τὰ εἰδικά, ὀξύνονται καθημερινὰ καὶ πιὸ πολύ, καὶ ζητοῦν τὴν λύση τους, σὰν ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν παραπέρα ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος καὶ τὴν παραπέρα ζωὴ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

Εἶναι αὐτὰ τὰ προβλήματα, ποὺ ἀγωνιᾶ σήμερα νὰ λύσει ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς μὲ τὴν νέα του ἐξόρμηση.

ΠΟΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΣΤΟΧΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΞΟΡΜΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Γιὰ τὴν ὥρα ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς μὲ τὴν νέα ἐξόρμηση ποὺ τόσο διαφημίζει θέτει σὰν ἄμεσο στόχο τὴν λύση τῶν εἰδικῶν προβλημάτων, ὅπως τὰ εἴδαμε πιὸ πάνω. Ἡ λύση αὐτῶν τῶν προβλημάτων εἶναι γιὰ τὸν ἰμπεριαλισμὸ ἐπιταχτική.

Αὐτὰ τὰ προβλήματα, ποὺ σήμερα βάζει σὰν στόχο του νὰ λύσει ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς εἶναι τὰ ἴδια προβλήματα, ποὺ ὡς σήμερα χειριζόταν μὲ τὸν πιὸ βρώμικο τρόπο, ὀξύνοντας τὶς ἀντιθέσεις σὲ τοπικὴ καὶ περιφερειακὴ κλίμακα, ἀνεβάζοντας σὲ ἔνοπλες συγκρούσεις μικροαντιθέσεις καὶ διαφορές, ρίχνοντας κυβερνήσεις καὶ στήνοντας διχτατορίες. Καὶ ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ προωθήσει τὴν κοσμοκρατόρικη του πολιτικὴ καὶ νὰ ἀνατρέψει τὴν πορεία γιὰ κοσμοκρατορία τῆς ἄλλης ὑπερδύναμης. Σήμερα αἰσθάνεται ὅλα αὐτὰ νὰ γίνονται γάγγραινα στὸ κορμί του, ποὺ ἀπειλεῖ νὰ ξαπλωθεῖ καὶ νὰ φέρει γρήγορα τὸν θάνατο.

Γιὰ νὰ κλείσει πιὰ αὐτὲς τὶς πληγὲς καὶ νὰ παρατείνει τὴ ζωή του, ἐπιχειρεῖ νὰ πετύχει συμβιβασμοὺς τοπικοῦ καὶ περιφερειακοῦ χαραχτήρα, ἀνάμεσα στὴ κεφαλαιοκρατικὴ τάξη τῶν καπιταλιστικὰ «ἀναπτυσσομένων» χωρῶν.

Αὐτοὶ οἱ συμβιβασμοὶ θὰ στηθοῦν μὲ τὴν ἀπειλὴ τοῦ φόβου τῆς ἐπικράτησης τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος γιὰ ἀνεξαρτησία καὶ αὐτοτέλεια. Πάνω σὲ μιὰ νέα «βοήθεια» ἀνάπτυξης, πάνω σὲ μιὰ δικαιώτερη μοιρασιά, τόσο τῶν κερδῶν, ὅσο καὶ τῶν εὐκαιριῶν ἀνάπτυξης.

Βασικά, ἡ ἀμερικάνικη πολιτική, σήμερα ἀνεβάζοντας τὰ ἀστικοδημοκρατικὰ συνθήματα γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, κατὰ τὸ πρώτυπο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, ἀνεβάζοντας τὰ συνθήματα τῆς δημοκρατίας καὶ ἰσοτιμίας καὶ λύνοντας μιὰ σειρὰ προβλήματα καὶ ἀνταγωνισμοὺς τῶν καπιταλιστικὰ ἀναπτυσσόμενων χωρῶν, ἀκόμα δίνοντας τὴν ἐντύπωση ἰσότιμων εὐκαιριῶν ἀνάπτυξης, ἀποβλέπει στὸ νὰ κερδίσει καὶ συσπειρώσει

κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιρροή του διὰ μέσου τῶν κεφαλαιοκρατικῶν ὑποταχτικῶν του κύκλων, τὰ μικροαστικὰ καὶ μεσαῖα στρώματα. Ἔτσι θὰ μπορέσει νὰ ἀπομονώσει καὶ νὰ χτυπήσει ἀπὸ τὴν μιὰ τὰ πραχτορεῖα τοῦ σοσιαλιμπεριαλισμοῦ καὶ νὰ ἀποτρέψει τὸ ξάπλωμα τῆς ἐπιρροῆς τῆς σοσιαλιμπεριαλιστικῆς ὑπερδύναμης καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη νὰ ἀπομονώσει καὶ νὰ χτυπήσει τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα, ἀποτρέποντας τὸν κίνδυνο τῶν λαϊκῶν ἀντιιμπεριαλιστικῶν ἀπελευθερωτικῶν κινημάτων, ποὺ καὶ οἱ ἴδιοι καταλαβαίνουν ὅτι εἶναι ταυτόσημα μὲ τὴν κοινωνικὴ ἀλλαγή.

Μιὰ στρατηγική, ποὺ στὴν οὐσία στοχεύει, ἐχτὸς ἀπὸ μιὰ διέξοδο ἀπὸ τὴν ἀπομόνωση ποὺ ὁδηγήθηκε καὶ σ' ἕνα ὁριστικὸ δέσιμο τῶν «ἀναπτυσσομένων» χωρῶν στὸν καπιταλιστικὸ δρόμο ἀνάπτυξης, κάτω ἀπὸ τὸν ἀπόλυτο ἔλεγχο τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ. Μιὰ τέτοια ἐπιτυχία ἀπομονώνει τὴ σοσιαλιμπεριαλιστικὴ ὑπερδύναμη, ποὺ στέκεται σὰν ὁ κυριώτερος ἀνταγωνιστής του καὶ τοῦ ἐξασφαλίζει μιὰ νίκη σὲ μιὰ πολεμικὴ ἀναμέτρηση.

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΛΥΣΕΙ Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ἡ λύση αὐτῶν τῶν προβλημάτων προϋποθέτει τὴν πάρα πέρα ἐξάρτηση καὶ ὑποδούλωση τῆς οἰκονομίας, τῆς πολιτικῆς, στρατιωτικῆς καὶ πολιτιστικῆς ζωῆς τῶν νεοκαπιταλιστικῶν χωρῶν. Προϋποθέτει τὸ δυνάμωμα τῆς ἐκμετάλλευσης καὶ τοῦ ξεζουμίσματος τῶν λαῶν αὐτῶν τῶν χωρῶν, τὴν παγίδευση καὶ οἰκειοποίηση τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῶν καθυστερημένων περιοχῶν.

Προϋποθέτει τὸ δέσιμο τῶν λαῶν στὸ πεδίο τῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ συγκρούσεων τῶν δύο ὑπερδυνάμεων γιὰ παγκόσμια κυριαρχία, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὁδηγοῦνται οἱ λαοὶ σὲ ὀδυνηρὲς συγκρούσεις μὲ τεράστιες καταστροφές.

Προϋποθέτει τὴν πάρα πέρα παγίωση τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, σὰν ἀναμφισβήτητου παγκόσμιου οἰκονομικοῦ συστήματος καὶ παραγωγικῆς συγκρότησης, εἴτε αὐτὸ τὸ σύστημα ἐμφανίζεται σὰν μονοπωλιακὸς ἰμπεριαλισμὸς τῶν πολυεθνικῶν ἑταιρειῶν εἴτε σὰν κρατικομονοπωλιακὸς ἰμπεριαλισμὸς τῆς σοσιαλιμπεριαλιστικῆς ὑπερδύναμης.

Στὴν τελευταία ἀνάλυση, γιὰ τὰ ἔθνη, τὰ κράτη καὶ τοὺς λαούς, σημαίνει τὴν ὁλοκληρωτικὴ ἀπώλεια τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ οἰκονομικῆς αὐτοτέλειας καὶ συνεπῶς τῆς κρατικῆς ὑπόστασής τους.

Κάτι τέτοιο ἀντιστρατεύεται τὴν νομοτέλεια τῆς φυσικῆς ἐξέλιξης τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ, ποὺ εἶναι ἡ πορεία πρὸς τὸν διεθνισμό, μόνο μέσα ἀπὸ τὴν ἐξέλιξη τῆς οἰκονομίας σὲ ἐθνικὸ ἐπίπεδο, στὴν ὁλοκλήρωση τοῦ ἐθνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχτεῖ κάτω ἀπὸ συνθῆκες ἐξάρτησης καὶ καταπίεσης.

Αὐτὴ ἡ νομοτέλεια ἐπιβάλλει σήμερα τὴν ἀνάγκη ὁλοκλήρωσης τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτοτέλειας, σὰν ἀντίθεση στὸν ἰμπεριαλισμό.

Μέσα σ' αὐτὴν τὴν πραγματικότητα, οἱ λαοὶ συνειδητοποιοῦν, ὅτι μέσα στὴν πορεία τῆς ἀνάπτυξης τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος, στὸ χῶρο τῶν ἐξαρτημένων χωρῶν, δὲν ὑπάρχει ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ αὐτοτέλεια. Ἀντίθετα ἡ ἐξάρτηση δυναμώνει καὶ ὁλοκληρώνεται. Ἀκόμα συνειδητοποιοῦν, πὼς μόνο μέσα στὸ σοσιαλιστικὸ δρόμο ἀνάπτυξης μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ καὶ νὰ ἀναπτυχθεῖ ἡ ἀνεξαρτησία καὶ αὐτοτέλεια. Οἱ λαοὶ ποὺ πῆραν αὐτὸ τὸν δρόμο, ἔστω καὶ μέσα σὲ τεράστιες δυσκολίες, χτίζουν περήφανοι καὶ σίγουροι τὸ μέλλον τους.

Ἔτσι ὁ ἰμπεριαλισμός, μέσα ἀπὸ τὶς ἴδιες του τὶς ἀντιθέσεις, καὶ μέσα ἀπὸ τὴν ἀντίθεση ποὺ ἀνάβει καθημερινὰ μὲ τοὺς λαούς, γίνεται ἀνίκανος νὰ λύσει αὐτὰ τὰ προβλήματα. Ἀκόμα αὐτοὶ οἱ παράγοντες τὸν βυθίζουν καθημερινὰ καὶ πιὸ πολὺ στὴν χρόνια κρίση του, ποὺ τὸν ὁδηγεῖ μὲ βεβαιότητα στὴν καταστροφή.

Τὸ κύριο χαραχτηριστικὸ τῆς ἐποχῆς εἶναι, πὼς ὁ ἰμπεριαλισμός, μαζὶ μὲ τὸν ἀνερχόμενο καπιταλισμὸ στὶς ἐξαρτημένες χῶρες, ἀποτελεῖ σήμερα τὴν κύρια ἄρνη-

ση στὴν νομοτελειακὴ ἐξέλιξη καὶ σὰν τέτοιος ἀποτελεῖ τὸν κύριο ἐχθρὸ τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου.

Ὁ λαός, μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴ τάξη, ἀποτελεῖ σήμερα τὴν καταλυτικὴ δύναμη τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ ὁλάκερου τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος καὶ ἀνοίγει τὸ δρόμο γιὰ τὴ σοσιαλιστικὴ ἐξέλιξη, μέσα στὴν ὁποία βρίσκεται ἡ σωστὴ πορεία γιὰ τὴν εὐτυχία τῶν λαῶν.

Τὸ παγκόσμιο ἐπαναστατικὸ κίνημα, τὰ ἀπελευθερωτικὰ κινήματα καὶ ἰδιαίτερα ἡ ἐργατικὴ τάξη καὶ οἱ λαοὶ τῶν χωρῶν, ποὺ ἄμεσα στοχεύει ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς καὶ ὁ σοσιαλιμπεριαλισμός, ὀφείλουν νὰ ξεσκεπάσουν τὶς ἰμπεριαλιστικὲς μανοῦβρες καὶ νὰ ὑψώσουν στὸ ἐπίπεδο μαζικῆς πάλης τὰ προβλήματα τῶν μαζῶν.

Νὰ ξεσκεπαστεῖ ὁ ρόλος τῆς ξενόδουλης ἀστικῆς τάξης, ποὺ στὰ παζάρια της μὲ τὸν ἰμπεριαλισμὸ προδώνει τὴν ἀνεξαρτησία καὶ αὐτοτέλεια καὶ ἀνατινάσσει τὴ σωστὴ πορεία ἐξέλιξης, ὡς τὴν πρόοδο καὶ εὐτυχία, θυσιάζοντάς τα γιὰ τὰ δικά της ἄμεσα συμφέροντα.

Μέσα στὴν καθημερινὴ ἀντιιμπεριαλιστικὴ πάλη, ποὺ διεξάγεται μέσα ἀπὸ τὸν ταξικό της χαρακτῆρα, ὁ λαὸς θὰ δεῖ καθαρά, πῶς ὁ μόνος δρόμος τῆςπραγματικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτοτέλειας εἶναι ὁ σοσιαλιστικὸς δρόμος, ποὺ μπορεῖ νὰ ἀνοίξει μὲ τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὸν λαό, μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴ τάξη.

ΠΩΣ ΔΕΧΤΗΚΕ Η ΑΛΛΗ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΗ ΤΗΝ ΝΕΑ ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Εἶναι γνωστό, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση, ἀπὸ νωρὶς προεῖδε τὴν προσπάθεια τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, γιὰ μιὰ μανοῦβρα τάχα δημοκρατικῆς στροφῆς, γιὰ ἔξοδο ἀπὸ τὴν ἀπομόνωση ποὺ βρισκόταν, μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἐκλογῶν. Ἔτσι ἐπρόβαλε γιὰ πρώτη φορὰ μὲ τὴ θέση, ὅτι ἡ ἐκλογὴ Προέδρου στὶς ΕΠΑ ἦταν χωρὶς σημασία, γιατὶ ὁποιοσδήποτε κι ἂν ἐξασφάλιζε τὴν Προεδρία, ἀντιπροσώπευε τὴν ἴδια ἰμπεριαλιστικὴ πολιτική.

Ἡ θεαματικὴ ἐπιτυχία τῆς ὁμάδας τῶν μονοπωλίων, ποὺ ἐκφράζει τὸ Δημοκρατικὸ κόμμα, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Κάρτερ, μὲ τὴν κατάχτηση τῆς Προεδρίας καὶ τοῦ Κογκρέσσου καὶ ἡ θριαμβευτικὴ ἐμφάνιση τοῦ Κάρτερ στὸ διεθνὲς προσκήνιο, μὲ στόχο τὴν ἄμεση λύση τῶν προβλημάτων τῆς καπιταλιστικῆς ἀνάπτυξης στὴν Ἀσία, τὴν Ἀφρικὴ καὶ τὴν Λατινικὴ Ἀμερική, πρὸς ὄφελος τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, βρῆκε ἀπροετοίμαστη τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, ποὺ δὲν φάνηκε νὰ ἀντιδρᾶ ἄμεσα, γρήγορα ὅμως συνῆλθε καὶ μπῆκε σὲ μιὰ ἔντονη ἀντίδραση, ἀκολουθώντας τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ καὶ ἀντιπαραθέτοντας στὴν τάχατες δημοκρατική του στροφή, τὴν γραμμὴ τοῦ «ἐναγκαλισμοῦ» καὶ τῆς «προστασίας» τῆς νεοκαπιταλιστικῆς ἄρχουσας τάξης, στὶς καπιταλιστικὲς χῶρες, αὐτῶν τῶν περιοχῶν, προσφέροντας εὐκαιρίες καὶ εὐνοϊκοὺς ὅρους καπιταλιστικῆς ἀνάπτυξης κάτω ἀπὸ τὴ δική της «προστασία». Ἔτσι τὶς ἐξορμήσεις καὶ τὶς ἀντιπροσωπεῖες τῆς Ἀμερικῆς στὶς διάφορες περιοχὲς τοῦ κόσμου, τὶς ἀκολούθησαν ἐπίσημες ἐπισκέψεις καὶ ἐπαφὲς ψηλοῦ ἐπιπέδου ἀπὸ τὴν ἄλλη ὑπερδύναμη.

Εἰδικὰ γιὰ τὴν Κύπρο, ἡ ἀντίδραση τῆς σοσιαλιμπεριαλιστικῆς ὑπερδύναμης, τόσο ἀπὸ ἐπίσημη Σοβιετικὴ πλευρὰ ὅσο καὶ ἀπὸ τὰ προπαγανδιστικά της ὄργανα καὶ τὸ πραχτορεῖο της στὴν Κύπρο ΑΚΕΛ, παρουσιάστηκε σὰν σθεναρὴ ὑπεράσπιση τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ μας.

Στὴν πραγματικότητα δὲν εἶναι παρὰ μιὰ πλήρης ὑποστήριξη τῆς ἀντιλαϊκῆς γραμμῆς τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, μὲ μιὰ μόνο διαφορά, μιὰ σθεναρὴ διεκδίκηση τῆς ἀναγνώρισης τῶν δικαιωμάτων της στὴν Κύπρο καὶ τὴν περιοχή, ἀπὸ τὶς ἄλλες ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις. Αὐτὸ φαίνεται ἀπὸ τὰ παρακάτω γεγονότα.

α) Ποτὲ δὲν καταδίκασε ἀνοιχτὰ τὴν Τούρκικη εἰσβολή.

β) Ποτὲ καὶ σὲ καμιὰ περίπτωση δὲν κάλεσε τὴν Τουρκία νὰ ἀποσύρει ἀμέσως καὶ χωρὶς ὅρους τὰ στρατεύ-

ματά της ἀπὸ τὴν Κύπρο.

γ) Διαχώρισε καὶ διαχωρίζει ἀκόμα τὸν Κυπριακὸ λαὸ σὲ Ἕλληνες καὶ Τούρκους καὶ ζητᾶ τὴν ἀναγνώριση τῶν νομίμων δικαιωμάτων, ὄχι τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ τῶν κοινοτήτων, ποὺ σημαίνει ἀναγνώριση τῶν δικαιωμάτων τῶν καπιταλιστικῶν ἐθνικῶν ὁμάδων καὶ τὸν ὁριστικὸ διαχωρισμὸ τοῦ λαοῦ, ποὺ ὁδηγεῖ ἀσφαλέστατα στὴ διχοτόμηση τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ τόπου.

δ) Βλέπει μέσα ἀπὸ τὸν διαχωρισμὸ καὶ τὸν διαμελισμὸ τοῦ πληθυσμοῦ τὴν Ὁμόσπονδη Κύπρο, ποὺ μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ξενόδουλη κεφαλαιοκρατία, θὰ σημαίνει τὴν διχοτόμηση καὶ τὴν κατοχὴ τῆς Κύπρου ἀπὸ τὰ ἰμπεριαλιστικὰ στρατεύματα καὶ τὶς βάσεις.

Ὅλα αὐτὰ τὰ σκεπάζει μὲ τὶς καρικατοῦρες τῆς ἑνιαίας, ἀνεξάρτητης καὶ ἀδέσμευτης Κύπρου, τὰ ἴδια ἀκριβῶς, ποὺ διακηρύσσουν οἱ Ἀμερικάνοι καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι ἰμπεριαλιστές.

Τὸ ἐντελῶς διαφορετικὸ σημεῖο, ποὺ παρουσιάζει ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἰμπεριαλιστές, εἶναι ἡ λύση τοῦ Κυπριακοῦ μέσα ἀπὸ μιὰ Διεθνὴ Συνδιάσκεψη, ἡ ὁποία θὰ συγκροτηθεῖ ἀπὸ τὶς ὑπερδυνάμεις, ἀπὸ τὴν ἰμπεριαλιστικὴ Εὐρώπη καὶ τὶς νεοκαπιταλιστικὲς χῶρες τοῦ «ἀδέσμευτου κόσμου», ποὺ φανερώνει πὼς τὸ μόνο ἐνδιαφέρον της, δὲν εἶναι ἡ λύση τοῦ Κυπριακοῦ, στὴ βάση τοῦ δικαιώματος τῶν λαῶν γιὰ αὐτοδιάθεση, μὰ στὸ νὰ ἐξασφαλίσει μερτικὸ ἀπὸ τὴν λεία, ποὺ ὀνομάζεται Κύπρος, καὶ ποὺ ἀποτελεῖ μέρος μιᾶς μεγαλύτερης λείας ποὺ λέγεται Ἀνατολικὴ λεκάνη τῆς Μεσογείου, Νότια Εὐρώπη καὶ Μέση Ἀνατολή, μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ βασικὲς περιοχὲς τοῦ κόσμου.

Εἶναι γι' αὐτὸ ποὺ πρόσφατα ξεσηκώθηκε ἡ Ρωσικὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ γιὰ νὰ βγάλει στὴν ἐπιφάνεια παλιὲς συμφωνίες μὲ τοὺς Φὸρντ—Κίσσιγκερ στὸ Βλαδιβοστόκ.

Ἔτσι, τόσο ἡ προπαγάνδα τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης, ὅσο καὶ τοῦ πραχτορείου της στὴν Κύπρο, μὲ ὅλα τὰ μέσα προσπαθεῖ νὰ πείσει τὸν Κυπριακὸ λαὸ καὶ τὴν ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη στὴν Κύπρο, ὅτι ὁ σωτήριος δρόμος εἶναι ἡ Διεθνὴς Συνδιάσκεψη γιὰ τὸ Κυπριακό. Ἐνῶ ὅμως αὐτὴ τὴ Συνδιάσκεψη τὴν θέλουν τάχατες μέσα στὰ πλαίσια τοῦ ΟΗΕ, ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁρίζουν μιὰ ἀντιπροσώπευση στὴν ὁποία κυριαρχικοὶ παράγοντες θἄναι οἱ δυὸ ὑπερδυνάμεις.

Οἱ ρομαντικοὶ προπαγανδιστὲς αὐτῆς τῆς γραμμῆς δὲν μπαίνουν στὸν κόπο νὰ δοῦν καὶ νὰ κατατοπίσουν τὸν λαό μας, ὅτι τὴν ἴδια Διάσκεψη οἱ σοσιαλιμπεριαλιστὲς κατάφεραν νὰ στήσουν στὴν Γενεύη γιὰ τὸ Μεσανατολικό, μάλιστα μὲ τὴν Προεδρία τῶν ὑπερδυνάμεων καὶ χρόνια τώρα κοροϊδεύουν τὸν λαὸ τῆς Παλαιστίνης καὶ τὶς Ἀραβικὲς χῶρες, γιὰ ἀπελευθέρωση τῶν Ἀραβικῶν ἐδαφῶν, χωρὶς καμιᾶ ἀπολύτως πρόοδο. Τὸ μόνο ποὺ πέτυχε αὐτὴ ἡ Διάσκεψη ἦταν ἡ παγίωση τῆς ἐξουθενωτικῆς κατάστασης γιὰ τοὺς Λαοὺς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς μέσα στὴ φιλοσοφία τοῦ... «οὔτε πόλεμος οὔτε εἰρήνη».

Ὅταν ὑπάρχει μπροστὰ στὸ λαό μας ἕνα τόσο ζωντανὸ παράδειγμα μιᾶς τέτοιας Διάσκεψης, μὲ τόση τραγικὴ ἀποτυχία γιὰ τοὺς λαούς, γιατὶ πρέπει ὁ λαός μας νὰ πιστέψει σὰν σωτήρια μιὰ τέτοια Διάσκεψη;

Εἶναι ὁλοφάνερο, πὼς Ἀμερικάνοι, Ρῶσσοι καὶ Εὐρωπαῖοι ἰμπεριαλιστὲς ἔχουν κοινὸ σκοπὸ τὴ διάσπαση τοῦ λαοῦ μας σὲ ἐθνικὲς κοινότητες, τὸ στήσιμο καὶ τὴν στερέωση τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος μέσα ἀπὸ τὴν ἐθνικιστικὴ διάσπαση, ποὺ εἶναι ἡ καλύτερη προϋπόθεση ὑποταγῆς τοῦ λαοῦ μας καὶ τοῦ τόπου μας στὰ σχέδια τους γιὰ τὴν Μέση Ἀνατολὴ καὶ τὴν παγκόσμια κυριαρχία.

Δυὸ δρόμοι ὑπάρχουν γιὰ τὸν καθένα χωριστὰ καὶ γιὰ ὅλους μαζί. Θὰ ἐπικρατήσει ἕνας ἢ θὰ ὑποχρεωθοῦν σ' ἕνα συμβιβασμό, μοιράζοντας τὴν ἐπιρροὴ καὶ τὰ ὀφελήματα στὸ χῶρο, ποὺ θὰ προέλθουν ἀπὸ τὴ «λύση» τοῦ Κυπριακοῦ.

Γιὰ τὸν λαό μας καὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο ὁδηγᾶ στὴν ἐξάρτηση, στὴν ὑποδούλωση, στὴν καταστροφή.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΞΟΡΜΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Γιὰ νὰ καταλάβουμε σωστὰ τὶς νέες ἐξελίξεις στὴν Κύπρο, ὀφείλουμε πρῶτα νὰ δοῦμε τὸν χαρακτήρα τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος.

Εἶναι ὁλοφάνερο πώς, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ δεχτήκαμε τὴν ἐγκαθίδρυση τοῦ Κυπριακοῦ Κράτους, μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν κεφαλαιοκρατία καὶ στήσαμε ἕνα κεφαλαιοκρατικὸ κράτος, ἀμέσως αὐτὸ τὸ κράτος ἔμπαινε κάτω ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς καπιταλιστικῆς ἀνάπτυξης, τόσο ἐσωτερικὰ ὅσο καὶ διεθνῶς.

Ἐσωτερικὰ ἦρθε στὸ προσκήνιο τὸ πρόβλημα τῆς ἰσόμερης ἀνάπτυξης τῶν δύο ἐθνικῶν κεφαλαιοκρατικῶν ὁμάδων, τῶν Τουρκοκυπρίων κεφαλαιοκρατῶν καὶ τῶν Ἑλληνοκυπρίων κεφαλαιοκρατῶν. Αὐτὸ τὸ πρόβλημα ἦρθε στὸ προσκήνιο πρῶτα ἀπὸ τὴν τάση τῆς Ἑλληνοκυπριακῆς κεφαλαιοκρατίας, ποὺ σὰν ἡ πλειοψηφία ἐννοοῦσε νὰ οἰκειοποιῆται μόνη της τὶς εὐκαιρίες καπιταλιστικῆς ἀνάπτυξης καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ταχτικὴ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ νὰ ὑψώνει τὶς τέτοιες διαφορές, ἔτσι ποὺ ἐλεύθερος νὰ εἰσχωρεῖ, νὰ ἐπεμβαίνει, νὰ κυριαρχεῖ χρησιμοποιώντας τὶς τοπικὲς καπιταλιστικὲς ἀντιθέσεις. Ἀκόμα οἱ τέτοιες ἀντιθέσεις γίνονται κυριαρχικές, γιατὶ τρέφονται καὶ ἰσχυροποιοῦνται ἀπὸ τὶς ὑπερδυνάμεις, στὸν ἀνταγωνισμό τους γιὰ παγκόσμια κυριαρχία.

Εἶναι γνωστὸ πὼς αὐτὸς ὁ ἀνταγωνισμὸς ὁδήγησε σὲ μιὰ εἰσβολὴ καὶ κατάχτηση, ποὺ μαζί της ξεσκεπάστηκε, πέρα ὡς πέρα, ὁ ρόλος τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, χτυπήθηκε πιὰ ὁ λαὸς καὶ τὸ πρόβλημα ἀνέβηκε σ' ἕνα πρόβλημα ἄμεσου ἀντιιμπεριαλιστικοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα.

Νὰ φύγουν οἱ καταχτητὲς καὶ μαζί τους οἱ ἰμπεριαλιστὲς ὅλων τῶν μορφῶν. Νὰ λευτερωθεῖ ὁ τόπος καὶ νὰ ζήσει ὁ λαὸς χωρὶς ἀφεντικὰ καὶ «προστάτες».

Τὸ Κυπριακὸ κράτος, στὰ χέρια τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ μὲ συμπαραστάτες τὴν προδοτικὴ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ, δὲν θέλει, οὔτε μπορεῖ νὰ ὑψωθεῖ στὴν ἀνάγκη ἑνὸς ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα. Γι αὐτὸ πεισματικὰ στέκει στὴν προσπάθεια ἑνὸς συμβιβασμοῦ, ποὺ θὰ ἀναγνωρίζει τὴν ἰσόμερη ἀνάπτυξη τῆς Τουρκοκυπριακῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξης σ' ἕνα δικό της χῶρο. Σκοντάφτει μόνο στὸ ποσοστό, ποὺ αὐτὴ ἡ κεφαλαιοκρατικὴ τάξη θέλει νὰ κρατήσει, στηριγμένη στὴν δύναμη τῶν ὅπλων. Δηλαδὴ δυόμιση χρόνια μετὰ τὴν εἰσβολὴ καὶ κατάχτηση, βρισκόμαστε ἀκόμα στὸ ἴδιο πρόβλημα ποὺ γέννησε ἡ Ζυρίχη καὶ ὀξύνθηκε τὸ 1963.

Ἔτσι γίνεται ὁλοφάνερο ὅτι ἡ ἀστικὴ τάξη, Ἑλληνοκυπριακὴ καὶ Τουρκοκυπριακή, δὲν μπορεῖ νὰ ὁδηγήσει, παρὰ μόνο σὲ μιὰ διχοτόμηση, μέσα στὴν ὁποία θὰ βροῦν τὴν εὐκαιρία μιᾶς ἰσόμερης ἀνάπτυξης τῶν ἐπιχειρήσεών τους, τῶν κερδῶν τους, τῶν εὐκαιριῶν προσκόλλησής τους στὸν διεθνὴ ἰμπεριαλισμό.

Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ πρόβλημα ξεκίνησε μὲ βιασύνη νὰ λύσει ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός. Νὰ συμβιβάσει τὴν κεφαλαιοκρατία τῆς Κύπρου, Ἑλληνοκυπριακὴ καὶ Τουρκοκυπριακή, κάμνοντας μιὰ «δίκαιη» μοιρασιὰ χώρων, δικαιωμάτων, εὐκαιριῶν κάτω ἀπὸ τὴν προστασία του.

Πρέπει νὰ δοῦμε ἀκόμα γιατὶ τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα ἦρθε στὴν ἐπιφάνεια καὶ μπῆκε στὴν πρώτη γραμμὴ γιὰ λύση. Εἶναι γιατὶ ἐδῶ ὑπάρχει ὁ ἄμεσος κίνδυνος νὰ ξεκινήσει ὁ λαὸς ἕνα μαζικό, ἀντιιμπεριαλιστικὸ κίνημα. Τὸ μαχαίρι ἔφτασε στὸ κόκκαλο. Ὁ λαὸς ὑπάρχει κάθε κίνδυνος νὰ μὴν ἀνέχεται γιὰ πολὺ ἀκόμα τὸν ἐμπαιγμό. Οἱ τελευταῖες βουλευτικὲς ἐκλογὲς ἔδειξαν καθαρὰ τὴν τοποθέτηση τοῦ λαοῦ καὶ ἴσως εἶναι πράγματι οἱ τελευταῖες, γιατὶ δὲν μποροῦν νὰ γίνουν ἄλλες μὲ τὸν ἴδιο ἐμπαιγμό.

Ἀκόμα εἶναι γιατὶ τὸ Κυπριακὸ ἔγινε τὸ κέντρο μιᾶς γενικώτερης διαμάχης ἀνάμεσα στὴν Τουρκία καὶ τὴν Ἑλλάδα, πράγμα ποὺ ἐπηρεάζει τὸ ΝΑΤΟ καὶ εἰδικώτερα τὴν κατάσταση στὰ Βαλκάνια. Ἀκόμα καὶ μὲ προεκτάσεις στὴν Μέση Ἀνατολή.

Είναι γιατί έδώ είναι δυό μικρά καί άδύνατα κομμάτια τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος άπόλυτα έξαρτημένα οἰκονομικὰ καὶ στρατιωτικά, ἔτσι ποὺ εἶναι πολὺ τρωτὰ καὶ εὔκολα σὲ πιέσεις, ἐκβιασμοὺς καὶ ἀπειλές.

Εἶναι γιατὶ μιὰ ἐπιτυχία στὴν Κύπρο μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει μιὰ καλὴ ἀφετηρία γιὰ τὶς Ἑλληνοτουρκικὲς σχέσεις, γιὰ τὴ Μέση Ἀνατολὴ κλπ.

Εἶναι γιατί, μὲ τὴ λύση τοῦ Κυπριακοῦ, κλήνει τὸν δρόμο στὴν διείσδυση τῆς ἀνταγωνίστριάς του τῆς σοσιαλιμπεριαλιστικῆς ὑπερδύναμης στὴν Κύπρο καὶ γενικώτερα στὴν περιοχή.

ΠΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕ ΤΗ ΝΕΑ ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΜΟΥ Η ΑΡΧΟΥΣΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Ἡ πρώτη ἐκδήλωση στὸ χῶρο τῆς Κυπριακῆς κεφαλαιοκρατίας ἦταν ἡ ἑνότητα ἀνάμεσα στὶς δυὸ μερίδες της καὶ ἡ πλήρης συμφωνία στὴν τοποθέτησή τους πάνω στὸ πρόβλημα. Ἡ τάχατες ὀξύα διαμάχη ἀνάμεσα στὸν Κληρίδη καὶ τὸν Μακάριο ἔσβησε ὁλότελα. Ὁ Κληρίδης σὰν Συναγερμικὸς ἀρχηγός, πάει σ' ὅλες τὶς πρωτεύουσες, Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης, στὸν ἰμπεριαλιστικὸ κόσμο καὶ κάμνει συνεννοήσεις, ἀφοῦ πρῶτα πέρασε ἀπὸ τὸ Προεδρικὸ γραφεῖο.

Ἡ πολεμικὴ ἐνάντια στὴν «ὀλιγαρχία τοῦ πλούτου» ποὺ ἔκαμναν μὲ ρητορικοὺς λόγους ἀρχηγοὶ κομμάτων καὶ κομματικὰ ἔντυπα ἐσίγησε. Τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο, ποὺ περιλαμβάνει «δημοκρατικοὺς» καὶ ἐκπρόσωπους τῆς κεφαλαιοκρατικῆς ὀλιγαρχίας συνεδριάζει μὲ πλήρη ὁμοφωνία.

Οἱ δυὸ ἀντίθετες γραμμὲς γιὰ τὴ λύση τοῦ Κυπριακοῦ, ποὺ κονταροχτυπηθήκανε στὶς βουλευτικὲς ἐκλογές, χαθήκανε, οὔτε ποὺ ὑπήρχανε, ἦταν ἀνεμόμυλοι τοῦ Δὸν Κιχώτη. Ὅλα σβήσανε καὶ ἔμεινε τὸ χαμόγελο τοῦ Κάρτερ, ἡ δημοκρατικὴ Ἀμερική.

Στὴν τελευταία ἀνάλυση ἐκεῖνο ποὺ ἔμεινε εἶναι ἡ διπεριφερειακὴ λύση, μὲ τὴν ἐπιστροφὴ κάποιων ἐδαφῶν καὶ τὴν ἀποκατάσταση στὰ σπίτια τους ἑνὸς ἀριθμοῦ προσφύγων, δηλ., ἡ διχοτόμηση.

Πῶς ἔγινε αὐτὸ τὸ θαῦμα τῆς ἑνότητας στοὺς κόλπους τῆς κεφαλαιοκρατίας;

Αὐτὸ τὸ θαῦμα τὸ ὑπαγόρευσαν ἀσφαλῶς κάποιοι παράγοντες. Πρῶτα γιατὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ἔδωσε στὸ λαὸ τὴν εὐκαιρία νὰ δείξει τὴν τοποθέτησή του. Ὁ λαὸς ἔπρεπε κάποτε νὰ ἀντιμετωπιστεῖ καὶ ὁ μόνος τρόπος σωστῆς ἀντιμετώπισής του γιὰ τὴν κεφαλαιοκρατία ἦταν ἡ ἑνότητά της. Ἔτσι ἡ νέα ἐξόρμηση τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ κρίθηκε ἀπὸ τὴν κεφαλαιοκρατία σὰν ἡ καλύτερη ἀφορμὴ γιὰ τὴν ἑνότητά της.

Ἀκόμα ὁποιαδήποτε πορεία γιὰ τὴν ἐπισφράγιση καὶ τὴν ἐφαρμογὴ ἑνὸς συμβιβασμοῦ ἔχει ἀπόλυτη ἀνάγκη τὴν ἑνότητα τῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξης. Ἔτσι, ἀφοῦ ἡ νέα ἀμερικάνικη προσπάθεια στοχεύει σ' ἕνα συμβιβασμὸ κατὰ συνέπεια προϋποθέτει καὶ τὴν ἑνότητα τῆς κεφαλαιοκρατίας, πράγμα ποὺ ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νὰ γίνει.

Ἀκόμα αὐτὴ τὴν ἑνότητα τὴν ἐπιβάλλει ἡ ἀνάγκη γιὰ τὴν κεφαλαιοκρατία νὰ ἀντιμετωπίζει ὁποιαδήποτε τάση γιὰ ἐκδήλωση τοῦ λαϊκοῦ κινήματος στὴν Κύπρο.

Βασικὰ ἡ ἑνότητα τῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξης ἦταν πάντα ἐξασφαλισμένη, γιατὶ τόσο τὸ ἰδιωτικὸ κεφάλαιο, ὅσο καὶ τὸ ἐκκλησιαστικό, ἦταν καὶ εἶναι καὶ τὰ δυὸ ξενόδουλα καὶ ἕτοιμα γιὰ συμβιβασμὸ μὲ τὸν ἰμπεριαλισμό. Οἱ διαφορὲς ἐξουσίας, ποὺ πάντα ὑπῆρχαν καὶ θὰ ὑπάρχουν, γιὰ τὴν ὥρα περνοῦν σὲ δεύτερη μοῖρα, γιατὶ εἶναι κοινὴ ἡ ἀνάγκη συμβιβασμοῦ γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ἀπρόσκοπτης ἀνάπτυξής τους ἔστω στὸν ξεχωριστὸ χῶρο ἀπὸ τοὺς Τούρκους, μιὰ καὶ ἀπότυχαν νὰ ὑποτάξουν τὸ σύνολο.

Ἔτσι ,θεωρώντας τὴν ἐξόρμηση Κάρτερ, σὰν μιὰ λαμπρὴ εὐκαιρία γιὰ νὰ περάσει τὸν συμβιβασμὸ στὸν ὁποῖο προσηλώνεται ἀπὸ τὸ 1963 καὶ εἰδικώτερα ὑ-

στερα ἀπὸ τὸ πραξικόπημα, ἑνώθηκε χωρὶς καμιὰ δισταγμὸ καὶ ἐπιφύλαξη.

Γίνεται ξεκάθαρο ἔτσι, ὅτι ἡ ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη τοῦ τόπου τραβᾶ γιὰ ἕνα συμβιβασμό.

ΠΟΙΟ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ

Γιὰ τὴν κεφαλαιοκρατία αὐτὸς ὁ συμβιβασμὸς περιέχει:

—Τὴ λύση τοῦ βασικοῦ προβλήματός της, τὴν πάρα πέρα καπιταλιστικὴ της ἀνάπτυξη μέσα σ' ἕνα δικό της χῶρο, χωρὶς τὸ φόβο τῆς ἐπίθεσης, μὲ οὐσιαστικὴ ἀμερικάνικη ἐγγύηση.

—Ἀλλαγὴ ἀφεντικοῦ καὶ προστάτη. Ἡ ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη ἀνταλλάσσει τὸν χρεοκοπημένο ἐγγλέζικο ἰμπεριαλισμὸ μὲ τὸν πανίσχυρο ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό, πάνω στὸν ὁποῖο μπορεῖ νὰ ἐναποθέσει τὴν σιγουριά της, μὲ ἀντάλλαγμα τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν εἰδικῶν καὶ τῶν γενικώτερων σχεδίων του.

—Ἡ ἐλπίδα τῆς συμπαράστασης καὶ τῆς γρήγορης ὀργάνωσης τῆς οἰκονομίας της γιὰ τὴν ὁριστικὴ καὶ σίγουρη τοποθέτησή της στὴν Ἀραβικὴ ἀγορά.

—Ἡ ἀποδέσμευση ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ ἡ πλήρης ἐλευθερία στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ΑΚΕΛ σὰν πρακτορείου τῆς σοσιαλιμπεριαλιστικῆς ὑπερδύναμης.

—Ἡ λύση ὅλων αὐτῶν τῶν προβλημάτων θὰ τὴν κάμει ἱκανὴ νὰ ἀντιμετωπίσει τὸ ἐργατικὸ κίνημα, νὰ ὑποτάξει τὴν ἐργατικὴ τάξη σ' ἕνα χαμηλὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο, γιὰ νὰ πετύχει χαμηλὸ κόστος, συναγωνιστικὲς τιμὲς καὶ περισσότερο κέρδος. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ μπορέσει, απομονώνοντας τὴν ἐργατικὴ τάξη νὰ χτυπήσει τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα καὶ κάθε ἀγώνα γιὰ ἀνεξαρτησία καὶ αὐτοτέλεια.

Γιὰ τὴν ἐργατικὴ τάξη αὐτὸς ὁ συμβιβασμὸς σημαίνει:

—Μέσα σ' ἕνα ἀνανεωμένο καὶ ὁλοκληρωμένο καπιταλιστικὸ Κυπριακὸ κράτος, κάτω ἀπὸ τὴν ἀπόλυτη ἐξάρτηση τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, τὶς εὐθύνες τοῦ χωροφύλακα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ἐνάντια στὸν λαό μας, θὰ τὶς ἀναλάβει ἡ ντόπια κεφαλαιοκρατία.

—Τὰ ξένα στρατεύματα καὶ οἱ στρατιωτικὲς βάσεις θὰ δυναμώσουν στὸν τόπο καὶ θὰ ἀποτελοῦν πιὰ τὶς πλάτες τῆς ντόπιας κεφαλαιοκρατίας.

—Μ' αὐτὲς τὶς πλάτες ἡ ντόπια κεφαλαιοκρατία θὰ σηκώσει τὸ βούρδουλα ἐνάντια στὸ λαό μας καὶ θὰ στεριώσει γιὰ καλὰ τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ λαοῦ.

—Κάτω ἀπ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες ἡ ἐργατικὴ τάξη καὶ ὁ λαὸς θὰ κληθοῦν νὰ μποῦν ἄμεσα στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ ξενόδουλου κεφαλαιοκρατικοῦ συστήματος, γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ καπιταλιστικοῦ δρόμου ἀνάπτυξης, γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυση Λαϊκῆς ἐξουσίας, γιὰ τὸ ἄνοιγμα τοῦ σοσιαλιστικοῦ δρόμου.

ΠΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕ Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΩΝ ΨΕΥΤΟΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ἡ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ, ὑπηρέτης, ὅπως εἶναι, τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ εἰδικώτερα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κεφαλαίου, ὄχι μόνο δὲν βρῆκε τὴ δύναμη νὰ καταγγείλει τὸν συμβιβασμό, ποῦ πάει νὰ γίνει, κάτω ἀπὸ τὴν ἄμεση ἐξάρτηση τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, μὰ οὔτε κἂν διαφώνησε. Ἀντίθετα συμμετέχει ἐνεργὰ στὴν οἰκοδόμηση τοῦ συμβιβασμοῦ, μὲ βάση τὸν διαχωρισμὸ τοῦ λαοῦ καὶ στὴν οὐσία τὴν διχοτόμηση.

Τὴν ἴδια στάση κράτησε καὶ κρατεῖ ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΕΚ. Μετερίζια καὶ ἀγωνιστικὰ κάστρα ξεχάστηκαν, ἔμειναν στὴν ρητορικὴ τῶν λόγων καὶ προχωρᾶ, μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους, στὴν ἐγκαθίδρυση τῆς διχοτόμησης τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ τόπου, μὲ μόνο πρόβλημα τὰ ποσοστὰ ἐδάφους ποὺ θὰ καθορίσει ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς στὶς δυὸ μερίδες ἀπὸ τὰ ἴδιά μας τὰ χώματα.

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΥΛΑΟΥ

Μπροστὰ ἀπ' αὐτὴ τὴν πραγματικότητα ἐγείρονται σοβαρὰ καθήκοντα γιὰ τὴν

ἐργατικὴ τάξη καὶ τὸν λαό, γιὰ τοὺς τίμιους ἀγωνιστές, γιὰ τοὺς τίμιους πατριῶτες.

Ἡ μόνη λύση, ποὺ εἶναι πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ, Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, εἶναι:

—Νὰ φύγουν τὰ ξένα στρατεύματα.

—Νὰ διαλυθοῦν οἱ στρατιωτικὲς βάσεις.

—Νὰ ἐξαληφθεῖ ἡ βία.

—Νὰ πληρωθοῦν πολεμικὲς ἀποζημιώσεις στὸν λαό.

—Νὰ γυρίσουν ΟΛΟΙ οἱ πρόσφυγες, Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι, στὰ σπίτια τους.

Τὸ αἷμα καὶ οἱ θυσίες τοῦ λαοῦ μας πρέπει νὰ ὁδηγήσουν σὲ μιὰ λύση γιὰ τὸ λαὸ καὶ ὄχι στὴ λύση τῶν προβλημάτων τῆς ξενόδουλης κεφαλαιοκρατίας, ποὺ εἶναι τὸ μοίρασμα τῆς Κύπρου.

Ἡ λύση, ποὺ μαγειρεύεται σήμερα εἶναι λύση, ποὺ καθιερώνει τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ σὰν ἀφέντη στὸν τοπο μας. Σήμερα καὶ ὄχι αὔριο ὁ λαὸς μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴ τάξη ὀφείλει νὰ ἀγωνιστεῖ γιὰ νὰ ἀποτρέψει αὐτὸ τὸν κίνδυνο, γιατὶ μιὰ τέτοια λύση θὰ δώσει δεκαετίες ὁλάκερες μαύρης ὑποδούλωσης καὶ δεινῶν γιὰ τὸν λαό μας.

ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

Ὅλες οἱ δυνάμεις τοῦ λαοῦ, ὅλες οἱ συνεπεῖς πατριωτικὲς δυνάμεις νὰ συγκροτήσουν ἀμέσως τὸ ΛΑΪΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΠΑΛΗΣ μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴ τάξη, ποὺ νὰ ἀποτελέσει τὴ σίγουρη δύναμη τῆς ἀποτροπῆς τῆς καταστροφῆς τοῦ τόπου.

ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΠΑΛΗΣ νὰ ὀργανώσει τὴν ἄμυνα τοῦ τόπου, σὲ μιὰ γρανιτένια δύναμη, ἱκανὴ νὰ συγκρατήσει καὶ νὰ ἀνατρέψει ὁποιαδήποτε νέα ἐπίθεση τοῦ ἐχθροῦ.

Ἄμεσο χρέος ἀπὸ τοὺς πρωτοπόρους ἀγωνιστές, νὰ δουλέψουν γιὰ νὰ κατανοηθεῖ σωστὰ ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ νὰ καταγγελθεῖ ὁ ρόλος τῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξης τοῦ τόπου μας, μὲ στόχο νὰ τῆς ἀφαιρεθεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ὁδηγᾶ τὸν τόπο καὶ τὸν λαὸ στὴν καταστροφή.

ΟΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΑΛΛΟΣ ΕΝΑΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΥΞΗΣΗΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΒΙΟΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

Οἱ πρόσφατες αὐξήσεις στὶς τιμὲς διαφόρων εἰδῶν μαζικῆς κατανάλωσης ἀποτελοῦν, ἀναμφίβολα, μιὰ ἀντιλαϊκὴ ἐνέργεια, σὲ βάρος τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ, ποὺ δικαιολογημένα ξεσήκωσε τὴν ἀγανάχτηση καὶ τὴν ἀντίδραση τῆς ἐργατικῆς τάξης, τῆς ἀγροτιᾶς, τῶν προσφύγων καὶ τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ Βουλή, παρὰ τὶς τόσες ὑποσχέσεις της γιὰ βελτίωση τῆς οἰκονομικῆς κατάστασης, (στὶς προεκλογικὲς ἐκστρατεῖες τῶν κομμάτων) ἀπόδειξε γιὰ ἄλλη μιὰ φορά, πῶς καταχρᾶται τῆς ψήφου καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ καὶ πῶς ἀντίθετα ἀπὸ τὴν ἀπαίτηση καὶ τὶς προσδοκίες τοῦ λαοῦ, παρουσιάζεται μὲ πολιτικὴ πλέρια ταυτισμένη μὲ τὴν ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη, πολιτικὴ ποὺ χτυπᾶ ἀσταμάτητα τὰ λαϊκὰ στρώματα, ἐνῶ αὐξάνει τὰ κέρδη καὶ τὰ ὑπερκέρδη τῆς κεφαλαιοκρατίας.

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΠΟΥ ΨΗΦΙΣΤΗΚΑΝ ΚΑΙ ΤΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ ΠΟΥ ΕΚΚΡΕΜΟΥΝ

Μὲ τὰ πρόσφατα νομοσχέδια, ποὺ εἰσηγήθηκε ἡ ἐχτελεστικὴ ἐξουσία καὶ ψήφισε ἡ Βουλή, μὲ ἐλάχιστες τροποποιήσεις αὐξήθηκαν οἱ τιμές: Στὰ τσιγάρα, στὴ μπύρα, στὰ ἀναψυχτικὰ καὶ στὰ κοτόπουλα. Ἡ αὔξηση αὐτὴ ὀφείλεται στὴν αὔξηση τῆς φορολογίας ποὺ ἐπίβαλε ἡ Κυβέρνηση καὶ ἡ Βουλὴ πάνω στὰ εἴδη αὐτά.

Πέρα ἀπὸ τὶς αὐξήσεις αὐτὲς ψηφίστηκε Νόμος, ποὺ προνοεῖ τὴν αὔξηση 2% στοὺς δασμοὺς τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, μὲ τὴν προϋπόθεση πῶς δὲν πρόκειται νὰ αὐξηθοῦν καὶ οἱ τιμὲς τῶν προϊόντων αὐτῶν. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ νομοθεσία ἐξαιροῦνται τὰ τρόφιμα, φάρμακα, ζωοτροφὲς καὶ γεωργικὰ φάρμακα. Ὅλα τὰ ἔσοδα ἀπὸ τοὺς δασμοὺς αὐτοὺς θὰ πηγαίνουν στὸ ταμεῖο «ἀνακούφισης ἐχτοπισθέντων».

Ὁ νόμος αὐτὸς ἐγκρίθηκε ὁμόφωνα, ὅπως καὶ οἱ πιὸ πάνω, ἀπὸ ὅλα δηλαδὴ τὰ Κόμματα ποὺ συμμετέχουν στὴν Βουλή, σὰν νόμος ἔχταχτης προσφυγικῆς ἐπιβάρυνσης.

Τέλος ἡ Βουλὴ ἔγκρινε νομοσχέδιο ποὺ προνοεῖ «τὴν ἐπιβολὴ μειωμένης φορολογίας στὰ κέρδη ξένων ἑταιρειῶν, ποὺ ἔχουν σὰν βάση τους τὴν Κύπρο ἢ ἐγγράφονται στὴν Κύπρο καὶ διεξάγουν ἐργασίες στὸ ἐξωτερικό». Ο νόμος αὐτὸς ἀποτελεῖ τροποποίηση τοῦ Νόμου τοῦ 1975, ἔτσι ὥστε οἱ ξένες ἑταιρεῖες νὰ φορολογοῦνται μὲ 10% «ἐπὶ τῶν συντελεστῶν φορολογίας, ποὺ ἰσχύουν γιὰ τὶς Κυπριακὲς ἑταιρεῖες».

Στὸ νόμο αὐτὸ ἀντιτάχτηκαν οἱ βουλευτὲς τοῦ ΑΚΕΛ καὶ τῆς ΕΔΕΚ ποὺ ἀπόσχαν ἀπὸ τὴν ψηφοφορία, ἐνῶ ψηφίστηκε ἀπὸ ὅλους τοὺς βουλευτὲς τοῦ Κόμματος τοῦ Κυπριανοῦ.

Ἐχτὸς ἀπὸ τὴν ψήφιση τῶν πιὸ πάνω νόμων, ἐκρεμοῦν ἀκόμα ἀρκετὰ νομοσχέδια ποὺ βασικὰ εἰσηγοῦνται:

«Ἐπιβολὴ φορολογίας ἐπὶ ἀκινήτου ἰδιοχτησίας». Τὸ νομοσχέδιο προνοεῖ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴ φορολογία αὐτὴ τῶν:

α) Δημοσίων τάπων ταφῆς, β) «ἐκκλησιῶν, παρεκκλησιῶν, τεμενῶν, οἰκημάτων συνελεύσεων ἢ κτιρίων ἢ μέρους

αὐτῶν ἀφιερωμένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἄσκησιν δημοσίων θρησκευτικῶν ἱεροτελεστιῶν», γ) νοσοκομείων, δ) σχολείων, ε) ἀκίνητης ἰδιοχτησίας ποὺ ἀνήκει στὴν Δημοκρατία, στ) ἀκίνητης ἰδιοχτησίας ποὺ ἀνήκει σὲ ξένο Κράτος καὶ χρησιμοποιεῖται σὰν Πρεσβεία ἢ προξενεῖο ἢ τόπος ποὺ διαμένει διπλωματικὸς ἀντιπρόσωπος, μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι τὸ ἐνδιαφερόμενο Κράτος κάμνει τὸ ἴδιο γιὰ μᾶς στὸν τόπο του, ζ) φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα δημόσιου χαραχτήρα, η) τόπους κοινῆς νομῆς, θ) ὅ,τι ἀνήκει σὲ Δῆμο καὶ ἀποτελεῖ περιουσία κοινῆς ὠφέλειας καὶ ι) ὅσες περιουσίες βρίσκονται στὰ κατεχόμενα.

Βασικὰ τὸ νομοσχέδιο αὐτὸ ἀπαλλάσσει: α) Τὴν ἐκκλησία, β) τὸ κράτος καὶ τὴν δημόσια περιουσία, γ) τὶς περιουσίες ξένων κρατῶν καὶ δ) τὶς περιουσίες ποὺ βρίσκονται στὰ κατεχόμενα.

Μὲ βάση αὐτὸ τὸν νόμο, ἂν ἐγκριθεῖ, κάθε οἰκοδομὴ θὰ φορολογεῖται μὲ **3%** «ἐπὶ τῆς ἐχτετιμημένης ἀξίας της» καὶ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἀκίνητη περιουσία, δηλαδὴ χωράφια, ἀμπέλια, φάρμες κλπ. μὲ **7%**.

Κοντὰ σ' αὐτὰ συζητεῖται νὰ ἐπιβληθεῖ φόρος ψυχαγωγίας.

Τέλος, πρέπει νὰ σημειωθεῖ, ὅτι μετὰ τὴν ἔγκριση τῶν νομοσχεδίων αὐτῶν θὰ πρέπει νὰ περιμένουμε κι ἄλλα, μὲ βάση τὸ πνεῦμα ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν Κυβέρνηση καὶ τὴ Βουλή.

Βέβαια, παράλληλα μὲ τοὺς νόμους αὐτούς, πρέπει νὰ ὑπολογίσουμε καὶ τὶς αὐξήσεις στὶς τιμὲς διαφόρων προϊόντων, ποὺ ἐπιβάλλονται μὲ τὴν ἔγκριση τῆς «ἐπιτροπῆς τιμῶν», ὅπως τὴν αὔξηση τοῦ ψωμιοῦ, τοῦ γκαζιοῦ, τῶν πετρελαίων, τῶν κομίστρων στὰ μεταφορικὰ μέσα καὶ ἰδιαίτερα ἡ ἀστραπιαία αὔξηση τῶν τιμῶν στὰ βιομηχανικὰ προϊόντα ποὺ ἐπιβάλλουν αὐθαίρετα οἱ παραγωγοί.

Βασικὴ αἰτιολογία γιὰ τὴ ψήφιση τῶν πιὸ πάνω νόμων εἶναι ἡ ἀνάγκη νὰ καλυφτεῖ τὸ ἔλλειμμα ποὺ προκύπτει, ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάργηση τοῦ νόμου περὶ ἐχτάχτων εἰσφορῶν γιὰ τὸ ταμεῖο ἐχτοπισθέντων. Στόχος νὰ συγκεντρωθοῦν 6 ἑκαττομύρια λίρες, κάθε χρόνο, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ συγκροτηθεῖ ἡ οἰκονομία μας.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΟΥΣ ΒΑΡΥΝΟΥΝ Η ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Πιὸ πάνω φαίνεται πὼς στόχος τῶν νόμων αὐτῶν καὶ τῶν νομοσχεδίων ποὺ ἐκρεμοῦν, εἶναι ἡ συσσώρευση κεφαλαίου γιὰ τὴν «συγκρότηση τῆς οἰκονομίας μας» καὶ τὸ ξεπέρασμα τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων. Ὁ Κυβερνητικὸς ἐκπρόσωπος, ὁπλισμένος μὲ τὴν ἐξουσία ποὺ τοῦ δίνει ἡ Κυβέρνηση, δήλωσε καθαρὰ καὶ ξάστερα πὼς ἡ φορολογία αὐτὴ ἐπιβάλλεται γιὰ νὰ καλύψει τὸ ἔλλειμα ἀπὸ τὸν τερματισμὸ τῆς προσφυγικῆς ἐπιβάρυνσης. Μὲ ἄλλα λόγια, εἶναι σὰν νὰ μᾶς εἶπε ὅτι σταμάτησαν νὰ μᾶς ἁρπάζουν ἀπὸ τὴ μιὰ τζέπη καὶ μᾶς ἁρπάζουν ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἔτσι ἡ ἀπαίτηση καὶ ὁ ἀγώνας τοῦ λαοῦ μας νὰ σταματήσουν οἱ ἀποκοπὲς γιὰ τὸ «προσφυγικὸ ταμεῖο» καὶ γιὰ «ἴση κατανομὴ τῶν οἰκονομικῶν βαρῶν» πῆγε στὴν οὐσία στὸν ἀέρα. Δὲν φοβᾶται μάλιστα ἡ ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη νὰ τὸ δηλώνει καθαρὰ καὶ νὰ τὸ παραδέχεται, κάμνοντας ἐπίδειξη τῆς ἱκανότητάς της νὰ ἐξαπατᾶ καὶ νὰ ἀπομυζᾶ τὸν ἱδρώτα καὶ τὸν τόπο τοῦ λαοῦ μας.

Μίλησαν ἀκόμα γιὰ ἀνασυγκρότηση καὶ ἀνάγκη λύσης τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων ποὺ ἔφερε τὸ πραξικόπημα καὶ ἡ εἰσβολή. Ἔχουμε πικρὴ πεῖρα αὐτῆς τῆς «ἀνασυγκρότησης» γι' αὐτὸ καταλαβαίνουμε πλέρια τὰ σχέδια τῆς ἄρχουσας κεφαλαιοκρατικῆς τάξης. Πρόσφατα ἀκούσαμε νὰ γίνεται πολὺς ντόρος γιὰ τὴν «ἀνάκαμψη τῆς οἰκονομίας μας». Μιὰ «ἀνάκαμψη» ποὺ ὁλοκληρωτικὰ ἀληθεύει γιὰ τὴν κεφαλαιοκρατία

καὶ τὶς ἐπιχειρήσεις της. «Μιὰ «ἀνάκαμψη» ποὺ περιλαμβάνει μονάχα τὰ κέρδη καὶ τὰ ὑπερκέρδη τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ τὸ ξαναστήσιμο τοῦ συστήματος τῆς «ἀτομικῆς πρωτοβουλίας» δηλαδὴ τοῦ καπιταλισμοῦ.

Ἔτσι, ἐνῶ ὁ λαός μας δουλεύει ἀσταμάτητα, συνέχεια ἐξαθλιώνεται οἰκονομικά, ἐνῶ ὅλη ἡ συσσώρευση κεφαλαίων, ἀπὸ ὅλες τὶς πηγές, διοχετεύεται στὰ ταμεῖα τῆς κεφαλαιοκρατίας γιὰ νὰ ἀναπτυχτεῖ ἀκόμα περισσότερο. Γιὰ τὸν λαὸ παραμένουν χαμένες κατακτήσεις τὰ δικαιώματα καὶ τὰ ὀφελήματά του, παραμένει χαμένη κατάχτηση τὸ δικαίωμά του νὰ γεμίζει τὸ στομάχι του μ᾽ ἕνα κομμάτι ψωμί.

Καὶ δυστυχῶς ὅλα αὐτὰ δὲν ἀρκοῦν γιὰ τὴν ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη, μὰ ἐννοεῖ νὰ στριμώξει ἀκόμα περισσότερο τὸ λαό μας καὶ νὰ τὸν ξεζουμίσει, ἐφαρμόζοντας τὴν λαϊκὴ παροιμία «τὴ λεμονόκουπα ὅσο τὴ σφίγγεις βγάζει...». Αὐτὸ καὶ τίποτε ἄλλο εἶναι ποὺ ἐπιδιώκουν οἱ καινούργιοι αὐτοὶ νόμοι καὶ τὰ νομοσχέδια, ποὺ ἀσφαλῶς θὰ ἐγκριθοῦν, ὅπως καὶ τὰ προηγούμενα.

ΟΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ

Ἡ φιλοσοφία τῆς αὔξησης τῆς ἔμεσης φορολογίας καὶ κατὰ συνέπεια τῆς αὔξησης τῶν τιμῶν, πάνω στὰ εἴδη ποὺ εἴδαμε, εἶναι ἁπλοϊκὴ καὶ εὔκολη γιὰ τὸν καθένα. Ἡ συσσώρευση κεφαλαίου ἀπὸ εἴδη πλατιᾶς κατανάλωσης, ποὺ ἀποτελοῦν πρῶτες ἀνάγκες γιὰ τὸ λαὸ ἢ ποὺ στηρίζονται στὴ μαζικὴ κατανάλωση, εἶναι ἀπὸ πρὶν ἐγγυημένη καὶ σίγουρη. Τὸ κοτόπουλο καταναλώνεται σήμερα σὲ μεγάλες ποσότητες ἀπὸ τὸν λαὸ μας ἐξ αἰτίας τῆς τεράστιας ἀκρίβειας τῶν ἄλλων κρεάτων. Ἀποτελεῖ, λοιπόν, ἐγγυημένο παράγοντα συγκέντρωσης χρημάτων σὲ βάρος τοῦ λαοῦ. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴν μπύρα, μὲ τὰ τσιγάρα καὶ τὰ ἀναψυχτικὰ ποὺ καταναλώνονται σὲ ὑπέρογκες ποσότητες. Αὐτὴ ἡ αὔξηση τῶν τιμῶν ἀποτελεῖ μιὰ ἀκόμα τσεκκουριὰ πάνω στὸ ἐξαθλιωμένο μεροκάματο τῶν λαϊκῶν στρωμάτων, ποὺ ἀμείβονται χαμηλὰ καὶ ἕνα ἄλλο χτύπημα στὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῆς ἐργατικῆς τάξης, τῆς ἀγροτιᾶς, τῶν προσφύγων καὶ τῶν ἐργαζομένων.

Η ΑΥΞΗΣΗ 2% ΣΤΟΥΣ ΔΑΣΜΟΥΣ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Μιὰ ἐπιπόλαιη ἐξέταση τῆς φορολογικῆς αὐτῆς αὔξησης, θὰ ἔδειχνε, πὼς ἡ Κυβέρνηση ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φορολογήσει καὶ τοὺς μεγάλους ἐμπόρους ἢ τοὺς κεφαλαιοκράτες, ἀναγκάζοντάς τους νὰ συνεισφέρουν κι αὐτοί, ἔστω λίγα ψίχουλα, γιὰ τὸ ξεπέρασμα τῆς οἰκονομικῆς κρίσης, ἀφοῦ μέχρι στιγμῆς ἐφαρμόζεται ἡ ταχτικὴ νὰ τοὺς δίνει μόνο καὶ ποτὲ νὰ μὴν τοὺς παίρνει.

Δυστυχῶς ὅμως δὲν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Πάλι εἶναι ὁ λαὸς ποὺ θὰ σηκώσει τοὺς ὤμους του κι αὐτὴ τὴν φορολογία. Ἡ πρόνοια πὼς ἡ φορολογία αὐτὴ δὲν σημαίνει καὶ τὴν αὔξηση τῶν τιμῶν ἐχτὸς ἂν τὸ ἐγκρίνει τὸ ἁρμόδιο Ὑπουργεῖο εἶναι ἀναμφίβολα ἕνα παράθυρο,, ποὺ αὔριο θὰ ἀνοιχτεῖ γιὰ νὰ ὑποστηρίξει τὸ «δίκαιο» τῆς κεφαλαιοκρατίας ποὺ πάντα ἐπιβάλλεται στὸν τόπο μας. Ὅμως καὶ πέρα ἀπὸ αὐτὸν τὸν τρόπο, τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὴν κεφαλαιοκρατία νὰ αὐξήσει τὶς τιμὲς τῶν ἐμπορευμάτων της, γιατὶ κάθε φορὰ ποὺ οἱ ξένες ἑταιρεῖες αὐξάνουν τὶς τιμὲς τῶν βιομηχανικῶν τους προϊόντων, γιὰ τὴν κεφαλαιοκρατία σημαίνει κατάλληλη εὐκαιρία, γιὰ τὴν αὔξηση καὶ τῶν δικῶν της κερδῶν.

Η ΜΕΙΩΜΕΝΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΑ ΚΕΡΔΗ ΞΕΝΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Μὲ τὸν νόμο αὐτὸ Κυβέρνηση καὶ Βουλὴ στοχεύουν νὰ κάνουν τὸν τόπο μας ἄντρο καὶ λημέρι τῶν ξένων ἑταιρειῶν. Εἶναι μάλιστα νόμος πού, ὅπως δείχνουν τὰ πράγματα, τὸν ἐπιδείωξαν οἱ ἴδιες ξένες ἑταιρεῖες, μιὰ καὶ τὰ ξένα μεγάλα συμφαίροντα μποροῦν νὰ μεταχειρίζονται ὅπως θέλουν τὴν ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη, ποὺ τοὺς ὑπηρετᾶ πιστά. Τὸ δυνάμωμα, ἡ μεγαλύτερη ἐκμετάλλευση τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ τόπου μας, ὁ καπιταλιστικὸς τρόπος ἀνάπτυξης ἀποτελεῖ γιὰ τὴν ἄρχουσα τάξη ἐπιθυμία καὶ στόχο, ἔστω κι ἂν αὐτὸ γίνεται σὲ

βάρος τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ τόπου μας. Φυσικὰ τὸ γεγονὸς πὼς τὸ νησί μας ἔγινε ἄντρο τῶν ξένων καταχτητικῶν στρατευμάτων, τῶν ξένων κατασκοπευτικῶν σταθμῶν καὶ ὀργανώσεων δὲν εἶναι ἀρκετὸ γιὰ τὴν ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη, ποὺ μοχτᾶ νὰ μᾶς κουβαλήσει καὶ ὅσο τὰ δυνατὸν περισσότερες ξένες εταιρεῖες.

Ἡ ταχτικὴ αὐτὴ εἶναι ἐκείνη ποὺ στηρίζεται στὴ φιλοσοφία τῆς ἄρχουσας κεφαλαιοκρατικῆς τάξης, πὼς ὁ λαός μας δὲν πρέπει νὰ στηρίζεται στὶς δικές του δυνάμεις, μὰ στὶς ξένες. Πὼς χρειάζεται ἀφεντικὰ καὶ προστάτες γιὰ νὰ ἐπιβιώσει. Πὼς πρέπει νὰ ἐξαρτηθεῖ μέχρι τὸ μεδούλι στὰ ξένα συμφέροντα καὶ κεφάλαια κι ὄχι στὰ δικά του ἐργατικὰ χέρια, ποὔναι ἀνίκανα νὰ τὸν θρέψουν.

Τί ἄλλο φανερώνει αὐτὸς ὁ νόμος ἐχτὸς ἀπὸ τὴν δουλικότητα τῆς ἄρχουσας κεφαλαιοκρατικῆς τάξης. Καὶ μιὰ τέτοια ἄρχουσα τάξη ποιὸ στ' ἀλήθεια ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ρόλο μπορεῖ νὰ παίξει ἢ ποιὰ ἐμπιστοσύνη μπορεῖ νὰ τῆς δείξει ὁ λαός μας;

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΚΙΝΗΤΗ ΙΔΙΟΧΤΗΣΙΑ

Δὲν χωρεῖ καμιὰ ἀμφιβολία πὼς κι αὐτὸ τὸ νομοσχέδιο θὰ ψηφιστεῖ. Κάτι τέτοιο θὰ σήμαινε σημαντικὸ χτύπημα κύρια γιὰ τοὺς ἀγρότες τοῦ τόπου καὶ ὕστερα γιὰ τὰ φτωχὰ λαϊκὰ στρώματα.

Τὸ ἀγροτικὸ πρόβλημα ἔχει φτάσει στὸ ἀποκορύφωμά του. Οἱ τιμὲς τῶν λιπασμάτων, τῶν φυτοφαρμάκων καὶ τῶν μηχανημάτων ἀνεβαίνουν ἀστραπιαία. Ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ τιμὲς τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων ἐξευτελίζονται, φέρνοντας τὸ φοβερὸ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ συμφέρει στοὺς ἀγρότες, ὕστερα ἀπὸ τόσα ἔξοδα καὶ κόπους, νὰ πληρώνουν ἐργατικὰ χέρια, γιὰ τὸ μάζεμα καὶ τὴ διάθεση τῆς σοδιᾶς. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀγρότη γίνεται σκληρὴ καὶ ἀβάσταχτη.

Δυστυχῶς ὅμως ὅλα αὐτὰ δὲν ἱκανοποιοῦν τὴν ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη, ποὺ ἔρχεται νὰ φορολογήσει μὲ 7% τὰ χωράφια, τὰ ἀμπέλια καὶ τὰ περβόλια τῶν φτωχῶν ἀγροτῶν μας, καὶ μάλιστα τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα ὑπόσχονται λύση ὅλων τῶν ἀγροτικῶν προβλημάτων.

Τὸ δεύτερο σημεῖο τοῦ νομοσχεδίου χτυπᾶ κατακέφαλα τοὺς ἐργάτες, τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ἐργαζόμενους, ποὺ πέρα ἀπὸ τὴν τωρινὴ σκληρὴ φορολογία, πέρα ἀπὸ τὴν αὔξηση τοῦ ρεύματος κλπ., ὑποχρεώνονται νὰ πληρώσουν ἀκόμα 3% πάνω στὴν ἐχτιμημένη ἀξία τοῦ σπιτιοῦ τους, ποὺ ἔχτισαν μὲ τὸν κόπο καὶ τὸν ἱδρώτα δεκάδων χρόνων.

Μιὰ τέτοια φορολογία θἄταν δίκαιη ἂν ἀπ' αὐτὴν ἀπαλλάσσονταν τὰ φτωχὰ λαϊκὰ στρώματα, οἱ πρόσφυγες, οἱ ἐργαζόμενοι καὶ ἐπιβαλλόταν μόνο πάνω στοὺς κεφαλαιοκράτες καὶ τὰ μεγάλα ἀγροχτήματά τους. Θἄταν δίκαιη ἂν ἐπιβαλλόταν πάνω στὰ μεγάλα ἀγροχτήματα καὶ τὴ γῆ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν μοναστηριῶν. Αὐτοὶ εἶναι ποὺ πρέπει νὰ φορολογηθοῦν καὶ πολὺ ψηλά, γιατὶ μέχρι σήμερα τίποτε δὲν ἔχουν προσφέρει γιὰ τὴν ἀνακούφιση τοῦ λαοῦ καὶ τὸ ξεπέρασμα τῆς κρίσης.

Ποῦ λοιπόν, στ' ἀλήθεια βρίσκεται ἡ «ἀτομικὴ ἰδιοχτησία» ποὺ προπαγανδίζει μεγαλόστομα τὸ καπιταλιστικὸ σύστημα, γιὰ τὰ φτωχὰ λαϊκὰ στρώματα, ἀφοῦ καὶ αὐτὸ ποὺ ἀποχτοῦν μὲ χίλιους δυὸ κόπους καὶ στερήσεις, στὴν οὐσία δὲν εἶναι δικό τους, μὰ ἀντίθετα πληρώνουν γι αὐτὸ τὰ ὑστερήματά τους;

ΟΙ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ

Ἐκεῖ ποὺ τὸ νομοσχέδιο αὐτὸ φτάνει στὴν μεγαλύτερη ξεδιαντροπιά του εἶναι ἡ ἐξαίρεση τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν φορολογία αὐτή. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ καὶ μοναστηριακὴ περιουσία, ποὺ ὑπῆρξε ὁ μεγάλος ἀπὼν ἀπὸ κάθε θεληματικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ συνεισφορὰ γιὰ τὸ κακὸ ποὺ μᾶς βρῆκε, ἀπαλλάσσεται γιὰ ἄλλη μιὰ φορά. Τὸ θεσμικὸ ἐκκλησιαστικὸ κεφάλαιο, ποὺ ἀναπτύσσεται ἀστραπιαία στὸ τόπο μας σὲ κεφαλαιοκρατικὸ μὲ τὶς μεγάλες του ἐπενδύσεις, μὲ τὶς τράπεζες καὶ τὰ ξενοδοχεῖα του, «νομικὰ καὶ ἠ-

θικά» μπορεῖ νὰ ζεῖ, νὰ ἀναπτύσσεται καὶ νὰ λειτουργεῖ πάνω στὶς πλάτες τοῦ λαοῦ χωρὶς, τίποτε νὰ τὸ ἐμποδίζει. Εἶναι ἀπάνθρωπο, ὅσο καὶ ἀντιλαϊκὸ νὰ παρουσιάζεται αὐτὸ τὸ φαινόμενο. Μὲ τὴν ψήφιση αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου, μὰ καὶ χωρὶς αὐτό, προκύπτει ἀναμφίβολα τὸ ἐκκλησιαστικὸ ζήτημα. Ὁ λαός μας πρέπει νὰ πάψει νὰ ἀνέχεται αὐτὴ τὴν κατάσταση καὶ νὰ ὑψώσει τὴ φωνή του γιὰ νὰ σταματήσει.

Ο ΦΟΡΟΣ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ

Ὁ φόρος ψυχαγωγίας, ποὺ συζητεῖται νὰ ἐπιβληθεῖ, εἶναι μιὰ ἄλλη καταλήστευση τοῦ λαοῦ μας, ποὺ δὲν χρειάζεται καμιὰ συζήτηση, γιατὶ ὅπως πολὺ σωστὰ δήλωσαν κάποιοι πρόσφυγες» δὲν ἔμεινε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ μᾶς φορολογήσουν καὶ τὸν ὕπνο μας» ἢ «τὸ δικαίωμα ζωῆς».

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ἡ εὐθύνη τῶν πολιτικῶν κομμάτων, γι᾽ αὐτὴ τὴν οἰκονομικὴ καταλήστευση, δὲν μπορεῖ μὲ κανένα τρόπο νὰ παραμεριστεῖ, μιὰ καὶ στὴ Βουλὴ ἀνήκουν ὅλα τὰ Κόμματα αὐτὰ καὶ εἶναι μέσα ἀπὸ τὴν Βουλὴ ποὺ μᾶς ἔρχονται αὐτοὶ οἱ νόμοι.

Στὶς προεκλογικές τους ἐκστρατεῖες ὅλα τὰ κόμματα ὑποσχέθηκαν καλυτέρεψη τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ. Ποῦ πῆγαν ὅλες ἐκεῖνες οἱ ὑποσχέσεις; Πῶς μποροῦν σήμερα νὰ ἐμφανίζονται μπροστὰ ἀπὸ τὸν λαό; Εἶναι αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα ποὺ ὁ λαὸς πρέπει νὰ ἀπαντήσει γιὰ νὰ καταλάβει σὲ ποιοὺς ἔδωσε τὴ ψῆφο του, σὲ ποιοὺς ἐμπιστεύτηκε τὴν τύχη του.

Ἡ εὐθύνη βαρύνει ἀσφαλῶς τόσο τὰ κόμματα αὐτά, ποὺ συμμετέχουν στὴν Βουλή, ὅσο καὶ τὶς συντεχνεῖες καὶ τὶς συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις.

Ἡ διαφωνία τοῦ ΑΚΕΛ καὶ τῆς ΕΔΕΚ στὸν νόμο γιὰ τὴ μείωση τῆς φορολογίας στὰ κέρδη τῶν ξένων ἑταιρειῶν, δὲν ἔχει κανένα ἀντίκρυσμα, ὅσο κι ἂν πασχίζουν νὰ ὑψώσουν τὴ φωνή τους καὶ νὰ ἐπισημάνουν τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν ζημιὰ ποὺ φέρνει αὐτὸς ὁ νόμος. Αὐτὸ γιατὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ 6 μῆνες πρὶν συνεργάστηκαν μὲ τὴ «Δημοκρατικὴ Παράταξη» καὶ ἔπεισαν τὸν λαὸ νὰ ψηφίσει 21 βουλευτές της. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ, ἐνῶ εἶχαν ὅλη τὴν δύναμη, ἐπέτρεψαν στὴν κεφαλαιοκρατικὴ τάξη νὰ ὑπερισχύσει στὴ βουλή, δίνοντάς της τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίζει τὴν τύχη τοῦ λαοῦ μας.

Εἶναι τὸ ΑΚΕΛ ποὺ προπαγάνδιζε καὶ προπαγανδίζει πὼς πρέπει νὰ ἀναθέσουμε καὶ νὰ ἐμπιστευθοῦμε τὴν ἡγεσία τοῦ ἀγώνα μας στὴν ἄρχουσα τάξη. Εἶναι τὸ ΑΚΕΛ ποὺ ἔθεσε τὴν ἐργατικὴ τάξη στὴν ὑπηρεσία τῆς κεφαλαιοκρατίας, καὶ τῆς ἐπέτρεψε νὰ ξαναστηλωθεῖ καὶ νὰ δηλώνει πὼς ἡ ἀνάκαμψη τῆς οἰκονομίας «ὀφείλεται στὴ συνεργασία τῶν τάξεων».

Γιατὶ λοιπὸν σήμερα «δυσαρεστεῖται» ὅταν μπροστὰ ἀπὸ τὰ μάτια του ἀποδείχνεται πὼς ἡ ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη εἶναι ξενοκίνητη, πὼς ὑπηρετεῖ πιστὰ καὶ ἀφοσιωμένα τὰ συμφέροντα τῶν ξένων μεγάλων ἑταιρειῶν καὶ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ γενικώτερα;

Η ΘΕΣΗ ΤΟΥ Κ.Κ. ΚΥΠΡΟΥ

Οἱ καινούργιοι νόμοι ποὺ ψηφίστηκαν ἦρθαν νὰ ἀποδείξουν στὴν πράξη καὶ μὲ τὸν πιὸ περίτρανο τρόπο, τὴν θέση τοῦ Κόμματός μας, πὼς ὁ τερματισμὸς τῆς προσφυγικῆς ἐπιβάρυνσης θὰ καλυφτεῖ μὲ τὴν αὔξηση τῆς φορολογίας. Ἦρθαν νὰ ἀποδείξουν πὼς καμμιὰ ἐμπιστοσύνη δὲν μποροῦμε νὰ δώσουμε στὴν ξενοκίνητη καὶ ξενόδουλη ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη. Ἦρθαν νὰ ἀποδείξουν καὶ νὰ δικαιώσουν τὸ Κόμμα μας, πὼς ἡ πολιτικὴ ἡγεσία καὶ ἡ ἡγεσία τῶν ψευτοαριστερῶν κομμάτων εἶναι ἀνάξια καὶ ἀνίκανη νὰ πάρει στὰ χέρια της τὶς τύχες τοῦ λαοῦ μας.

Εἶναι καιρὸς νὰ συνειδητοποιήσει ὁ λαός μας καὶ ἰδιαίτερα ἡ ἐργατικὴ τάξη, πὼς πρέπει νὰ πάρουν οἱ ἴδιοι τὸν ἀγώνα καὶ τὴν τύχη του στὰ χέρια του. Τὸ ξεπούλημα τοῦ τόπου καὶ τοῦ λαοῦ μας, πραγματοποιεῖται τόσο στὸ ἐθνικὸ πρόβλημα, ὅσο σ᾽ ὅλα τὰ οἰκονομικὰ καὶ πολιτικὰ προβλήματα. Νὰ σταματήσει ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ μας στὴν ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη καὶ στὴν πολιτικὴ ἡγεσία. Νὰ πάρουμε τὶς τύχες μας στὰ δικά μας χέρια.

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα περνᾶ σήμερα μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ κρίσιμες φάσεις τῆς ἱστορίας του. Ὁ τόπος μας ἀπειλεῖται ἄμεσα μὲ διχοτόμηση.

Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία πὼς οἱ τελευταῖες πολιτικὲς ἐξελίξεις, ποὺ σημαδεύτηκαν, κύρια, ἀπὸ τὶς δυὸ πρόσφατες συναντήσεις Μακάριου — Ντεχτάς, σὰν μιὰ νέα προσπάθεια γιὰ «λύση» τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος, ὀφείλονται στὴ νέα ἐξόρμηση τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, ποὺ μὲ τὴ μάσκα τῆς ἀναγεννημένης, δημοκρατικῆς, ἠθικῆς Ἀμερικῆς, προσπαθεῖ νὰ λύσει ὅλα τὰ προβλήματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν πάρα πέρα ἐξέλιξή του.

Ἡ τεράστια στρατηγικὴ σημασία τοῦ νησιοῦ μας κάμνει τὸ πρόβλημά μας νὰ μπαίνει στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἰμπεριαλιστῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Ὅλοι πασκίζουν νἄχουν τὰ δικά τους ὀφέλη, τὸ δικό τους μερτικό, ἀπὸ τὴ λύση τοῦ προβλήματός μας. Σ' αὐτὸ ὀφείλεται ἡ πρόσφατη ἐντατικὴ κινητοποίησή τους, σ' αὐτὸ ὀφείλονται τὰ τελευταῖα τους «καλὰ» λόγια.

Ὁ τόπος μας κινδυνεύει. Ἡ ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη, ὄντας ἀνίκανη νὰ διεξάγει ἕνα γνήσιο ἀπελευθερωτικὸ ἀγώνα, μᾶς ὁδηγᾶ στὸ συμβιβασμὸ μὲ τὸν ἐχθρό. Ἡ λύση ποὺ συζητᾶ εἶναι πέρα καὶ ἔξω ἀπ' τὴ σωστὴ βάση τοῦ προβλήματος, πέρα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ ἀναγκαιότητα τοῦ τόπου καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν μαζῶν, πέρα καὶ ἔξω ἀπὸ τὶς ἀποφάσεις καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ Ο.Ε.Ε., ποὺ τόσο διατυμπανίζουν ὅτι βάζουν σὰν βάση κάθε συζήτησης. Ἡ λύση ποὺ συζητᾶ σημαίνει δυὸ χωριστὲς οἰκονομίες, σημαίνει μοίρασμα τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ τόπου, σημαίνει διχοτόμηση.

Κι ὅλα αὐτὰ γίνονται πίσω ἀπ' τὶς πλάτες τοῦ λαοῦ, χωρὶς ὁ λαὸς νὰ συμμετέχει στὴ χάραξη τῆς πορείας. Ὁ λαὸς μένει πάντα ἀπληροφόρητος, ἀκαθοδήγητος, ἀνοργάνωτος.

Ἐδῶ βρίσκονται τὰ καθήκοντα τῶν πολιτικῶν κομμάτων τοῦ τόπου ποὺ καμώνονται τοὺς ἡγέτες καὶ ὑπερασπιστὲς τοῦ λαοῦ. Νὰ καθοδηγήσουν, νὰ ὀργανώσουν τὸν λαό, νὰ τοῦ ποῦν ὅλη τὴν ἀλήθεια, νὰ τοῦ δείξουν τὸν δρόμο τῆς σωτηρίας καὶ τῆς λευτεριᾶς.

Τί στάση κρατοῦν ὅμως ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα τοῦ τόπου, μπροστὰ στὶς τελευταῖες πολιτικὲς ἐξελίξεις, μπροστὰ στὴν πορεία τοῦ συμβιβασμοῦ, ποὺ τόσο ἐξόφθαλμα μᾶς ὁδηγεῖ ἡ ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη τοῦ τόπου. Τί στάση κρατοῦν αὐτὰ τὰ κόμματα ποὺ θέλουν νὰ παρουσιάζονται δημοκρατικά, ἀντιϊμπεριαλιστικά, ἀντιστασιακά;

Ὅλα ἀνεξαίρετα τὰ πολιτικὰ κόμματα τοῦ τόπου συμφωνοῦν καὶ προπαγανδίζουν τὸν χειρισμὸ τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος ἀπ' τὴν ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη. Ὅλοι εἶδαν σὰν θετικὲς τὶς δυὸ συναντήσεις Μακάριου — Ντεχτάς, σὰν βήματα γιὰ μιὰ σίγουρη, δίκαιη καὶ σταθερὴ λύση τοῦ προβλήματος.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ἄλλη. Οἱ τελευταῖες πολιτικὲς ἐξελίξεις πιστοποίησαν ἀκόμα μιὰ φορὰ τὸν ἀντεθνικὸ χαραχτήρα τῆς ἄρχουσας κεφαλαιοκρατικῆς τάξης. Μέσα ἀπ' τὶς δημοσιογραφικὲς διασκέψεις καὶ τὶς δηλώσεις βγαίνει ξεκάθαρα πὼς τὸ πρόβλημά μας συζητιέται μακριὰ ἀπ' τὴ σωστή του πορεία, ἁπλῶς καὶ μόνο γιὰ τὸ μερτικὸ ποὺ θἄχει στὴν κατοχή της ἡ κάθε πλευρά. Μάλιστα αὐτὲς οἱ σηζητήσεις γίνονται μὲ τὴν παρουσία τῶν πάνοπλων Τούρκικων στρατευμάτων, ποὺ ἀποτελοῦν μιὰ ἄμεση ἀπειλὴ γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴν ὑπόσταση τοῦ τόπου.

Ὁ μακροχρόνιος ἀγώνας, ποὺ τόσο πο-

λὺ προπαγάνδισαν ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα, ποὺ ἔκαμαν παντιέρα τους στὴν προεκλογικὴ ἐκστρατεία γιὰ νὰ κερδίσουν τὶς ψήφους τοῦ λαοῦ, ποὺ γι᾿ αὐτοὺς ἀποτελοῦσε πιστοποιητικὸ πατριωτισμοῦ, ἔσβησε μέσα σὲ μιὰ νύχτα. Τὰ μετερίζια καὶ τὰ κάστρα γκρεμίστηκαν πρὶν καλὰ καλὰ χτιστοῦν. Τώρα ὅλοι σιωποῦν, ὅλοι δέχονται τὸν χειρισμὸ ἀπ᾿ τὴν «ἐθνικὴ ἡγεσία». Καὶ καλοῦν μάλιστα τὸ λαὸ σὲ ἑνότητα, σὲ πειθαρχία κάτω ἀπ᾿ αὐτὴ τὴν ἡγεσία.

Τὸ προεκλογικὸ φάγωμα, ποὔχε γιὰ στόχο τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ Κληρίδη, σὰν τοῦ αἴτιου ὅλων τῶν συμφορῶν μας, ξεχάστηκε ξαφνικά. Κι ἂς εἶχαν ξοδευτεῖ ἕνα σωρὸ ἀφίσσιες, φυλλάδια καὶ ὁμιλίες γιὰ ἀλληλοκατηγορίες. Τώρα ὅλοι μαζὶ κάθονται χαμογελαστοὶ στὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο, κι ὅλες οἱ ἀποφάσεις εἶναι ὁμόφωνες.

Ἡ προσκόλλησή μας στὴ Δύση καὶ ἰδιαίτερα στὸν ἀμερικάνικο παράγοντα, ποὺ πρότεινε προεκλογικὰ ὁ Κληρίδης, γίνεται τώρα ἡ ἐπίσημη γραμμὴ τῆς Κυβέρνησης. Καὶ σ᾿ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν γραμμὴ συμφωνοῦν ὅλα τὰ προεκλογικά, ἀντιαμερικανικά, ἀντιϊμπεριαλιστικά, ἀντιστασιακὰ κόμματα. Ὅλα αὐτὰ τὰ κόμματα ποὺ πρὶν 6 μῆνες ὄργωναν τὴν Κύπρο γιὰ νὰ διαφωτίσουν τὸν λαὸ γιὰ τὸν «πραξικοπηματία Κληρίδη» καὶ τὸν σατανικὸ ρόλο τῶν ἀμερικάνων. Τώρα κανένας δὲν ὀργώνει τὴν Κύπρο. Κανένας δὲν βγαίνει νὰ φωτίσει τὸν λαὸ ποὺ ὁδηγιέται ὁ τόπος, κανένας δὲν ἀποκαλύπτει τὸ ρόλο τοῦ νέου χαμογελαστοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Ἢ κι ἂν τὸ κάνουν μιλοῦν πάντα ἀόριστα κι ἀκαταλαβίστικα. Μιλοῦν γιὰ σκοτεινά, γιὰ σατανικὰ σχέδια τῶν ἀμερικάνων, ποὺ σὲ καμμιὰ περίπτωση δὲν τὰ συνδέουν μὲ τὴ λύση τοῦ προβλήματός μας, ἀφοῦ ἀκριβῶς μ᾿ αὐτὰ τὰ σχέδια καὶ μ᾿ αὐτὴ τὴ λύση συμφωνοῦν ἀπόλυτα. Ἐδῶ βρίσκεται ἡ μεγάλη ἀντίφαση ὅλων ἀναιξέρετα τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Ἀπὸ τὴ μιὰ βλέπουν σατανικὰ σχέδια, κι ἀπὸ τὴν ἄλλη συμφωνοῦν μ᾿ αὐτὰ τὰ σχέδια.

Ἰδιαίτερα ἡ ψευτοαριστερὴ ἡγεσία, ποὺ τόσο ὑποκριτικὰ προσπαθεῖ νὰ παραπλανήσει τὸ λαό, ἀπὸ τὴ μιὰ φωνάζει γιὰ ἀμερικάνικο δάχτυλο καὶ γιὰ νέα καταστροφικὰ σχέδια καὶ θέλει νὰ παρουσιάζεται σὰν ὁ μεγάλος ἀντιϊμπεριαλίστας, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὴν ἴδια στιγμή, δέχεται τὴ γραμμὴ λύσης τοῦ Κυπριακοῦ, ποὺ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ γραμμὴ ποὺ ἐξυπηρετεῖ αὐτὰ τοῦτα τὰ σχέδια ποὺ κατηγορεῖ. Γιατί τὸ κάμνει αὐτὸ ἡ ψευτοαριστερὴ ἡγεσία; Τὸ κάμνει γιὰ νὰ μὴ ξεπέσει ὁλοκληρωτικὰ ἀπὸ τὰ μάτια τῶν μαζῶν, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσει τὰ συμφέροντα τοῦ ἀφεντικοῦ της, τοῦ σοσιαλιμπεριαλισμοῦ, ποὺ καὶ σ᾿ αὐτὸν συμφέρει ἡ λύση ποὺ μαγειρεύεται, μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι θέλει κι αὐτὸς τὸ μερτικό του ἀπ᾿ αὐτὴ τὴ λύση. Ἔτσι ἡ ψευτοαριστερὴ ἡγεσία πέφτει σὲ μιὰ καταλυτικὴ ἀντίφαση. Φωνάζει ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό, ταυτόχρονα δέχεται τὴ λύση καὶ παράλληλα προπαγανδίζει τὴ Σοβιετικὴ πρόταση γιὰ διεθνὴ Διάσκεψη, ποὺ δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο παρὰ συμμετοχὴ τοῦ σοσιαλιμπεριαλισμοῦ στὰ παζάρια τῆς λύσης τοῦ προβλήματός μας. Οἱ τελευταῖες της ἀντιαμερικάνικες φωνὲς συμβαδίζουν τέλεια μὲ τὴν τελευταία ἐντατικὴ κινητοποίηση τοῦ ἀφεντικοῦ της, (ἐπίσκεψη Τσιακλαγιαγκὶλ στὴ Μόσχα, μελλοντικὴ συνάντηση Γκρομύκο — Βάνς κλπ.).

Ἡ ἐπιστροφὴ ὅλων τῶν προσφύγων στὰ σπίτια τους ἦταν ἕνας ἄλλος στόχος ποὺ προπαγάνδισαν ἔντονα ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα. Σήμερα ξέρουν πολὺ καλὰ πῶς, μὲ τὴ λύση ποὺ μαγειρεύεται, κάτι τέτοιο δὲν πρόκειται νὰ γίνει. Κι ὅμως συμφωνοῦν ἀπόλυτα μ᾿ αὐτὴ τὴ λύση. Καὶ τὸ χειρότερο δὲν βγαίνουν νὰ διαφωτίσουν τὸν λαό, παρὰ μόνο προσπαθοῦν οἱ ἴδιοι νὰ συσκοτίζουν τὰ πράγματα, κάμνοντας τὰ στραβὰ μάτια καὶ καλλιεργώντας οἱ ἴδιοι τὶς ἐλπίδες σ᾿ ὅλους τοὺς πρόσφυγες.

Τὰ πολιτικὰ κόμματα μπροστὰ στὶς τελευταῖες πολιτικὲς ἐξελίξεις φαίνεται νἄχασαν τὰ νερά τους. Ἀλλοιώτικα δὲν ἐξηγιέται τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπὸ τὴ μιὰ συμφωνοῦν ὁλόψυχα μὲ τὶς προσπάθειες λύσης τοῦ Κυπριακοῦ, κι ἀπὸ τὴν ἄλλη προσπαθοῦν νἄχουν καὶ τὴν ἄλλη πόρτα ἀνοιχτὴ δηλ. τὴν περίπτωση ἀποτυχίας τῶν προσπαθειῶν. Γιὰ νἄρθουν καὶ πά-

λιν, ὁ καθένας χωριστά, νὰ διεκδικᾶ ἰδιότητες προφήτη, ὅτι τάχα «ἐμεῖς τὰ λέγαμε ἀλλὰ δὲν μᾶς ἄκουσαν», «ἐμεῖς προβλέψαμε», «ἐμεῖς προειδοποιήσαμε», «ἐμεῖς σταθήκαμε πάντα συνεπεῖς ἀγωνιστές» κλπ., κλπ. Τέτοια παραδείγματα εὔκολα μπορεῖ νάβρεῖ κανένας ἂν διαβάσει ἔστω καὶ μιὰ ἐφημερίδα τους, ἂν ἀκούσει ἔστω καὶ μιὰ ὁμιλία τους. Ἀλλοῦ ὑποστηρίζουν κι ἀλλοῦ προειδοποιοῦν. Ἀλλοῦ ἀναλύουν τὰ θετικὰ κι ἀλλοῦ ἐπισημαίνουν τοὺς κινδύνους. Ἀλλοῦ προπαγανδίζουν τὴ λύση κι ἀλλοῦ ἀραδιάζουν πύρινα ἐπαναστατικὰ λόγια. Τέτοια σύγχιση καὶ τέτοια ἀνεντιμότητα εἶναι πρωτοφανής. Κανένας δὲν ἔχει τὴν τόλμη νὰ βγεῖ καὶ ν' ἀκολουθήσει μιὰ ξεκάθαρη πορεία. Ὅλες τὶς ἐνέργειές τους τὶς διακρίνει ὁ καιροσκοπισμός, καιροσκοπισμὸς ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ φόβο μὴ βρεθοῦν ξαφνικὰ ἀπομονωμένοι, ἀδύνατοι.

Μέσα στὴ φωτιὰ ἀπελευθερωτικῆς πάλης δὲν χωροῦν ἀμφιταλαντεύσεις, δὲν χωροῦν καιροσκοπισμοί, δὲν χωροῦν μέσες τοποθετήσεις. Ἢ ἀνήκεις ἀπ' ἐδῶ, ἢ ἀνήκεις ἀπ' ἐκεῖ. Ἢ εἶσαι μὲ τὴν ἀντίδραση ἢ εἶσαι μὲ τὸν λαό. Εἴτε ἡ μιὰ εἴτε ἡ ἄλλη τοποθέτηση βγαίνει ἀπὸ τὴν πράξη κι ὄχι ἀπὸ τὰ λόγια. Κι ὅλοι αὐτοὶ ἀπόδειξαν στὴν πράξη ὅτι εἶναι μὲ τὴ μεριὰ τῆς ἀντίδρασης, ἢ καλύτερα εἶναι οἱ ἴδιοι ἀντίδραση. Γιατὶ κανένας σ' αὐτὲς τὶς κρίσιμες στιγμὲς δὲν βγῆκε νὰ διαφωτίσει καθαρὰ καὶ ξάστερα τὸ λαό, νὰ τὸν κινητοποιήσει, νὰ τοῦ δείξει τὸ σωστὸ δρόμο, νὰ μετατρέψει τὴν ἀγανάχτησή του σὲ πράξη, σὲ μαχητικὴ δράση γιὰ ἀνακοπὴ τῆς καταστροφικῆς πορείας. Ὅλοι ἀποδεικνύονται, στὴν πράξη, ἄξιοι στηλοβάτες τῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξης. Τῆς τάξης ποὔχει δεμένα τὰ συμφέροντά της μὲ τὸν ἐχθρό, ποὺ ἐξυπηρετεῖ τὸν ἐχθρό.

Ὅλοι τους ἀρκοῦνται νὰ κάθονται στὶς βουλευτικὲς ἕδρες, νὰ παίρνουν τὸν παχουλὸ μισθό τους καὶ νὰ νομοθετοῦν. Καὶ μάλιστα νὰ νομοθετοῦν σὲ βάρος τοῦ λαοῦ. Γιατὶ ἡ 6μηνη ἱστορία τῆς νέας «δημοκρατικῆς» βουλῆς, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ ἱστορία ἀντιδημοκρατικότητας. Γιατὶ ἀνάστειλαν γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὶς ἐκλογὲς χωριτικῶν ἀρχῶν ἀπὸ τὸν λαό, γιατὶ κρατοῦν ἀκόμα φυλακισμένο τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς Δημάρχων, γιατὶ αὐξάνουν συνέχεια τὶς τιμὲς καὶ τοὺς φόρους, γιατὶ κρατοῦν καταργημένα ὅλα τὰ δικαιώματα τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τοῦ λαοῦ ποὺ ἀποχτήθηκαν μὲ ἀγῶνες καὶ θυσίες.

Τὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ οἱ βουλευτὲς εἶναι ὑπόλογοι μπροστὰ στὸ λαό. Ὑπόλογοι μπροστὰ στὴν ἱστορία. Ἔχουν βαρυὲς εὐθύνες καὶ βαρυὰ καθήκοντα. Ἀπέναντι στὸν προδομένο μας λαό, ἀπέναντι στὴν ἱστορικὴ ἀναγκαιότητα, ἀπέναντι στὰ προεκλογικά τους λόγια καὶ ὑποσχέσεις. Ἡ ἱστορία εἶναι ἀμείλιχτη καὶ θὰ κρίνει τὸν καθένα σύμφωνα μὲ αὐτὰ ποὺ κάμνει, ὄχι σύμφωνα μὲ αὐτὰ ποὺ λέει.

Μιὰ εἶναι σήμερα ἡ πραγματικότητα. Ὁ λαός μας μένει αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἀβοήθητος καὶ ἀκαθοδήγητος. Αὐτοὶ ποὺ τοῦ ὑποσχέθηκαν τὸν πρόδωσαν. Ἐκεῖνο ποὺ μένει γιὰ τὸν λαὸ εἶναι ν' ἀποσύρει τὴν ἐμπιστοσύνη ἀπόλους ἐκείνους ποὺ τὸν ὁδηγοῦν στὴν καταστροφή. Νὰ πάρει τὴν τύχη του στὰ χέρια του καὶ μέσα στὴ φωτιὰ τῆς πάλης νὰ ἀναδείξει τοὺς δικούς του γνήσιους ἡγέτες.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

Τὸ πιὸ κάτω ἄρθρο μᾶς στάλθηκε ἀπὸ βετεράνο σύντροφο τῆς ἡγεσίας τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος καὶ δημοσιεύεται στὸ σημερινὸ τεῦχος τοῦ «Κομμουνιστῆ» ποὺ εἶναι ἀφιερωμένο στὸ Κυπριακὸ πρόβλημα στὴν σημερινή του φάση.

Ἡ Συνταχτικὴ ἐπιτροπὴ ἐχτιμᾶ, πὼς τὸ ἔγγραφο τοῦ συντρόφου θίγει βασικὰ προβλήματα τοῦ ἀγώνα τοῦ λαοῦ μας γιὰ Λευτεριά. Κύρια ἐγείρει τὸ ζήτημα, ὅτι στὶς σημερινὲς συνθῆκες, ἰδιαίτερα, μπαίνει ἐπιταχτικὰ ἡ ἀνάγκη «ΤΟΥ ΟΡΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ἐκκλησίας καὶ μοναστηριῶν ἀπὸ τὴν μιὰ καὶ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν ἄλλη».

Γιὰ τρίτο χρόνον ἀπὸ τὴν τούρκικη εἰσβολὴ ὁ προσφυγικός μας κόσμος ζεῖ μέσα σὲ καταυλισμούς, σὲ μιὰ πρωτόγονη ζωὴ ἐκτεθειμένος σ' ὅλες τὶς καιρικὲς μεταβολές.

Μὲ τὸν προγραμματισμὸ μακροχρόνιου ἀγώνα καὶ τὸ διώξιμο τῶν ἐγκλωβισμένων ἀπὸ τὰ σπίτια τους στὴν Καρπασία, τὸ προσφυγικὸ γίνεται πιὸ ὀξὺ καὶ δημιουργεῖ ἀμέτρητα προβλήματα καὶ χρειάζεται πολλὴν φροντίδα καὶ βοήθεια. Λέγοντας βοήθεια δὲν ἐννοοῦμεν νὰ γίνουν οἱ πρόσφυγες καθισκιάρηδες περιμένοντας νὰ συντηρηθοῦν ἀπὸ τὰ συνηθισμένα ἐπιδόματα, ἀλλὰ νὰ βοηθηθοῦν στὸ νὰ γίνουν ἱκανοὶ νὰ συντελέσουν στὴν αὔξηση τῆς παραγωγῆς, ἀποχτώντας ἔτσι καὶ πεποίθηση γιὰ τὸν ἀγώνα μας.

Σ' ὅσους μποροῦν ν' ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν Γεωργία νὰ παραχωρηθῆ χαλίτικη καὶ ἐκκλησιαστικὴ γῆ μὲ τὰ ἀπαιτούμενα οἰκονομικὰ μέσα, γιὰ νὰ τὴν ἀξιοποιήσουν καὶ νὰ τὴν κάμουν γόνιμη.

Στοὺς βιοτέχνες νὰ παραχωρηθοῦν κεφάλαια γιὰ ἀπόχτηση ἐργαλείων.

Σὲ τεχνολογικὰ καταρτισμένους πρόσφυγες νὰ παραχωρηθοῦν μέσα γιὰ νὰ συγκροτήσουν συνεταιρισμούς, οἱ ὁποῖοι ἐχτὸς τῶν ἄλλων, νὰ ἐπιδοθοῦν στὴν ἐπιδιόρθωση διαφόρων συσκευῶν, ποὺ ἀχρηστεύτηκαν ἀπὸ βλάβη. Οἱ συσκευὲς αὐτὲς σήμερα ἀποτελοῦν, ἕνα νεκρὸ κεφάλαιο, τὸ ὁποῖο ὅμως μὲ μιὰ ἐπεξεργασία μπορεῖ νὰ ξαναζωντανέψει καὶ νὰ χρησιμοποιηθεῖ. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ περιοριστοῦν οἱ εἰσαγωγὲς καινούργιων συσκευῶν καὶ θὰ οἰκονομηθεῖ συνάλλαγμα, τὸ ὁποῖο θὰ χρησιμοποιηθεῖ γιὰ ἄλλους, πιὸ ἀπαραίτητους σκοπούς.

Ἡ Κύπρος παρόλον, ὅτι εἶναι γεωργικὴ χώρα εἰσάγει μεγάλες ποσότη-

τες διαφόρων τροφίμων, πού εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὴν διατροφὴ τοῦ λαοῦ καὶ αὐτὸ γιατὶ δὲν ἐκμεταλλευόμαστε στὸν δυνατὸ βαθμὸ τὶς πλουτοπαραγωγικὲς πηγὲς τοῦ νησιοῦ μας.

Ἀπὸ τὴν τούρκικη εἰσβολὴ ὑπολογίζεται, ὅτι ἔχουν μεταναστεύσει, στὸ ἐξωτερικό, κάπου 30.000 μέχρι 40.000 ἄτομα στὴν πλειοψηφία τους νέοι. Ἡ μετανάστευση ἀπὸ τὴν μιὰ τῶν Ἑλληνοκυπρίων καὶ ὁ ἀποικισμὸς ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὴν ἄλλη στὰ κατεχόμενα ἐδάφη μὲ Τούρκους ἀπὸ τὴν Τουρκία ἀποτελεῖ σοβαρὸν κίνδυνο γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τῆς πληθυσμιακῆς ἀναλογίας τῆς Κύπρου, ἔτσι πού ἡ Ἑλληνικὴ κοινότητα νὰ πάψει νὰ ἀποτελεῖ τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ. Τὸ θέμα αὐτὸ ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀπασχολεῖ σοβαρώτατα.

Οἱ Τοῦρκοι Σωβινιστὲς εἶναι ἀριστοτέχνες στὸ νὰ ἐκτοπίζουν. Γι' αὐτὸ μεταχειρίζονται πολυάριθμα μέσα: Σφαγές, ἀπειλές, ἁρπαγές, βαριοὺς φόρους κ.ἄ.

Οἱ Ὀθωμανοὶ Τοῦρκοι ἀφοῦ ξεκίνησαν ἀπὸ τὴν κεντρικὴ Ἀσία ἐμφανίστηκαν μπροστὰ ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ Βυζαντίου κατὰ τὸν 13ον αἰώνα καὶ μὲ τὶς βάρβαρες μεθόδους τους ἐξαφάνισαν τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπὸ τὴν Ἰωνία, τὸν Πόντο, τὴν Κωνσταντινούπολη, τὴν Ἀν. Θράκη καὶ τὴν ὑπόλοιπη Μ. Ἀσία.

Ἡ Κύπρος εἶναι σήμερα ὁ Ἀκρίτας τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴν Ἀνατολή. Διατρέχει τὸν κίνδυνο μιᾶς ὁλοκληρωτικῆς κατάχτησης μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ὁλοκληρωτικὴ καταστροφὴ τοῦ Ἑλληνοκυπριακοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ της. Ὁ Ἀττίλας δὲν βρίσκεται «πρὸ τῶν πυλῶν», μὰ μέσα στὶς πύλες μας.

Μπροστὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸν κίνδυνο, ἡ μετανάστευση πρέπει νὰ σταματήσει καὶ ὄχι μόνο νὰ σταματήσει, μὰ καὶ νὰ ἐπιστρέψουν στὴν πατρίδα ὅλοι ἐκεῖνοι, πού πῆγαν στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ δουλειά. Πρέπει νὰ τοὺς φέρουμε, νὰ τοὺς βοηθήσουμε καὶ νὰ τοὺς κρατήσουμε στὸν τόπο μας.

Ἴσως νὰ πεῖ κάποιος, ὅτι χρειάζονται οἰκονομικὰ μέσα καὶ μάλιστα ἄφθονα. Μάλιστα. Πρέπει ὅμως νὰ τὰ βροῦμε καὶ θὰ τὰ βροῦμε. Κινδυνεύουμε ἀπὸ τὸν τούρκικο ἐποχτατισμὸ κι' αὐτὸ ἐπιβάλλει τὴν πιὸ πάνω ἀνάγκη.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀπὸ τὴν στιγμὴ πού παρουσιάστηκε τὸ προσφυγικὸ πρόβλημα στὴν Κύπρο σημειώθηκε συμπαράσταση ἀπὸ πολλὲς πλευρὲς καὶ γιὰ διάφορους λόγους. Συγκινητικὴ ὑπῆρξε ἡ βοήθεια τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅπως καὶ ὅλων τῶν Κυπρίων καὶ γενικώτερα τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὅλοι ἔδωσαν τὸ παρόν τους.

Ἀπουσίαν ἀπὸ αὐτὴ τὴν βοήθεια σημείωσεν ἡ ἐκκλησία τῆς Κύπρου καὶ τὰ Μοναστήρια. Κι' ὅμως ἡ περιουσία τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν Μοναστηριῶν φτάνει σὲ πολλά, πάρα πολλὰ ἑκατομμύρια λίρες.

Ἡ ἐκκλησία καὶ τὰ μοναστήρια ἔχουν: Οἰκόπεδα, τσιφλίκια, ἐργοστάσια, μεταλλεῖα, ξενοδοχεῖα, γραμμάτια γιὰ εἴσπραξη πολλῶν ἑκατομμυρίων λιρῶν, ἀπὸ πωλήσεις οἰκοπέδων, μετοχὲς καὶ καταθέσεις στὶς τράπεζες, «ἱερὰ σκεύη» σὲ πολύτιμα μέταλλα κ.ἄ.

Ἡ ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἀνοίξει τὸ χέρι της. Ὀφείλει νὰ διαθέσει ἕνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὰ κεφάλαιά της γιὰ τοὺς πρόσφυγες. Τώρα μάλιστα πού μελετᾶται ἡ κατάργηση τῶν ἀποκοπῶν ἀπὸ τὰ μεροκάματα τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν μισθωτῶν ἡ ἐκκλησία καὶ τὰ μοναστήρια πρέπει νὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς πόρους αὐτούς. Ἐξάλλου δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμεν, πὼς οἱ περιουσίες αὐτὲς προέρχονται ἀπὸ τὸν Ἑλληνοκυπριακὸν λαὸ καὶ ἀνήκουν σ' αὐτὸ τὸν λαό.

Ἂν δὲν γίνει τώρα χρήση αὐτοῦ τοῦ πλούτου, πότε πρέπει νὰ γίνει; Ὅταν θὰ ὁλοκληρωθεῖ τὸ κακό;

Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Κύπρου πρέπει νὰ σωθεῖ, ὅπως πρέπει νὰ σωθεῖ καὶ ὁλόκληρος ὁ λαὸς Ἑλληνοκυπριακὸς καὶ Τουρκοκυπριακός.

Σὲ κρίσιμες στιγμὲς οἱ αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου ἔβαλαν χέρι ὄχι μόνο στὶς ἐκκλησιαστικὲς περιουσίες μὰ ἀκόμα καὶ στὰ πολύτιμα «ἱερὰ σκεύη» τῶν ἐκκλησιῶν. Μ' αὐτὰ όργάνωναν νέους στρατοὺς καὶ ἀπόκρουαν τοὺς κινδύνους.

Ἡ βοήθεια καὶ ἀποκατάσταση τῶν προσφύγων πρέπει στὸν μεγαλύτερο βαθμὸ νὰ καλύπτεται ἀπὸ τὴν ἐκκλησία καὶ τὰ μοναστήρια.

Ἡ αἱμοραγία τῆς μετανάστευσης πρέπει νὰ σταματήσει, διαφορετικὰ θὰ φτάσει μιὰ μέρα ποὺ ὁ Ἑλληνοκυπριακὸς πληθυσμὸς τοῦ τόπου θὰ ἀποτελεῖ μειοψηφία. Τότε θᾶναι βέβαια εὐκολώτατο γιὰ τοὺς Τούρκους νὰ ἀναγκάσουν κι' αὐτὴ τὴν μειοψηφία νὰ φύγει. Τότε γιὰ τοὺς «ἱεράρχες» τῆς Κύπρου θὰ χρειαστεῖ μιὰ νέα «Ἰουστινιανὴ» καὶ θὰ πάθουν τὰ ἴδια, ὅπως οἱ ὀφφιάλοι τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ποὺ κατέχουν τοὺς τίτλους καὶ τὴν «ποιμαντορικὴν ράβδο» στεροῦνται, ὅμως «ποιμνίου».

Ἐὰν ἡ ἐκκλησία δὲν ἀνταποκριθεῖ σ' αὐτὰ τὰ καθήκοντα τὸ πρόβλημα πρέπει νὰ ἀπασχολήσει τὴν Βουλή μας καὶ ἂν καὶ ἡ Βουλὴ «ἀμελήσει» νὰ ἐξετάσει τὸ πρόβλημα, τότε εἶναι ἀναγκαῖον καὶ ἀναπόφευχτο πὼς προκύπτει (τὸ ὅλο) Ἐκκλησιαστικὸ Ζήτημα. Μπαίνει ζήτημα ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων ἐκκλησίας καὶ μοναστηριῶν ἀπὸ τὴν μιὰ καὶ Λαοῦ ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ὁ λαὸς θὰ πρέπει νὰ πάρει ὁ ἴδιος στὰ χέρια του τὸν ἀγώνα καὶ ἐπειδὴ ἔχει ἀναμφισβήτητα δικαιώματα δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ πετύχει.

Ὁ Διαλεχτικὸς

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΜΑΚΑΡΙΟΥ - ΝΤΕΧΤΑΣ - ΒΑΛΝΤΧΑΪΜ

Οἱ τελευταῖες πολιτικὲς ἐξελίξεις στὸν τόπο μας καὶ ἰδιαίτερα τὰ ἀποτελέσματα τῶν δυὸ συναντήσεων Μακάριου — Ντεχτάς, δὲν ἀφήνουν καμιὰ ἀμφιβολία, πὼς ἡ ἄρχουσα τάξη τοῦ τόπου καὶ ἡ πολιτικὴ ἡγεσία προχωροῦν «σταθερά» στὴν συμβιβαστικὴ λύση, ποὺ θὰ διχοτομήσει, στὴν οὐσία τὴν Κύπρο.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ὠμὴ πραγματικότητα, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἔρχεται ξαφνικὰ καὶ ἀναπάντεχα, μὰ σὰν τὸ φυσικὸ ἀποτέλεσμα τῆς π ο ρ ε ί α ς τ ο ῦ Σ υ μ β ι β α σ μ ο ῦ, ποὺ ἀπὸ τὴν γέννησή της ἀκολουθᾶ ἡ ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη καὶ ἡ πολιτικὴ ἡγεσία.

Αὐτὴ τὴν ἀλήθεια ἡ ἄρχουσα τάξη πασκίζει νὰ τὴν συγκαλύψει μ' ἕνα σωρὸ τεχνάσματα. Ἔτσι ἐπινοοῦν ἕνα σωρὸ λέξεις καὶ ὁρολογίες νοιώθοντας τρόμο νὰ ποῦν φανερά, πὼς αὐτὸ ποὺ γίνεται εἶναι (μὲ ὁποιοδήποτε ὄνομα κι' ἂν παρουσιαστεῖ) σ τ ὴ ν ο ὐ σ ί α Δ ι χ ο τ ό μ η σ η.

Κατὰ καιροὺς ἀκούστηκαν οἱ λέξεις π ο λ υ π ε ρ ι φ ε ρ ε ι α κ ὴ «λύση» π ο λ υ κ α ν τ ο ν ι α κ ή, δ ι π ε ρ ε ι φ ε ρ ε ι α κ ή, δ ι ζ ω ν ι κ ή. Σήμερα ἐμφανίζεται ἡ λέξη δ ι κ ο ι ν ο τ ι κ ὴ ὁμοσπονδία. Ἡ ἄρχουσα τάξη ξεσκονίζοντας τὰ Λεξικὰ προσπαθεῖ νὰ ἀνακαλύψει λέξεις, ποὺ νὰ ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ ἐξαπατοῦν τὸν λαό, καλύπτοντας τὴν πραγματικότητα. Ἡ λέξη διχοτόμηση γίνεται γι' αὐτοὺς ἕνα τρομερὸ ταμποὺ καὶ ἀποφεύγεται μὲ κάθε τρόπο.

Εἶναι ἀναμφίβολο πὼς αὐτὸ συμβαίνει, γιατὶ στὴν συνείδηση τοῦ λαοῦ ἡ λέξη Δ ι χ ο τ ό μ η σ η, μὲ βάση τὴν πείρα καὶ τὴν γνώση τῶν περασμένων, ἔχει ἕνα ξεκάθαρο, ὅσο καὶ μισητὸ περιεχόμενο.

Οἱ τελευταῖες ὅμως ἐξελίξεις δὲν ἀφήνουν περιθώρια παραπέρα ἐξαπάτησης. Ἄς ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὶς δηλώσεις τῶν δυὸ συνομιλητῶν καὶ τοῦ Βάλντχαϊμ.

Σὲ ἐρώτηση δημοσιογράφου ὁ Μακάριος δήλωσε, πὼς ὑπάρχουν πολλὰ προβλήματα γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ ὅλων τῶν προσφύγων στὰ σπίτια τους, διότι τότε θὰ ἄλλαζε ἡ δημογραφικὴ σύνθεση καὶ δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ μιλοῦμε γιὰ ὁμοσπονδία. Ἀκόμα στὸν Ἀμερικάνο δημοσιογράφο Ντόϋλ Μακμάνους (10 Φλεβάρη 77) δήλωσε πὼς πρότεινε στὸν Ντεχτὰς «ὅπως ποσοστὸν 20% τοῦ Κυπριακοῦ ἐδάφους τελῇ ὑπὸ Τουρκοκυπριακὴ διοίκησιν».

Τὰ πιὸ πάνω ἀποτελοῦν ἀσυζήτητα παραδείγματα ποὺ ἀποδείχνουν τὴν οὐσία τῆς «λύσης» ποὺ πάει νὰ πραγματοποιηθεῖ. Ἄν ἀληθινὰ δὲν ἐπρόκειτο γιὰ διχοτόμηση τότε γιατὶ νὰ μὴν γυρίσουν ὅλοι οἱ πρόσφυγες στὰ σπίτια τους; Ὅταν διαπραγματευόμαστε γιὰ ποσοστὰ ἐδάφους τὶ δηλώνει αὐτὸ τὸ πράγμα; Γιὰ ποιὸ σκοπὸ γίνεται τόσος ντόρος καὶ διαμάχη γιὰ τὰ ποσοστὰ ἐδάφους, ἂν πρόκειται γιὰ ἕνα ἑνιαῖο κράτος;

Συζητώντας γιὰ τὰ ποσοστὰ ἐδάφους ὁ Μακάριος εἶπε «Συμφωνήθηκε τὸ ἔδαφος ποὺ θὰ βρίσκεται ὑπὸ τὴν διοίκηση κάθε κοινότητας νὰ καθορισθῇ μὲ βάση ὡρισμένα κριτήρια. Μεταξὺ τῶν κριτηρίων αὐτῶν εἶναι: Ἡ παραγωγικότητα τοῦ ἐδάφους, ὄχι μόνον ἡ γεωργικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ βιομηχανική, τουριστικὴ καὶ ἄλλη.

Τὸ ποσοστὸ ἰδιοκτησίας Ἑλλήνων καὶ Τούρκων τῆς Κύπρου, κατὰ τὰ παρελθόντα χρόνια». Στὴν συνέχεια δήλωσε πὼς θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν καὶ οἱ Ἐγγλέζικες βάσεις.

Τὶ ἀποδείχνουν οἱ πιὸ πάνω δηλώσεις; Ἀποδείχνουν ξεκάθαρα πὼς α) Θὰ ὑπάρχουν δυὸ διοικήσεις. Ἔτσι τὸ ποσοστὸ ἐδάφους ποὺ θὰ παραμείνει στοὺς Τουρκοκύπριους θὰ ἔχει τὴν δική του τουρκοκυπριακὴ διοίκηση. β) Θὰ ὑπάρχουν δυὸ ξεχωριστὲς οἰκονομίες. Ἡ κάθε μιὰ θὰ ἀναπτύσσεται ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἄλλη καὶ θάχει τὸ δικό της πρόγραμμα, τὸν δικό της προϋπολογισμὸ κλπ. Γιὰ τὴν ὁμαλὴ μάλιστα ἀνάπτυξη τῶν δυὸ οἰκονομιῶν θὰ ὑπάρξει πρόνοια, ἀφοῦ θὰ ληφθοῦν ὑπόψιν ἡ εὐφορία τοῦ ἐδάφους ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. (Πρῶτες ὕλες, βιομηχανία, γεωργία, χτηνοτροφία, τουρισμός, νερὰ κλπ.).

Ἡ ἀλήθεια εἶναι τόσο ἀπλοϊκή, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ξεγελάσει κανένα, πρόκειται γιὰ δυὸ ξεχωριστὰ κράτη. Μήπως αὐτὸ δὲν σημαίνουν: α) Ὁ διαχωρισμὸς Ἑλλήνων καὶ Τούρκων; β) Ἡ ξεχωριστὴ διοίκηση; γ) Ὁ ἐδαφικὸς διαχωρισμός; δ) Ἡ ξεχωριστὲς οἰκονομίες;

Βέβαια κοντὰ στὰ πιὸ πάνω ντοκουμέντα γιὰ τὴν ἀπόδειξη τῆς συμβιβαστικῆς λύσης, ποὺ πάει νὰ πραγματοποιηθεῖ, ὑπάρχουν κι' ἕνα σωρὸ ἄλλα. Ἡ ἀπαίτηση τοῦ Μακαρίου γιὰ ἐλεύθερη ἐγκατάσταση καὶ ἐλεύθερη διακίνηση, δὲν ἐκφράζουν τίποτε ἄλλο παρὰ τὴν Διχοτόμηση τῆς Κύπρου. Σ' ἕνα ἑνιαῖο ὁμόσπονδο κράτος δὲν θὰ ὑπῆρχε κανένα τέτοιο πρόβλημα. Ἀντίθετα ὁ κάθε πολίτης θάταν ἐλεύθερος νὰ κινηθεῖ καὶ νὰ ἐγκατασταθεῖ ὅπου θέλει.

Σὲ ποιὸ λοιπὸν σημεῖο ἐκφράζεται τὸ ἑνιαῖο ὁμόσπονδο κράτος; Ἀσφαλῶς πουθενά. Θάταν κωμικὸ ἂν προσπαθοῦσε κάποιος νὰ μᾶς πείσει πὼς ἡ «περιβόητη» κεντρικὴ κυβέρνηση ἀποτελεῖ τὸ πιστοποιητικὸ τοῦ ἑνιαίου κράτους. Ὁ Μακάριος στὴν δημοσιογραφικὴ του συνέντευξη, ἀπαριθμώντας τὶς ἐξουσίες τῆς κεντρικῆς κυβέρνησης ἀνάφερε, πὼς αὐτὲς συγκεντρώνονται στά: Θέμα ἄμυνας, στὴν ἐξωτερικὴ πολιτική, στὰ λιμάνια, στὴν μετανάστευση, στὴν νομισματικὴ πολιτικὴ κ.ἄ.

Εἶναι ὁλοφάνερο ὅμως πὼς τὰ θέματα αὐτὰ στὰ ὁποῖα συγκεντρώνονται οἱ ἐξουσίες τῆς κεν. κυβέρνησης δὲν ἀποδείχνουν πουθενὰ τὸ ἑνιαῖο κράτος. Πρόκειται γιὰ κυβέρνηση, ἁπλῶς, ποὺ θὰ φροντίζει γιὰ τὴν ὁμαλὴ συμβίωση καὶ τὴν λειτουργία τῶν δυὸ ξεχωριστῶν οὐσιαστικὰ κρατῶν διευθετώντας προβλήματα κοινὰ καὶ γιὰ τὶς δυὸ πλευρές.

Πιὸ ξεκάθαρα καὶ χωρὶς πυθικὰ αἰνίγματα μίλησε ὁ Ντεχτὰς στὴν δημοσιογραφική του διάσκεψη. Ἀσφαλῶς ὁ Ντεχτὰς ὅσα εἶπε δὲν τὰ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν κοιλιά του, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἐπαφὴ ποὺ ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐγκωμιάστηκε πανηγυρικὰ σὰν ἡ ἀρχὴ τῆς «λύσης» τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τονίστηκαν οἱ ἀμοιβαῖες παραχωρήσεις καὶ τὸ πνεῦμα καλῆς θέλησης.

Ἔτσι ὁ Ντεχτὰς δήλωσε «...Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἀμέσως θὰ μὲ ρωτήσετε ἐὰν θὰ εἶναι διζωνικὴ ἢ πολυπεριφερειακὴ ὁμοσπονδία. Ἡ ἀπάντηση εἶναι νομίζω φ α ν ε ρ ή: Ὁ διζωνικὸς χαραχτήρας τοῦ κράτους ἔχει ἤδη ἐγκαθιδρυθεῖ σὰν γεγονός. Ἔτσι δὲν ὑπάρχουν πολλὰ περιθώρια γιὰ συζήτηση ἢ γιὰ διαπραγμάτευση σ' αὐτό.

Τέλος ὁ Βάλντ Χάϊμ ἐπισφράγησε αὐτὴ τὴν ἀλήθεια δηλώνοντας καθαρὰ στὴν Βιέννη πὼς καμιὰ διαφορὰ δὲν ὑπάρχει ἀνάμεσα στὴν δ ι κ ο ι ν ο τ ι κ ὴ καὶ στὴν Διζωνικὴ «λύση» καὶ ἀπολύπτοντας, πὼς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Μακάριος, ποὺ ζήτησε νὰ ὀνομάζεται ἡ «λύση» δ ι κ ο ι ν ο τ ι κ ή.

Ὁ συμβιβασμὸς λοιπὸν καὶ οὐσιαστικὰ καὶ ἡ διχοτόμηση εἶναι μιὰ πραγματικότητα, ὅσο ἀφορᾶ στὶς

προθέσεις καὶ τοὺς στόχους τῆς ἄρχουσας τάξης καὶ τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας (μιὰ καὶ στὸ «Ἐθνικὸ συμβούλιο» ἐκφράστηκε πλήρης ὁμοφωνία πάνω στὴν γραμμὴ Μακαρίου). Ἐδῶ μᾶς ὁδήγησε ἡ ἄρχουσα τάξη τοῦ τόπου καὶ ἡ πολιτικὴ ἡγεσία. Ἐδῶ κατάληξε καὶ ἡ ψευτοαριστερὴ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ, ποὺ ξεπουλᾶ τὸν τόπο μας στὸν Ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ καὶ στὰ ὄργανά του.

Εἶναι ὅλοι αὐτοὶ ποὺ κρατοῦν τὸν λαὸ μας συνέχεια στὴν ἄγνοια καὶ στὴν ἐξαπάτηση γιὰ νὰ μποροῦν νὰ συνεχίζουν τὴν πορεία τοῦ συμβιβασμοῦ, ὑπηρετώντας τὰ συμφέροντα τῆς Κεφαλαιοκρατίας.

Ὅμως ἔστω καὶ ἐξαπατημένος, ἔστω καὶ βυθισμένος στὴν ἄγνοια ὁ λαός μας, ἔχει μέσα του μιὰ τεράστια δύναμη ποὺ καθόλου δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ὑπολογίσει σωστὰ ἡ κεφαλαιοκρατία καὶ οἱ μηχανισμοί της. Ἔχει τὸ ἀλάθευτο πατριωτικό του αἴσθημα, ἔχει τὴν ἀτσαλένια δύναμη ποὺ τοῦ δίνει τὸ ἀδιανό του καλάθι, ὁ κόπος τῆς δουλειᾶς, ἡ ἀδικία καὶ ἡ ἐκμετάλλευση, ἔχει τὴν συνείδηση ἑνὸς μακρόχρονου ἀνεχτίμητου πολιτισμοῦ, ἔχει τὸν πόθο καὶ τὴν ἀπαίτηση τῆς Λευτεριᾶς, τῆς ἀξιοπρέπειας, τῆς ἀσφάλειας, τῆς εἰρήνης. Εἶναι ὅλα αὐτὰ ποὺ ποτὲ δὲν θὰ τὸν γονατίσουν, ποτὲ δὲν θὰ τὸν κάμουν νὰ ἀπαρνηθεῖ τὴν Λευτεριά, τὸ δίκαιο, τὴν προκοπή.

Ποτὲ ὁ λαός μας δὲν θὰ δεχτεῖ μιὰ τέτοια συμβιβαστικὴ «Λύση».

Ποτὲ δὲν θὰ δεχτεῖ νὰ γίνει ραγιᾶς, ἢ νὰ ὑπηρετήσει μὲ τὸν μόχτο καὶ τὸν ἵδρωτά του τὰ συμφέροντα τοῦ Ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν ὀργάνων του ἢ ὁποιουδήποτε ἄλλου καταχτητῆ.

Ποτὲ δὲν πρόκειται νὰ δεχτεῖ ὁποιεσδήποτε ἀποζημιώσεις ἢ ἀνταλλάγματα, ποὺ θὰ προσφέρουν οἱ ἴδιοι οἱ δήμιοί του μὲ ἀντίτιμο νὰ ξεπουλήσει τὸν τόπο, τὴν γῆ του, τὸν πολιτισμό του.

Ὁ λαός μας Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι ἀνάστησε αὐτὸ τὸν τόπο μὲ τὸν μόχτο καὶ τὸν ἵδρωτά του σὲ γενιὲς γενιῶν. Κάθε κομμάτι καλλιεργημένης γῆς, κάθε ἀγαθὸ ποὺ γίνεται σ' αὐτὸ τὸν τόπο, κάθε μνημεῖο πολιτισμοῦ, κάθε πρόοδος μυρίζουν ἀπὸ τὸν τίμιο κόπο του. Ποτὲ δὲν θὰ δεχτεῖ νὰ τὰ ξεπουλήσει.

Ὁ λαός μας θὰ σταθεῖ στητὸς καὶ ἀτσαλένιος μπροστὰ ἀπὸ τὸν συμβιβασμό. Θὰ γεννοβολᾶ κάθε μέρα ἀντρείκιους ἀγωνιστές, ποὺ θὰ παλεύουν γιὰ τὴν Λευτεριὰ καὶ τὴν προκοπή. Θὰ γεννᾶ κάθε μέρα τοὺς καινούργιους ἐπαναστάτες ἡγέτες του, ποὺ θὰ τὸν ὁδηγοῦν στὴν Λευτεριά, στὴν ἀνεξαρτησία καὶ στὴν αὐτοτέλεια, στὴν κοινωνικὴ ἀλλαγή. Ποτὲ ὅσο αὐτὸς ὁ τόπος ὑπάρχει, ὅσα χτυπήματα, ὅσα ἐγκλήματα, ὅση ἐξαπάτηση κι' ἂν γίνει, δὲν θὰ ἀφανιστοῦν οἱ πατριῶτες ἐπαναστάτες ποὺ θὰ παλεύουν νυχτοήμερα γιὰ τὴν Λευτεριά.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

ΜΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΑ Ε. ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΠΗΡΑΜΕ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΑ Ε ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ ΠΙΟ ΚΑΤΩ. Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ, ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ. ΤΟΣΟ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΟΣΟ ΚΑΙ ΣΤΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ, ΜΕ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ, ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΙΑ Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΤΗΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ, ΑΝΗΣΥΧΙΑ, ΠΟΥ ΕΚΔΗΛΩΝΕΤΑΙ ΣΕ ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΗ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ Η ΔΟΥΛΙΚΗ, ΣΤΗΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ, ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΚΕΛ, ΠΟΥ ΔΙΑΣΠΑ, ΔΙΑΛΥΕΙ ΚΑΙ ΑΠΟΘΑΡΡΥΝΕΙ, ΚΑΘΕ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ.

Τὴν Κυριακὴ 1-2-1977 σὲ συγκέντρωση ἀντιπροσώπων τῶν Κολλεγίων, ποὺ ἀποτελοῦν μέλη τοῦ ΣΥΚΦΑ (Σύλλογος Κυπρίων Φοιτητῶν Ἀγγλίας) ἐγκρίθηκε ἀπὸ ὅλους ὁμόφωνα ψήφισμα γιὰ τὸ Κυπριακό. Ἀκόμα ἀποφασίστηκε ἡ ἐχτύπωση φυλλαδίου, ποὺ νὰ καλεῖ τοὺς Κυπρίους σὲ πικεττοφορία. Ὅπως εἶναι γνωστὸ ὁ ΣΥΚΦΑ διοικεῖται ἀπὸ τὴν «Δημοκρατικὴ Παράταξη» καὶ ἀπὸ τὸ ΑΚΕΛ, στὴν οὐσία ὅμως ἐλέγχεται πλήρως ἀπὸ τὸ ΑΚΕΛ.

Τὸ φυλλάδιο βγῆκε καὶ διανεμήθηκε στὰ κολλέγια ἀπὸ τοὺς ἴδιους (τὰ μέλη τοῦ ΑΚΕΛ). (σημ. Τὸ δημοσιεύουμε πιὸ κάτω). Μιὰ μέρα ὅμως μετὰ τὴν κυκλοφορία τοῦ φυλλαδίου καὶ ἀφοῦ περιῆλθε σὲ γνώση τοῦ ΑΚΕΛ, οἱ Ἀκελικοὶ μάζεψαν τὰ μέλη τους καὶ τὰ ἔστειλαν νὰ πάνε νὰ μαζέψουν ἀπὸ τοὺς δρόμους καὶ τὰ ἄτομα ποὺ τὸ πῆραν τὸ φυλλάδιο, νὰ τὸ «κατάσχουν» μὲ τὴν δικαιολογία ὅτι αὐτὸ δὲν ἀνταποκρινόταν στὸ ψήφισμα!!! Φυσικὰ ἔρι-

ξαν καὶ τὸ σύνθημα ἐνάντια στὴν πικεττοφορία.

Ἡ ΦΑΠ (Φοιτητικὴ Ἀγωνιστικὴ Παράταξη) πῆρε ξεκάθαρη ἀπόφαση ἐνάντια σ' αὐτὴ τὴν πολιτικὴ τοῦ ΣΥΚΦΑ. Κοντὰ σ' αὐτὰ κυκλοφόρησε ἀπὸ μιὰ ὁμάδα διακήρυξη μὲ θέσεις πάνω στὶς τελευταῖες πολιτικὲς ἐξελίξεις στὴν Κύπρο (Σημ. Δημοσιεύεται πιὸ κάτω).

Στὶς 8-2-1977 ὀργανώθηκε πικετ-τοφορία, ἔξω ἀπὸ τὴν Κυπριακὴ καὶ τὴν Ἀμερικάνικη πρεσβεία, σὰν διαμαρτυρία γιὰ τὴν πορεία τῶν ἐξελίξεων στὸν τόπο μας.

Οἱ Ἀκελικοὶ ἔπιασαν σειρὰ τὰ σπίτια καὶ διαδίδουν τὴν «Νίκη μας» Παρουσιάζουν, δηλαδή, τὴν πορεία πρὸς τὸν συμβιβασμό, σὰν Νίκη!! Αὐτὰ γιὰ τὴν ὥρα ἀπὸ τὴν Ἀγγλία.

Συντρόφισσα Ε.

ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΖΩΝΙΚΗ-ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ

Συμπατριῶτες,

Οἱ τελευταῖες ἐξελίξεις στὸ Κυπριακό, ἡ ξαφνικὴ συνάντηση Μακαρίου, Ντεκτάς, ἡ ἔνταση τῶν Ἀμερικανο-νατοϊκῶν προσπαθειῶν γιὰ κλείσιμο τοῦ Κυπριακοῦ, ἡ μετάβαση τοῦ Δρ Βάλντχαϊμ στὴν Κύπρο στὶς 12 τοῦ Φεβράρη, ἐμπνέουν τεράστιες ἀνησυχίες στὸν Κυπριακὸ λαὸ καὶ τὴν παροικία μας.

Ἡ Ἀμερικὴ καὶ τὸ ΝΑΤΟ ποὺ γιὰ τόσα χρόνια προσπαθοῦν νὰ διχοτομήσουν τὴν Κύπρο μας, ἀποστέλουν εἰδικὸν ἀντιπρόσωπο στὴν Ἑλλάδα, Τουρκία καὶ Κύπρο γιὰ νὰ πιέσουν ὅλες τὶς πλευρὲς νὰ συμφωνήσουν σὲ μιὰ σύντομη λύση τοῦ Κυπριακοῦ.

Μιὰ τέτοια Νατοϊκὴ λύση δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι τίποτα ἄλλο, ἀπὸ μιὰ λύση ποὺ θὰ χωρίζει τὸν Κυπριακὸ λαὸ σὲ Ἕλληνες καὶ Τούρκους, θὰ καταλύει τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ Κυπριακοῦ κράτους, θὰ διαιωνίζει τὴν προσφυγιά, θὰ προωθεῖ τὰ Ἀμερικανικὰ συμφέροντα στὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο.

Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι σ' αὐτὴ τὴ φάση συναντοῦνται Μακάριος — Ντεκτὰς γιὰ πρώτη φορὰ μετὰ ἀπὸ δεκατέσσερα χρόνια καὶ συζητοῦν ἐδαφικὰ ποσοστὰ ποὺ θὰ δωθοῦν στὶς δύο κοινότητες.

Ἡ κατάσταση εἶναι κρίσιμη. Τώρα εἶναι ἡ στιγμὴ γιὰ νὰ διακηρύξει ὁ Κυπριακὸς λαὸς στὴν κυβέρνηση καὶ στὸν Ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό, τὴν ἐμμονή του στὰ ψηφίσματα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, καὶ σὲ ἕνα γνήσιο μακροχρόνιο ἀγώνα μακριὰ ἀπὸ παζαρέματα μέσα στὰ πλαίσια τοῦ ΝΑΤΟ γιὰ γρήγορη λύση στὸ Κυπριακό.

Αὔριο μπορεῖ νὰ εἶναι ἀργά.

Οἱ Κυπριακοὶ ὅμιλοι τῶν Κολλεγίων τοῦ Λονδίνου καὶ ὁ Σύλλογος Κυπρίων Φοιτητῶν Ἀγγλίας, καλοῦν ὅλη τὴν παροικία σὲ συγκέντρωση καὶ πικεττοφορία τὴν Κυριακὴ 13 τοῦ Φεβράρη γιὰ νὰ διαδηλώσουμε τὴν ἀτράνταχτη ἀπόφαση τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ νὰ συντρίψει κάθε διχοτομικὴ λύση, Γιὰ νὰ πάνε ὅλοι οἱ πρόσφυγες στὰ σπίτια τους, Γιὰ μιὰ Κύπρο Ἑνιαία, Ἀνεξάρτητη, Ἐλεύθερη, Δημοκρατική, Γιὰ ΟΛΟ τὸν Κυπριακὸ Λαό, Ἕλληνες καὶ Τούρκους, Γιὰ μιὰ Κύπρο Χωρὶς Ξένους στρατοὺς καὶ βάσεις.

ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΟΙΡΑΣΟΥΝ ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

Εἶναι καθῆκον ὅλων μας νὰ μαζευτοῦμε στὸ HYDE PARK SPEAKERS CORNER, τὴν Κυριακὴ 13 Φεβρουαρίου, στὶς 2.00 μ.μ. Ἐκεῖ θὰ

γίνουν ὁμιλίες γιὰ τὶς τελευταῖες ἐξελίξεις στὸ Κυπριακό, καὶ τὶς Ἀμερικανο - Νατοϊκὲς πιέσεις γιὰ ἐπιβολὴ διχοτομικῶν λύσεων.

Μετὰ θὰ χωριστοῦμε σὲ ὁμάδες γιὰ νὰ κάνουμε τρίωρη πικκετοφορία ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀμερικάνικη, καὶ Κυπριακὴ Πρεσβεία.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΚΥΠΡΙΑΚΩΝ ΟΜΙΛΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ
ΑΓΓΛΙΑΣ

ΜΙΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΠΟΥ ΞΕΣΚΕΠΑΖΕΙ ΤΟΥΣ ΑΚΕΛΙΚΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΣΑΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΧΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗΣ

Συνάδελφοι μέλη τοῦ ΣΥΚΦΑ,

Ἡ Κύπρος περνᾶ τὴν πιὸ κρίσιμη περίοδο τῆς νεώτερης ἱστορίας της, μιᾶς ἱστορίας ποὺ μετὰ ἀπὸ τόσους αἰῶνες κατοχῆς καὶ καταπίεσης τὴν ἔφερε στὴν ἐλευθερία τοῦ 60, ποὺ μὲ τὴν σειρά της ὁδήγησε στὴν καταστροφὴ τοῦ 74.

Ὁ Μακάριος, ἡ Κυπριακὴ Κυβέρνηση καὶ τὰ πολιτικὰ κόμματα — ἐκτὸς τοῦ Κληρίδη — πάντα διακήρυτταν πὼς δὲν θὰ ὑποκύψουν σὲ πιέσεις γιὰ διζωνικὴ λύση, μιὰ λύση ποὺ δὲν θὰ ἐπιτρέψη τὴν ἐπιστροφὴ ὅλων τῶν προσφύγων στὰ σπίτια τους ἢ ποὺ θὰ χωρίζη τὸν Κυπριακὸ λαὸ σὲ Ἕλληνες καὶ Τούρκους. «Διζωνικὴ ἴσον Καταστροφὴ γιὰ τὴν Κύπρο», αὐτὸ ἦταν τὸ σύνθημά τους. Μόλις πρὶν λίγους μῆνες, στὴν διάρκεια τῆς προεκλογικῆς ἐκστρατείας, οἱ ἴδιοι κέρδισαν τὴν ψῆφο τοῦ λαοῦ μὲ βάση αὐτὲς τους τὶς ὑποσχέσεις γιὰ λύση σύμφωνη μὲ τὰ ψηφίσματα τοῦ ΟΗΕ, ἔξω ἀπὸ τὰ Ἀμερικάνικα — Νατοϊκὰ πλαίσια.

Στὶς 27 τοῦ Γενάρη ἔγινε ἡ γνωστὴ συνάντηση Μακαρίου — Ντενκτάς. Τί ἄραγε προκάλεσε αὐτὴ τὴν ξαφνικὴ συνάντηση; Ἦταν μήπως ἀποτέλεσμα πρωτοβουλίας τοῦ ΟΗΕ; θὰ ἦταν μεγίστη ἀφέλεια νὰ πιστέψουμε κάτι τέτοιο.

Οἱ τελευταῖες ἐξελίξεις εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς δραστηριοποίησης τοῦ Ἀμερικάνικου παράγοντα — μετὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ Κάρτερ γιὰ λύση σύμφωνη μὲ τὰ συμφέροντά του. Τὸν Κάρτερ τὸν παρουσίασαν σὰν τὴν μοναδικὴ ἐλπίδα τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ, μιὰν εὐκαιρία ποὺ δὲν πρέπει νὰ χαθῆ. Τί εἰρωνεία: Ὁ Ἀμερικάνικος Ἰμπεριαλισμὸς νὰ δώση τὴν «λύση» στὰ προβλήματά μας — ἂν αὐτὸ ἦταν δυνατό: — ὅπως τὴν ἔδωσε καὶ σὲ τόσες ἄλλες μικρές, ἀπροστάτευτες, ἀδικημένες χῶρες τῆς γῆς. Ἔτσι, μετὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ Κάρτερ ὅλοι δηλώνουν πὼς ἀναμένονται ἐξελίξεις. Ἡ ΕΟΚ ἀνακοινώνει πὼς περιμένει Ἀμερικάνικη πρωτοβουλίαν, ὁ Κλίφφορντ στέλλεται στὴν Κύπρο, ὁ Σάϋρους Βάνς — γνωστὸς ἀπὸ παληὰ γιὰ τὰ διχοτομικά του σχέδια — δραστηριοποιεῖται, καὶ τελικὰ Μακάριος καὶ Ντενκτὰς συναντῶνται γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ 13 χρόνια «ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ΟΗΕ». Οἱ Τάϊμς — 10 Φεβράρη — ἄφησαν τὴν ἀλήθεια σχετικὰ μὲ τὶς νέες συνομιλίες νὰ βγῆ στὴν ἐπιφάνεια. Οἱ Ἀμερικάνοι γράφουν οἱ Τάϊμς ξέρουν πὼς μιὰ φανερὰ δική τους πρωτοβουλία δὲν θὰ ἦταν εὐπρόσεδχτη ἀπὸ τὴν Κυπριακὸ Λαό. Γι' αὐτὸ καὶ χρησιμοποιοῦν τὸν ΟΗΕ καὶ τὸν Βάλντχαϊμ γιὰ προκάλυμμα. Αὐτὰ γιὰ τὶς συνομιλίες «στὰ πλαίσια τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν».

Τί συζητήθηκε στὴν συνάντηση; Σύμφωνα μὲ ὅλες τὶς πληροφορίες ἔγινε δεχτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς ὁμοσπονδίας καὶ ἄρχισε τὸ παζάρεμα γιὰ τὸ ποσοστὸ ἐδάφους ποὺ θὰ πάρη ἡ κάθε κοινότητα. Μιλοῦν γιὰ ἐπιστροφὴ με-

ρικῶν περιοχῶν — Βαρώσι — Μόρφου — πράγμα πού δείχνει πώς ή όμοσπονδία γιά τήν όποία μιλοῦν εἶναι ή δ ι ζ ω ν ι κ ή. Αὐτό ένισχύεται καί άπό τίς γνωστές δηλώσεις Ντεκτάς πώς ή πολυζωνική όμοσπονδία εἶναι έκτός συζήτησης. Ὥστε λοιπόν ή Κυβέρνηση παζαρεύει τώρα γιά τήν διζωνική, μιά «λύση» πού μόλις πρίν λίγους μῆνες όνόμαζε θανάσιμη.

Ἡ διζωνική όμοσπονδία εἶναι ά σ υ μ β ί β α σ τ η μέ τήν έπιστροφή ὅλων τῶν προσφύγων στά σπίτια τους. Θά διχάση τούς πρόσφυγες καί γιά χιλιάδες θά διαιωνίση τήν προσφυγιά, καί τό ξεσπίτωμα, παρά τά ψηφίσματα τοῦ ΟΗΕ καί τίς ὑποσχέσεις τῶν ἡγετῶν μας.

Ἡ δ ι ζ ω ν ι κ ή δέ ν ε ἶ ν α ι π α ρ ά τ ό π ρ ῶ τ ο β ῆ μ α γ ι ά τ ή ν δ ι χ ο τ ό μ η σ η.

Ξεκινήσαμε κάποτε μέ τίς δυό κοινότητες νά ζοῦν μαζί. Ὁδηγήθηκαμε στήν Ζυρίχη μέ τό διχοτομικό Σύνταγμά της καί τόν πολιτικό διαχωρισμό Ἑλλήνων καί Τούρκων, στά γεγονότα τοῦ 1963 μέ τόν οίκονομικό διαχωρισμό καί τήν άπαρχή τοῦ γεωγραφικοῦ στό 1974 καί τόν όλοκληρωτικό διαχωρισμό. Ἄν τώρα δεχτοῦμε τή διζωνική καί τήν μονιμοποίηση τοῦ διαχωρισμοῦ, ή διχοτόμηση δέν θά εἶναι παρά ἕνα μικρό βῆμα μακρυά.

Συνάδελφοι,

Ὁ ΣΥΚΦΑ ἔχει έπανειλημμένα δηλώσει τήν άπόφασή του νά άγωνιστῆ μέ τόν Κυπριακό λαό γιά τήν ματαίωση κάθε προσπάθειας, διαχωρισμοῦ του σέ Ἕλληνες καί Τούρκους, γιά μιά Κύπρο δίχως πρόσφυγες. Αὐτό τονίζεται στό καταστατικό τοῦ Συλλόγου καί σέ ὅλα τά σχετικά ψηφίσματά του.

Μέ βάση αὐτό, καί στό φῶς τῶν πιό πάνω έξελίξεων, ή Συνδιάσκεψη τῶν άντιπροσώπων τῶν CYPIOT SOCIETIES τῆς 6 Φεβράρη τήν όποία όργάνωσε ό ΣΥΚΦΑ καί στήν όποία άντιπροσωπεύτηκαν 14 κολλέγια, άποφάσισε νά γίνη πικετοφορία στίς 12 Φεβράρη ἔξω άπό τήν Κυπριακή, Ἀμερικανική, Ἑλληνική καί Τουρκική Πρεσβεία, νά κυκλοφορήση σχετικό φυλλάδιο καί νά σταλῆ στόν Μακάριο ψήφισμα πού έγκρίθηκε — άντίτυπό του έσωκλείουμε —. Ἡ άπόφαση πάρθηκε όμόφωνα άπό ὅλους τούς άντιπροσώπους καί τά πέντε μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΣΥΚΦΑ πού παραυρέθηκαν — 3 τῆς Δ.Κ., 1 ΦΑΠ καί 1 τῆς ΑΑΠΛ—. Σκοπός τῆς πικετοφορίας θά ἦταν νά δείξουμε τίς άνησυχίες μας γιά τίς τελευταῖες έξελίξεις καί τήν έμμονή μας στίς πιό πάνω άρχές.

Στίς 10 Φεβράρη, στήν συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΣΥΚΦΑ, ή Δ.Κ. μέ τήν δικαιολογία πώς δέν συμφωνεῖ μέ ἕνα σημεῖο τοῦ φυλλαδίου πού κυκλοφόρησε — πιστεύει πώς οί άνησυχίες γιά τίς τελευταῖες έξελίξεις δέν ἔχουν καμμιά σχέση μέ τήν συνάντηση Μακαρίου — Ντενκτάς καί τά πλαίσια μέσα στά όποία γίνεται — διακήρυξε τήν άντίθεσή της πρός τό φυλλάδιο καί ἄρα τήν πικετοφορία. Τό Δ.Σ. άποφάσισε — Δ.Κ. ὑπέρ, ΦΑΠ καί ΑΑΠΛ έναντίον — πώς ό ΣΥΚΦΑ «δέν δεσμεύεται άπό ὅτι λέει τό φυλλάδιο». Στήν διάρκεια τῆς συνεδρίασης ὅλα τά μέλη τῆς Δ.Κ. στό Δ.Σ. χαιρέτησαν τήν διζωνική σάν «μιά λύση εὐκαιρίας πού δέν πρέπει νά χάσουμε».

Συνάδελφοι,

Ἔχοντας ὑπόψη τήν κρισιμότητα τῶν τελευταίων έξελίξεων στήν Κύπρο, καί άντιμετωπίζοντας τήν στάση τῆς πλειοψηφίας τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΣΥΚΦΑ — πού εἶναι ένάντια στό πνεῦμα τοῦ Καταστατικοῦ καί τῶν ψηφισμάτων τοῦ Συλλόγου — νομίζουμε άναγκαία τήν έπείγουσα σύγκληση μιᾶς Ἔκτακτης Γενικῆς Συνέλευσης τοῦ ΣΥΚΦΑ στήν όποία νά έπαναβεβαιωθοῦν οί θέσεις τοῦ Συλλόγου

γιὰ τὴν δίκαιη λύση τοῦ Κυπριακοῦ σύμφωνη μὲ τὰ ψηφίσματα τοῦ ΟΗΕ.

Καλοῦμε ὅλους τοὺς ἀγωνιστὲς — φοιτητὲς μέλη τοῦ ΣΥΚΦΑ νὰ ὑποστηρίξουν τὴν σύγκληση μιᾶς τέτοιας Συνέλευσης ὑπογράφοντας τὴν σχετικὴ αἴτηση ποὺ ἔχει ἤδη ὑπογραφτεῖ ἀπὸ 50 μέλη τοῦ ΣΥΚΦΑ.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΔΙΖΩΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Ἡ συμβιβαστικὴ πορεία ποὺ ἐδῶ καὶ ἀρκετὰ χρόνια τραβᾶ ἡ ἡγεσία τοῦ τόπου, ἄρχισε νὰ μπαίνει στὴ τελική της μορφὴ ἀμέσως μετὰ τὴ Τουρκικὴ εἰσβολὴ μὲ τὴ μετακίνηση τῶν Τουρκοκυπρίων στὸ βορρᾶ.

Μὲ τὴν ἀλλαγὴ τῆς φρουρᾶς στὴν ἡγεσία τῆς Ἀμερικῆς — τὴ νέα Κυβέρνηση Κάρτερ — γεγονὸς ποὺ ἐσκεμμένα προπαγανδίστηκε καὶ πανηγυρίστηκε πλατειὰ ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου — μὲ κύριο στόχο τὸν ἀποπροσανατολισμὸ καὶ τὸ φίμωμα ἀντι-ἰμπεριαλιστικῶν καὶ ἀντι-αμερικανικῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ — ξεκίνησαν οἱ τελευταῖες ἐξελίξεις ποὺ μᾶς βρίσκουν σήμερα μπροστὰ σὲ μιὰ νέα ἀποφασιστικὴ φάση τῆς πορείας τοῦ συμβιβασμοῦ.

Μέσα στὰ πλαίσια «λύσης», ποὺ πὸ καιρὸ ἑτοιμάζεται ἀπὸ τὶς ΗΠΑ — ΕΟΚ — Ἀγγλία, ὅλη τὴ γνωστὴ συμμορία τῶν ἰμπεριαλιστῶν καὶ ἰδιαίτερα αὐτῶν ποὺ σὰν κοινὸ χαρακτηριστικὸ ἔχουν τὸ ὅτι ποτὲ δὲν ὑποστήριξαν τὰ ψηφίσματα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, εἶναι καὶ ἡ συνάντηση Μακαρίου Ντεκτὰς στὶς 27.2.77.

Τὸ Ἐθνικὸ καὶ Ὑπουργικὸ συμβούλιο μὲ μιὰ «ἀξιοζήλευτη» «Ἑνότητα» καὶ μὲ πλήρη σύμπνοια πάνω στὸ πρόγραμμα ἀρχῶν ἢ προτάσεων — ποὺ κανεὶς δὲ ξέρει μέχρι στιγμῆς — ἀνίκανοι νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὴν πορεία τοῦ συμβιβασμοῦ, μπῆκαν στὸ παζάρεμα τῶν ποσοστῶν τοῦ ἐδάφους ποὺ θὰ βρίσκεται ὑπὸ τὴν «Τουρκικὴ Κοινότητα» καὶ «Ἑλληνικὴ Κοινότητα», ἀναγνωρίζοντας ἐπίσης τὸν μέχρι χθὲς φασίστα Ντεκτὰς σὰν ἡγέτη τῶν Τουρκοκυπρίων.

Λίγοι μῆνες ἦταν ἀρκετοὶ νὰ σβήσουν κάθε διαφορὰ μεταξὺ δημοκρατικῶν καὶ μή, μεταξὺ προδοτῶν καὶ «ἀγωνιστῶν», μεταξὺ τοῦ 25% — Συναγερμὸς — καὶ 75%. Τώρα ὅλοι δεξιοὶ καὶ «ἀριστεροί» εἶναι μονόβουλοι. Ἔγιναν «ρεαλιστές». Ἡ διαβεβαίωση τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου ὅτι τάχα οἱ ἐνέργειές τους εἶναι στὰ πλαίσια τῶν ψηφισμάτων τοῦ Ο.Η.Ε. ἀποτελοῦν, τὸ λιγότερο ΚΟΡΟΪΔΙΑ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Τὸ Κυπριακὸ εἶναι καθαρὰ πρόβλημα ἐπιδρομῆς καὶ κατάχτησης, μέρος τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἐπίθεσης στὸ τόπο μας. Τὸ Κυπριακὸ δὲν εἶναι θέμα ποσοστῶν ἐδάφους καὶ συνταγματικῶν διαφορῶν.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Ο.Η.Ε. κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῶν δημοκρατικῶν λαῶν ἀναγνώρισε αὐτὴ τὴν οὐσία τοῦ προβλήματος καὶ συγκεκριμένα μὲ τὴν παράγραφο 3 «Ἡ Γενικὴ Συνέλευση, ἀπαιτεῖ τὴν ἀποχώρησιν ἄνευ περαιτέρω καθυστερήσεως ὅλων τῶν ξένων ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τῆς ξένης στρατιωτικῆς παρουσίας καὶ προσωπικοῦ ἀπὸ τὴν Δημοκρατία τῆς Κύπρου καὶ τὸν τερματισμὸ πάσης ξένης ἐπεμβάσεως εἰς τὰς ὑποθέσεις της» καὶ 4 «Καλεῖ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη ὅπως λάβουν ἐπείγοντα μέτρα πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἑκουσίας ἐπιστροφῆς ΟΛΩΝ τῶν προσφύγων εἰς τὰς ἑστίας των ὑπὸ συνθήκας ἀσφαλείας καὶ διευθέτησιν ὅλων τῶν πτυχῶν τοῦ προσφυγικοῦ προβλήματος». Σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ ψηφίσματα αὐτὰ ἡ ἡγεσία τοῦ τόπου διαπραγματεύεται ποσοστὰ ἐδάφους, δῆθεν ἐλεύθερη διακίνηση ἢ ἐλεύθερο - ἐπικοινωνία — ὅπως ἔγι-

νε πρόσφατα — καὶ τὶς διάφορες ἐξουσίες τῆς κεντρικῆς Κυβέρνησης σημαδεύοντας πέραν πάσης ἀμφιβολίας μιὰ Διζωνικὴ Ὁμοσπονδία. Μιὰ λύση ποὺ οὐσιαστικὰ θὰ διαχωρίζη τὸ λαὸ τῆς Κύπρου σὲ Ἑλληνοκύπριους καὶ Τουρκοκύπριους σὲ βορρᾶ καὶ νότο καὶ θὰ διαιωνίζη τὶς σωβινιστικὲς ἐχθρότητες μεταξὺ τῶν δύο κοινοτήτων ὑπηρετώντας τὰ ἰμπεριαλιστικὰ διχοτομικὰ σχέδια.

Προειδοποιοῦμε τὸν Κυπριακὸ λαὸ ὅτι μιὰ Διζωνικὴ Ὁμοσπονδία μὲ δυνατὴ ἢ ἀδύνατη Κεντρικὴ Κυβέρνηση καὶ μὲ ὁποιεσδήποτε δυνάμεις στὸ τόπο τῶν ἐγγυητῶν ἀποτελεῖ ὑποταγὴ στὸν Ἰμπεριαλισμὸ καὶ ἰσοδυναμεῖ μὲ διχοτόμηση. Γι' αὐτὸ εἶναι καθῆκο τοῦ λαοῦ νὰ ἐναντιωθῆ σὲ μιὰ τέτοια λύση.

Γι' αὐτὴ τὴ συμβιβαστικὴ πορεία ἡ εὐθύνη βαρύνει πλήρως τὴ πολιτικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου. Πορεία πρὸς τὸ συμβιβασμὸ ποὺ ὑπαγορεύθηκε καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἡγεσία τοῦ τόπου ποτὲ δὲ ταυτίστηκε μὲ τὸ λαὸ καὶ δὲν ὀργάνωσε τὶς λαϊκὲς δυνάμεις γιὰ ἀγῶνα. Ἀπεναντίας τὶς ἀποδιοργάνωσε καὶ σκόρπισε τὴν ἡττοπάθεια προβάλλοντας τὴν παντοδυναμία τῶν ἰμπεριαλιστῶν.

Συμπατριῶτες: Εἶναι ἐπιτακτικὸ καθῆκον σήμερα κάθε Κύπριου πατριώτη ποὺ γνοιάζεται γιὰ τὴ σωτηρία καὶ τὴν Ἐλευθερία τοῦ τόπου του νὰ σταθῆ ἐνάντια σ' αὐτὴ τὴ πορεία τοῦ συμβιβασμοῦ. Ἐνάντια σὲ ὁποιαδήποτε Νατοϊκὴ ἰμπεριαλιστικὴ «λύση». Ἐνάντια στὸ ξεπούλημα τῶν Τουρκοκυπρίων ἀδελφῶν μας μὲ τὴν ἀναγνώριση τοῦ φασίστα Ντεκτὰς σὰν ἡγέτη καὶ ἐκφραστή τους. Ἐνάντια στὴ Διζωνικὴ Ὁμοσπονδία.

Πάνω ἀπ' ὅλα νὰ συνειδητοποιήσουμε Ἑλληνοκύπριοι καὶ Τουρκοκύπριοι ὅτι ὁ ἀγώνας μας εἶναι κοινός. Ἐνάντια στὸν Ἰμπεριαλισμὸ καὶ στοὺς ντόπιους ὑπηρέτες του. Πρέπει ἐπίσης νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι οἱ διπλωματικοὶ ἀγῶνες ἔχουν τότε μόνο νόημα ὅταν ἐκφράζουν τὴν ὀργανωμένη μαχητικὴ πάλη τοῦ λαοῦ.

Συμπατριῶτες: Ἡ Ἐλευθερία μας θἆναι καρπὸς σκληροῦ καὶ μ α κ ρ ο χ ρ ό ν ι ο υ ἀ γ ώ ν α. Ἂς μὴ ξεχνοῦμε ὅτι ἡ ἐλευθερία δὲ χαρίζεται μὰ ΚΑΤΑΚΤΙΕΤΑΙ. Ἀπομονῶστε ὅλους αὐτοὺς ποὺ σκορποῦν τὴν ἡττοπάθεια καὶ τὰ παρακάλια. Οἱ δυνάμεις τοῦ λαοῦ μας ἀποτελοῦν μέρος τῶν δυνάμεων τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου ποὺ μάχονται σήμερα ἐνάντια στὸν Ἰμπεριαλισμὸ καὶ σὰν τέτοιες δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ΠΟΤΕ μικρὲς κι ἀδύνατες.

Συμπατριῶτες: Ἡ Νίκη στεφανώνει τοὺς ἀγῶνες τῶν λαῶν ποὺ πολεμοῦν μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴ τάξη. Ἕνας δρόμος ὑπάρχει. Ὁ δρόμος τοῦ ὀργανωμένου ἀγώνα τῶν μαζῶν γιὰ Λευτεριά.

— ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ

— ΟΧΙ ΣΕ ΝΑΤΟΪΚΕΣ «ΛΥΣΕΙΣ»

— ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΔΙΖΩΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ.

— ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ.

— ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΑΓΩΝΕΣ ΛΑΪΚΟΥΣ.

Ἀπὸ τὴν ὁμάδα

Κυπρίων Σοσιαλιστῶν 12.2.77

ΨΗΦΙΣΜΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Ἡ Συνδιάσκεψη τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κυπριακῶν Ὁμίλων καὶ τοῦ ΣΥ.Κ.Φ.Α., ποὺ ἔγινε στὶς 6.2.77, ἐκφράζει τὴν ἔντονη ἀνησυχία καὶ ἀντίθεσή της στὶς ἐκτεινόμενες προσπάθειες τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τοῦ ΝΑΤΟ, γιὰ ἐπιβολὴ διχοτομικῆς λύσης τοῦ Κυπριακοῦ.

Πιστεύουμε ὅτι μόνο ὁ Κυπριακὸς λαὸς Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι ἔχει δικαίωμα νὰ ἀποφασίση γιὰ τὸ μέλλον του, χωρὶς ξένες, ὕπουλες ἐπεμβάσεις προερχόμενες ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ καὶ τὴν ΕΟΚ.

Διαδηλώνουμε τὴν ἀδιάσειστη ἀπόφασή μας νὰ ἀγωνιστοῦμε μαζὶ μὲ τὸν Κυπριακὸ λαό, γιὰ τὴ ματαίωση κάθε προσπάθειας διαχωρισμοῦ τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ, σὲ Ἕλληνες καὶ Τούρκους. Γιὰ μιὰ Κύπρο χωρὶς πρόσφυγες, ἑνιαία καὶ ἀνεξάρτητη ὅπως προνοεῖται ἀπὸ τὰ ψηφίσματα τοῦ ΟΗΕ, γιὰ μιὰ Κύπρο ἐλεύθερη, χωρὶς ξένους στρατοὺς καὶ Νατοϊκὲς πιέσεις, ὅπου Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι ζοῦν μαζὶ εἰρηνικά.

ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΛΥΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Τὸν τελευταῖο καιρὸ συνεχίζονται ἔντονα τὰ παζαρέματα καὶ οἱ προσπάθειες ξεπουλήματος τοῦ Κυπριακοῦ ἀπὸ τοὺς διαφόρους ἰμπεριαλιστικοὺς κύκλους, πίσω ἀπὸ τὶς πλάτες τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Τὸ σχέδιο Κάρτερ — Βάνς δείχνει καθαρὰ τὶς προσπάθειες τῶν Ἀμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν νὰ «λύσουν» τὸ Κυπριακό, ἐνῶ στὰ διάφορα διεθνῆ παζάρια, μαγειρεύονται λύσεις ποὺ δὲν ἔχουν νὰ κάνουν τίποτε μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Οἱ Η.Π.Α. καὶ τὸ ΝΑΤΟ βιάζονται νὰ ἐπιβάλουν τὴ λύση τους σ' αὐτὴ τὴ σημαντικὴ στρατηγικὴ θέση τῆς μέσης Ἀνατολῆς, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ ΕΟΚ καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση προωθοῦν λύσεις σύμφωνα μὲ τὰ δικά τους συμφέροντα. Ὁ Κυπριακὸς λαὸς μπροστὰ σ' αὐτὲς τὶς μανοῦβρες τῶν ἐχθρῶν του διατρέχει σοβαρώτατους καὶ ἄμεσους κινδύνους.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κατάσταση στὰ κατεχόμενα ἐδάφη ὅλο καὶ χειροτερεύει. Τὰ στρατεύματα κατοχῆς ἐ-

ξασκοῦν φασιστική βία ἐνάντια στὸν Ἑλληνικὸ καὶ Τούρκικο πληθυσμό. Πληροφορίες ποὺ φθάνουν ἀπὸ τὴν κατεχόμενη ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα, περιοχή, ἀναφέρουν ὅτι οἱ διώξεις ἐνάντια στοὺς κατοίκους τῆς Καρπασίας κλιμακώνονται καθημερινὰ μ' ἀποτέλεσμα νὰ ἐγκαταλείπουν τὰ σπίτια τους καὶ τὰ χωριά τους κατὰ μέσο ὅρο 50 ἄτομα κάθε μέρα. Ἡ ἀγανάχτηση τῶν Τουρκοκυπρίων ἐνάντια στὰ Τουρκικὰ στρατεύματα καὶ τὴ διοίκηση τοῦ Ντεκτὰς ὅλο καὶ μεγαλώνει.

Ἡ Κυπριακὴ Κυβέρνηση συνεχίζοντας τὴν ἀντιλαϊκὴ πολιτική της, δέχεται ὁμοσπονδιακὴ λύση καὶ ἐξυμνεῖ τὸν Ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ στὸ πρόσωπο τῶν Κάρτερ — Βάνς. Ὁ τελευταῖος εἶναι γνωστὸς στοὺς λαοὺς σὰν ἕνας στιγνὸς δολοφόνος τῶν λαῶν.

Μπροστὰ σ' ὅλες αὐτὲς τὶς μανοῦβρες ποὺ ἀποτελοῦν συνάμα κίνδυνο γιὰ τοὺς λαοὺς τῆς Κύπρου, Ἑλλάδας καὶ Τουρκίας, ὁ Κυπριακός, Ἑλληνικὸς καὶ Τούρκικος λαὸς δὲν θὰ ἐναποθέσουν τὶς τύχες τους στὰ χέρια τῶν θανασίμων ἐχθρῶν τους, τὶς ὑπερδυνάμεις. Στηριγμένοι στὶς δικές τους δυνάμεις καὶ στοὺς δικούς τους ἀντιϊμπεριαλιστικοὺς ἀγῶνες, θὰ πρέπει ν' ἀγωνιστοῦν γιὰ τὴν κατάχτηση τῆς Ἐθνικῆς τους Ἀνεξαρτησίας.

Ἐμεῖς οἱ Κύπριοι φοιτητὲς τῆς Λυών, ἀναπόσπαστο κομμάτι τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ πιστεύουμε ὅτι ἡ μόνη λύση βρίσκεται στὴν πάλη τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, τὴν ἑνιαία πάλη τῶν Ἑλληνοκυπρίων καὶ Τουρκοκυπρίων καὶ μὲ τὴν πολύπλευρη ἀδελφικὴ ὑποστήριξη καὶ συμπαράσταση τοῦ ΛΑΟΥ τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Τουρκίας καὶ ὅλων τῶν φιλελευθέρων ΛΑΩΝ τῆς Μεσογείου, καὶ τοῦ Κόσμου. Ὁποιαδήποτε ἄλλη λύση, στηριγμένη στὸν διεθνῆ ἰμπεριαλισμὸ στὴν πραγματικότητα, θὰ σημαίνει διαιώνιση καὶ μονιμοποίηση τῆς ξενικῆς κατοχῆς καὶ ὑποδούλωσης τῆς Κύπρου καὶ τοῦ λαοῦ της.

Γι' αὐτὸ βλέπουμε τὴν ἀνάγκη γιὰ μιὰ ἄμεση κινητοποίηση, γιὰ δημιουργία ἑνὸς λαϊκοῦ κινήματος, τὸ ὁποῖο θὰ φέρει σὲ πέρας τὸν ἀγῶνα αὐτό.

— ΖΗΤΩ Ο ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΩΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Ἐχτύπωση Κ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Κ.Κ Κύπρου